

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนใน
ชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง

(Skill Development for Using English Learning of
pupils in Elephant Community Tourism Place)

โดย รศ.ดร.วาสนา แก้วหล้า และนางอรรพรรณ บุญยีน

เดือน กันยายน ปี พ.ศ. 2558

สัญญาเลขที่ RDG 5740079

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชน

แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง

(Skill Development for Using English Learning of
pupils in Elephant Community Tourism Place)

คณะผู้วิจัย

สังกัด

1. รศ.ดร. วาสนา แก้วหล้า	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ อ.เมือง จ.สุรินทร์
2. นางอรรณพ บุญยืน	โรงเรียนบ้านหนองแล้ง อ.สำโรงทาบ จ.สุรินทร์

ชุดโครงการ การศึกษาและสร้างสรรค์การเรียนรู้ ร่วมระหว่าง วช. และ สกว.

สนับสนุนโดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย วช.-สกว.ไม่จำเป็นต้องเห็นชอบด้วยเสมอไป)

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์ช่วยเหลือจากหลายภาคส่วน อาทิ ภูมิปัญญาพื้นบ้านของกลุ่มชาติพันธุ์ชาวกูยในจังหวัดสุรินทร์ หลวงพ่อหาญ วัดป่าอาเจียง ตำบลกระโพ อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์ ประชาชนชาวกูยบ้านตรึม ตำบลตรึม บ้านแตล ตำบลแตล อำเภอศีร์ชภุมิ เจ้าอาวาสวัดบ้านตะเคียน ตำบลสำโรงทาบ อำเภอสำโรงทาบ และเหล่าสตรีแม่เฒ่า บ้านตรึม บ้านเสม็ด บ้านสังแก ที่ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ภาคสนามต่อผู้วิจัย บนอุดมการณ์ของการศึกษาวิจัยด้วยระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพตามแนวทางการวิจัยชาติพันธุ์วรรณา (Ethnography) และแนวคิดการอธิบายตีความทางวัฒนธรรม แนวคิดนิเวศวิทยาวัฒนธรรม โดยเจ้าสำนักแนวคิดทฤษฎีต่างๆ ได้นำเสนอกรอบแนวคิดเป็นเครื่องมือแนวทางให้ผู้วิจัยได้หยิบสาระภูมิปัญญาจากท้องถิ่นมาบูรณาการเป็นสาระเพื่อการเรียนรู้โดยนำมาสร้างเป็นหนังสืออ่านประกอบเพื่อการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้เพื่อการฝึกทักษะการอ่านและการเขียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร. คุณหญิงสุจิตรา รัตกุล แห่งวิทยาลัยพุทธศาสนศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล ผศ.ดร. ศศิวรรณ พชรพรรณพงษ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ผศ.ดร. วุฒิ ถิ่นนาม มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี คณะผู้ทรงคุณวุฒิและที่ปรึกษาโครงการวิจัย รศ.ดร. ธวัชชัย ชินวงศ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ และ อาจารย์วิชัย สุปิงคลัด อดีตศึกษานิเทศก์ระดับเชี่ยวชาญ จังหวัดสุรินทร์ที่คอยให้คำแนะนำและช่วยเหลือให้คำปรึกษาเป็นอย่างดี อีกทั้งขอขอบคุณผู้อำนวยการสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกระโพ และผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านตากวาง ตำบลกระโพ อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์ รวมทั้งคณะครูและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้ให้การต้อนรับและยินดีเข้าร่วมในโครงการวิจัย อีกทั้งคณะผู้บริหารโรงเรียนและครูสายสอนวิชาภาษาอังกฤษได้ตอบรับการเข้าร่วมประชุมปรึกษาหารือ ให้ข้อเสนอแนะแลกเปลี่ยนเรียนรู้และวิพากษ์ผลการวิจัยอันมีประโยชน์อย่างมากแก่คณะทีมผู้วิจัย ท้ายที่สุด งานวิจัยเรื่องนี้ได้รับการสนับสนุนทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ในชุดโครงการการศึกษาและสร้างสรรค์การเรียนรู้ร่วมระหว่างสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติวิจัยแห่งชาติและสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ปีงบประมาณ 2557 (รอบ2) และขอขอบพระคุณคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและคณะกรรมการผู้ติดตามการดำเนินงานวิจัยในโครงการสังเคราะห์และสรุปผลการดำเนินงานวิจัยที่คอยให้กำลังใจ และขอขอบคุณทีมงานคณะผู้ร่วมวิจัยที่ใส่ใจในการปฏิบัติงานวิจัยเพื่อการจัดการความรู้เสนอในงานมหกรรมการวิจัยแห่งชาติ (Research Expo 2015) โดยมีสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์เป็นทีมงานจัดแสดงนิทรรศการผลงานวิจัยจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

รศ. ดร. วาสนา แก้วหล้า และอาจารย์อรรวรรณ บุญยืน

ชื่องานวิจัย การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชน แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง

คณะผู้วิจัย รศ.ดร. วาสนา แก้วหล้า และนางอรรวรรณ บุญยืน

ปีงบประมาณที่ได้รับทุนวิจัย พ.ศ. 2557 (รอบ 2)

บทคัดย่อ

การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชน แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง **ทำการศึกษาวิจัย**ในประชากรนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุรินทร์ เขต 2 กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีการเลือกเจาะจงคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 อำเภอท่าตูม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุรินทร์ เขต 2 จำนวน 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนบ้านกระโพ มีจำนวนนักเรียน 27 คน และโรงเรียนบ้านตากกลาง มีจำนวนนักเรียน 6 คน เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเนื้อหาและแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเจอรามี ฮาเมอร์(๒๐๐๔)และแนวคิดของเมอร์ดอกซ์(๑๙๘๖)ที่สร้างขึ้นจากสาระในท้องถิ่นที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 เรื่อง คือ ภาษาถิ่นน่าจำ รำกล่อม ทอผ้าขึ้นแก๊บแว็บไปงานบุญบั้งไฟ ไหว้ศาลตาปู่ ทำนาในน้ำหนอง ลองชิมปลาจ่อมกูด คุยเรื่องสวนกล้วย รวยข้าวนาปรัง พาน้องนั่งช้างไปวังทะเล ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ใช้เวลาในการทดลอง 10 สัปดาห์ ๆ ละ 1 วัน วันละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 20 ชั่วโมง ไม่รวมทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง 2) หนังสืออ่านชื่อชุด My community จำนวน 10 สาระ ที่ได้ผ่านผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเนื้อหา ความถูกต้อง ความสอดคล้องของสาระและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ดำเนินการสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบ จำนวน 30 ข้อ แล้วตรวจเก็บคะแนน หลังจากนั้น ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางของเมอร์ดอกซ์ 7ขั้นตอนนำคะแนนที่ได้ระหว่างเรียนและคะแนนสอบก่อนและหลังเรียนมาวิเคราะห์และทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติความถี่ ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานค่า E1/E2 ซึ่งได้จากผลการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนและผลการทดสอบหลังเรียน เกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดคือ 80/80และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยค่า t-test กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระจากกัน (Dependent Sample)

ผลการศึกษาพบว่า

1. กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง คือ โรงเรียนบ้านกระโพ มีประสิทธิภาพ 72.77/74.93 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และโรงเรียนบ้านตากกลาง มีประสิทธิภาพ 83.29 / 89.43ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง หลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกะโพธิ์ มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ คะแนนหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตากกลางมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและเขียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านกระโพเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนระดับความพึงพอใจต่อการใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนบ้านตากกลางโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ การเรียนรู้ ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง

Research Title : Skill Development for Using English Learning of pupils in Elephant Community Tourism Place

Research teams : Assoc. Prof. Dr. Wasana Kaewla and Mrs. Orawan Bunyea

Year of Funds : 2014

Abstract

Skill Development for Using English Learning of pupils in Elephant Community Tourism Place. The purpose was developed 1) a series of activities, reading and writing English. The learning of students in the tourist village of elephants for the efficiency of an instructional process was 80/80 on the criteria. 2) to compare the efficiency of learning with a series of activities, reading and writing English before and after. 3) to study the satisfaction of a series of activities, reading and writing English by using local story by in Elephant Community Tourism Place.

The Qualitative research, ethnography data were collected by interview, in-depth interviews and participant observation. Using semi-structured interviews and researcher is an important tool in data collection. Studies were performed in specific ethnic groups or Kui or Kua Surin, Thailand. The key informants included Kui origins with the same spirit. A linguistic identity by using Kui language is the mother tongue to communicate. The wise folk of Kui ethnic composed of the hierarchy's class teacher called Mae-Moo, community leaders, clergy, provost of elephants Guru and mahouts and folk rituals persons total of 15 data were analyzed, synthesis and conclusion based on the concept of ecological culture of Julian Stuart (Julian Stuart. 1986) decoding systems thinking intellectual and cultural interpretation (Claude levi-. Strauss. 1986) and (Clifford Geertz. 1973), and then makes the subject come out content and lesson plans which appended to the standard metrics based learning core curriculum of English, grade 5.

The Population of this research consisted of students studying in Prathomsuksa 5 at Elementary Surin Area 2 in 1 st semester of academic year 2015 and the sample consisted of 27 students studying in Prathomsuksa 5 at Ban Kra poo school and 6 students studying in Prathomsuksa 5 at Ban Ta Khlang school which specific purposive selected. The contents and learned planning of this instructional process based on Jerame Hamer (2004) and Murdock (1986) which involved with the indicators of learning subject on core

curriculum of basic principle education (1998) 10 lesson plans for 10 weeks each plan 2 hours for teaching per weekly as 20 hours per 1 semester total not included time of the pre test and post test. The instruments consisted of 10 a set skill development of activities, reading and writing English by using local story by in Elephant Community Tourism Place, 10 lesson plans ,comprehensive examination pre-post test in 30 items, a satisfaction questionnaire in 20 items which was internal and external content validation by the expertise. The collected data were analyzed by frequency percentage, mean, standard deviation, E1/E2 and t - test (Dependent Sample).

The research findings were found as follows :

1. The efficiency of an instructional process based on a set of skill development of activities, reading and writing English by using local story by in Elephant Community Tourism Place of the students studying in Prathomsuksa 5 at Ban Kra poo school was 72.77/74.93 which was lower than the criteria 80/80. But the students studying in Prathomsuksa 5 Ban Ta Khlang school was 83.29/89.43 was higher than the criteria 80/80.

2. The comparative of the efficiency of an instructional process based on a set of skill development of activities, reading and writing English by using local story by in Elephant Community Tourism Place of the students studying in Prathomsuksa 5 both of 2 school between after learning score was showed higher than before learning at .05 levels of significance.

3. The students both of school which learned by an instructional process based on a set of skill development of activities, reading and writing English by using local story by in Elephant Community Tourism Place were satisfy at the high level.

Key words : Learning, skill for using English, Tourism Place

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง

คณะผู้วิจัย : รองศาสตราจารย์ ดร. วาสนา แก้วหล้า และ นางอรรวรรณ บุญยืน

ปีที่พิมพ์ : 2559

แหล่งทุน : สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ (วช.) การศึกษาและสร้างสรรค์การเรียนรู้ และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) พ.ศ. 2557 (รอบ 2)

การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชน แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างทำการวิจัยในประชากรนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุรินทร์ เขต 2 กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีการเลือกเจาะจงคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 อำเภอท่าตูม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุรินทร์ เขต 2 จำนวน 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนบ้านกระโพ มีจำนวนนักเรียน 27 คน และโรงเรียนบ้านตากกลาง มีจำนวนนักเรียน 6 คน เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเนื้อหาและแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเจอร์รามี ฮาเมอร์ (2004) และแนวคิดของเมอร์ด็อกซ์ (1986) ที่สร้างขึ้นจากสาระในท้องถิ่นที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 เรื่อง คือ ภาษาถิ่นน่าจำ รำกล่อม ทอผ้าขึ้นแก๊บ แร็บไปดูล่องไฟ ไหว้ศาลตาปู่ ทำนาในหนอง ลองชิมปลาจ่อมกูด คุยเรื่องสวนกล้วย รวยข้าวนาปรัง พาน้องนั่งช้างไปวังทะเล ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ใช้เวลาในการทดลอง 10 สัปดาห์ ๆ ละ 1 วัน วันละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 20 ชั่วโมง ไม่รวมทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง 2) หนังสืออ่านชื่อชุด My community จำนวน 10 สาระ ที่ได้ผ่านผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเนื้อหา ความถูกต้อง ความสอดคล้องของสาระและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบจำนวน 30 ข้อ แล้วตรวจเก็บคะแนน หลังจากนั้น ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางของเมอร์ด็อกซ์ 7 ขั้นตอนนำคะแนนที่ได้ระหว่างเรียนและคะแนนสอบก่อนและหลังเรียนมาวิเคราะห์และทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติความถี่ ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เกณฑ์ประสิทธิภาพ ค่า E1/E2 ซึ่งได้จากผลการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนและผลการทดสอบหลังเรียน เกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดคือ 80/80 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยค่า t-test กรณีกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม เป็นไม่อิสระจากกัน (Dependent Sample)

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง ปรากฏผลดังนี้

1. กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง คือ โรงเรียนบ้านกระโพ มีประสิทธิภาพ 72.77/74.93 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และโรงเรียนบ้านตากกลาง มีประสิทธิภาพ 83.29/89.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง หลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกระโพ มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ คะแนนหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตากกลางมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและเขียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านกระโพเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนระดับความพึงพอใจต่อการใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนบ้านตากกลางโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ในด้านการจำแนกทักษะความสามารถในการเขียน การใช้จินตนาการของนักเรียนผูกโยงกับคำ วลีและประสบการณ์ใหม่เพื่อถ่ายโยงข้อมูลในแต่ละสาระการเรียนรู้จากหนังสืออ่าน มีความสอดคล้องทางภาษาในการใช้สาระท้องถิ่น 10 สาระ มาพัฒนาการใช้ภาษาเขียนของนักเรียนในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง ในการเทียบเคียงภาษาอังกฤษกับภาษาไทยโดยมีหลักการกำหนด คำ วลี คำสำคัญ จากแนวทางของเมอร์ด็อกซ์ (Murdock. 1986) ซึ่งคำ วลี ประโยคเขียน จากหนังสืออ่านสาระ/เรื่องในใบงานมีความสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการเขียน

อภิปรายผล

คณะผู้วิจัยได้สรุปผลการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง และนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่ากระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง คือ โรงเรียนบ้านกระโพ มีประสิทธิภาพ 72.77/74.93 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และโรงเรียนบ้านตาก

กลาง มีประสิทธิภาพ 83.29/89.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ หมายความว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียน คิดเป็นร้อยละ 72.77 และ เมื่อทดสอบหลังเรียนด้านแบบทดสอบชุดเดิม นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 74.93 แสดงว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์ 80/80 ทั้งนี้จะเป็นเพราะการเลือกใช้คำศัพท์ที่นำมาแต่งตามในแต่ละเนื้อหามีความยาก ซับซ้อน เกินระดับของผู้เรียน สอดคล้องกับความเห็นของครูผู้สอนได้เสนอความเห็นไว้ว่าคำศัพท์ที่ใช้ในหนังสืออ่านมีความยากเกินระดับของเด็กนักเรียนในระดับประถมศึกษา เนื้อหาในบางสาระจึงควรเป็นการจับใจความแบบสั้นๆและควรปรับคำศัพท์ให้สอดคล้องกับระดับผู้เรียน (เกื้อกุล พงไทยสง. 2558 : 8) อภิปรายกลุ่มประชากรพิจารณา) ส่วนโรงเรียนบ้านตากกลาง ได้ค่าประสิทธิภาพ 83.29/89.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งเมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยว หมู่บ้านช้างหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกระโพและโรงเรียนบ้านตากกลาง มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และสาระจากหนังสืออ่านเป็นเรื่องใกล้ตัวและนักเรียนเคยรู้จักมาก่อน เนื่องจากเป็นเรื่องราวและวิถีชีวิตของคนในชุมชนจึงเป็นที่สนใจให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและเขียน ส่งผลให้เกิดความรู้ความเข้าใจมากขึ้น สามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนมากขึ้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ นวลผ่อง โพธิ์แก้ว (2552) ศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ชุดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านมีประสิทธิภาพ 82.00/83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านพบว่า คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับการศึกษาของปรัชญา พรหมฮาด (2552) ได้ทำการพัฒนาบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาบริบทท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ประสิทธิภาพบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาบริบทท้องถิ่นของอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.56/84.11 และผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาบริบทท้องถิ่นสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ การเตรียมแผนการสอนของครูมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนได้ติดตามเนื้อหาสาระในแต่ละขั้นตอน แผนการสอนที่มีขั้นตอนการสอนเป็นขั้นๆ จะช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้น่าติดตาม จากนั้นตอนนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นการหาคำศัพท์ ขั้นอ่านทำความเข้าใจเนื้อหา จึงเป็นการจัดระเบียบหัวข้อการลำดับการสอนที่อยู่บนพื้นฐานของเรื่องที่ครูสร้างความสนใจ อีกทั้งการใช้การ์ตูนเป็นตัวเอกในการเล่าเรื่องซึ่งเป็นการเน้นให้แสดงออกทางสาระในการเล่าเรื่องอยู่ในระดับเดียวกันกับผู้เรียน สอดคล้องกับผลการประเมินความพึงพอใจ พบว่านักเรียนชอบเนื้อหาที่อ่าน นักเรียนชอบอ่านหนังสือที่มีภาพการ์ตูน

2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและเขียนต่อการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาความพึงพอใจของนักเรียนโดยเรียงลำดับจากมากพบว่า ร้อยละ 77 นักเรียนชอบอ่านหนังสือที่มีภาพการ์ตูน(ข้อ9)และนักเรียนชอบแสดงความสามารถในการวาดภาพได้(ข้อ17) ร้อยละ 73 นักเรียนชอบโยงคำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกัน หรือสัมพันธ์กัน(ข้อ10) ร้อยละ69.23นักเรียนชอบอภิปรายร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน(ข้อ3)

ร้อยละ65.4 นักเรียนชอบเติมคำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกันหรือสัมพันธ์กัน (ข้อ13) นักเรียนชอบใช้คำพูด หรือเขียนออกมาเป็นภาษาของตนเอง(ข้อ 14) นักเรียนชอบต่อชิ้นส่วนต่างๆ ของประโยคเหล่านั้นให้สมบูรณ์(ข้อ19) ร้อยละ 50 นักเรียนชอบเนื้อหาที่อ่าน (ข้อ1)นักเรียนชอบขีดคำสำคัญได้คำหรือวลี เป็นการเพิ่มแรงขับ แรงกระตุ้น การตอบสนอง แรงเสริมให้แก่ผู้เรียน(ข้อ11)

ส่วนรายการประเมินที่นักเรียนพึงพอใจในระดับปานกลาง พบว่า ร้อยละ 62 นักเรียนชอบเติมคำจากประโยคปลายเปิดที่ผู้สอนกำหนดให้(ข้อ 12) ร้อยละ54 นักเรียนทำงานให้ได้เสร็จตามเวลาที่กำหนด (ข้อ2)นักเรียนชอบยกคำสำคัญบางคำที่ผู้เรียนเคยมีประสบการณ์เดิมมาก่อน (ข้อ7)นักเรียนชอบขีดคำบางคำหรือวลีบางวลี ที่เป็นปัญหาหรืออุปสรรคไม่ให้ผู้เรียนเข้าใจบทอ่าน(ข้อ8)นักเรียนชอบแสดงความสามารถในการเขียนแทนคำพูดก็ได้(ข้อ16)ดังที่ การศึกษาของสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2545 : 61-62). สรุปได้ว่าการใช้ชุดกิจกรรมช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งในที่นี้จะแบ่งประโยชน์ของชุดกิจกรรมออกเป็นสองประเด็นคือประโยชน์ของชุดกิจกรรมต่อผู้สอนและประโยชน์ของชุดกิจกรรมต่อผู้เรียนคือ 1) ประโยชน์ของชุดกิจกรรมต่อผู้สอนชุดกิจกรรมสามารถช่วยสร้างความพร้อมและความเชื่อมั่นในตนเองให้กับครูผู้สอนช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์ที่ซับซ้อนเป็นนามธรรมซึ่งไม่สามารถถ่ายทอดด้วยการบรรยายได้ตินอกจากนี้ยังช่วยทำให้การสอนมีมาตรฐานเดียวกันลดภาระของครูผู้สอนและสามารถจัดปัญหาการขาดแคลนครูผู้ชำนาญเนื่องจากครูคนอื่นก็สามารถสอนแทนได้2) ประโยชน์ของชุดกิจกรรมต่อผู้เรียนชุดกิจกรรมสามารถช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองตามจุดประสงค์การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นภาพร บุญตามทัน (2553) ที่ทำการศึกษาเรื่องการเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมโครงงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มโรงเรียนสตึก 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านคูขาดที่มีต่อการเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมโครงงานอยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับผลการศึกษาของสุพรรณพิศ โฉมมณี (2552) เรื่องผลของการใช้นิทานพื้นบ้านที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 3นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้นิทานพื้นบ้านสำหรับการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร การจัดการศึกษาเพื่อนำไปสู่การเตรียม การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ครูผู้สอนจะต้องทุ่มเทพัฒนาและสถานศึกษาจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมกับครูผู้สอนรวมทั้งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภาครัฐบาลและเอกชน สถานศึกษา นักวิชาการความร่วมมือจากหน่วยงาน ต้องตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสังคมโลกโดยเฉพาะในด้านการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพความตระหนักต่อคุณค่าวัฒนธรรมของภาษาถิ่นของประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญต่อไปไม่น้อยไปกว่าการใช้ภาษาอังกฤษ ควรมีการศึกษาวิจัยในสาระวิชาภาษาอังกฤษแต่ต่างชาติพันธุ์ หรือศึกษาใน

สาระที่เชื่อมโยงวิชาภาษาอังกฤษกับสาระเนื้อหาวิชาอื่น หรือในระดับชั้นอื่นๆ ทั้งในสังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทั่วประเทศและระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านเนื้อหา คำศัพท์ คำยากมีผล
ต่อทักษะพื้นฐานของผู้เรียน ควรประเมินระดับทักษะผู้เรียนกับการใช้คำ วลี พยางค์ การเลือกกลุ่มคำศัพท์
เพื่อให้เกิดการเรียนรู้โครงสร้างทางภาษา ให้สอดคล้องกับการพัฒนาการสอนภาษาในทักษะขั้นสูงขึ้น

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	1
บทคัดย่อภาษาไทย.....	2
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	3
บทสรุปผู้บริหาร.....	4
สารบัญ.....	ก
สารบัญตาราง.....	ค
สารบัญแผนภูมิ.....	ง
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	
สมมติฐานของการวิจัย.....	
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
ประโยชน์ที่จะได้รับ	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
แนวคิดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	8
ประมวลวิชาและแบบเรียน	8
ภาษาอังกฤษศึกษา.....	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	41
กรอบแนวคิดการวิจัย	45
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	65
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	65
รูปแบบการวิจัย	65
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	50
การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ	50
การเก็บรวบรวมข้อมูล	71
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	74

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	77
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	77
	ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	77
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	78
5	สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	89
	สรุปผลการวิจัย	90
	อภิปรายผลการวิจัย	91
	ข้อเสนอแนะการวิจัย.....	93
	ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	93
	ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป	93
	บรรณานุกรม.....	94
	ภาคผนวก.....	101
	ภาคผนวก ก คู่มือการใช้งานแผนการจัดการเรียนการสอนหนังสืออ่านชุดกิจกรรม และใบงาน.....	
	ภาคผนวก ข แบบประเมินเครื่องมือของผู้เชี่ยวชาญ.....	
	ภาคผนวก ค ตารางเทียบเสียงอักษรภาษาไทยกับตัวอักษรภาษาอังกฤษ.....	
	ภาคผนวก ง ตัวอย่างใบงาน.....	
	ภาคผนวก จ ภาพกิจกรรมในโครงการวิจัย.....	
	ภาคผนวก ฉ หนังสืออ่านเรื่อง My community 10 สาระ.....	
	ประวัติคณะผู้วิจัย.....	

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานฯ รร.บ้านกระโพ.....	79
1.2 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานฯ รร.บ้านตากกลาง	80
2.1 ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้ฯ รร.บ้านกระโพ	81
2.2 ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้ฯ รร.บ้านตากกลาง	82
3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังโดยใช้ชุดกิจกรรมฯรร.บ้านกระโพ.....	83
3.2 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน และหลังเรียน รร.บ้านกระโพ.....	84
3.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังโดยใช้ชุดกิจกรรมฯรร.บ้านตากกลาง.....	85
3.4 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน และหลังเรียน รร.บ้านตากกลาง.....	86
4.1 ความถี่ ร้อยละ ของระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรม รร.บ้านกระโพ	86
4.2 ความถี่ ร้อยละ ของระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรม รร.บ้านตากกลาง	87

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่		หน้า
1	ตัวเลือกในการใช้แบบเรียน.....	29
2	ความต่อเนื่องของการวางแผน.....	44
3	กรอบแนวคิดการวิจัย	62

บทที่ 1

บทนำ

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ประเทศไทยเป็นผู้นำในการก่อตั้งสมาคมอาเซียนมีศักยภาพในการเป็นแกนนำในการสร้างประชาคมอาเซียนให้เข้มแข็งภายใต้ยุทธศาสตร์วิสัยทัศน์เดียว เอกลักษณ์เดียว และประชาคมเดียวเพื่อความเจริญมั่นคงของประชากร ทรัพยากรและเศรษฐกิจภายใต้การก่อตั้งนี้จะต้องยึดหลักสำคัญ คือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงของอาเซียนประชาคม เศรษฐกิจอาเซียนประชาคมสังคมและวัฒนธรรมของอาเซียน การศึกษานั้นจัดอยู่ในประชาคมสังคมและวัฒนธรรมซึ่งจะมีบทบาทสำคัญที่จะส่งเสริมให้ประชาคมด้านอื่น ๆ มีความเข้มแข็งเนื่องจากการศึกษาเป็นรากฐานของการพัฒนาในทุกๆด้านประกอบด้วย การสร้างประชาคมอาเซียนด้วยการศึกษาให้ประเทศไทยเป็น Education Hub มี การเตรียมความพร้อมในด้านกรอบความคิดคือ แผนการศึกษาแห่งชาติที่จะมุ่งสร้างความตระหนักรู้ของคนไทยในการจัดการศึกษาเพื่อสร้างคนไทยให้เป็นคนของประชาคมอาเซียนพัฒนาสมรรถนะให้พร้อมจะอยู่ร่วมกันและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการศึกษา โดยให้มีการร่วมมือกันใน 3 ด้านคือ ด้านพัฒนาคุณภาพการศึกษาการขยายโอกาสทางการศึกษา ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริการและการจัดการศึกษาการขับเคลื่อนประชาคมอาเซียนด้วยการศึกษาด้วยการสร้างความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับเพื่อนบ้านในกลุ่มประเทศอาเซียนความแตกต่างทางด้านชาติพันธุ์ หลักสิทธิมนุษยชนการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเพื่อพัฒนาการติดต่อสื่อสารระหว่างกันในประเทศอาเซียนมีการเพิ่มครูที่จบการศึกษาด้านภาษาอังกฤษเข้าไปในทุกๆระดับชั้นการศึกษาเพื่อให้นักเรียนไทยสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างสร้างสรรค์นอกจากนี้ยังมีการร่วมมือกับภาคเอกชนในการรับอาสาสมัครเข้ามาสอนภาษาต่างประเทศรวมถึงวัฒนธรรมของประเทศต่างๆเพื่อการอยู่ร่วมกันด้วยความเข้าใจกันของประเทศในประชาคม

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นพื้นฐานสำคัญที่นักเรียนทุกคน ต้องเรียนรู้ โดยได้รับการจัดลำดับความสำคัญอยู่ในกลุ่มที่สอง ซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ ภาษาอังกฤษได้รับการกำหนดให้เรียนในทุกช่วงชั้น โดยสถานศึกษาสามารถจัดเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่ นักเรียนทุกคนต้องเรียนและจัดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมที่มีความลึกและเข้มข้น หรือรายวิชาใหม่ ให้นักเรียนได้เลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจ ความต้องการ และความแตกต่างระหว่างบุคคลตั้งแต่ช่วงชั้นที่ 2 ขึ้นไป การเรียนภาษาอังกฤษไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงานอาชีพ(นพรัตน์ วิวาสุข (2551) การที่นักเรียนจะใช้ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง คล่องแคล่วและเหมาะสมนั้น ขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ดี นักเรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะ การใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดกระบวนการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะทางภาษา การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงควรจัดกิจกรรมให้หลากหลาย ทั้งกิจกรรมฝึกทักษะทางภาษาทั้งสี่ ได้แก่ ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน และกิจกรรมการฝึกนักเรียนให้เรียนรู้วิธีการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่การเน้นนักเรียนที่พึ่งตนเองได้ (Learner Independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Life long Learning) โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ใน

การเรียนรู้สาระการเรียนรู้อื่น ๆ การศึกษาต่อ รวมทั้งการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นจุดหมายสำคัญประการหนึ่งของการปฏิรูปการเรียนรู้

จากสภาพปัญหาและเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน จากการศึกษาค้นคว้าแนวทางในการส่งเสริมทักษะการอ่านและการพัฒนาทักษะการอ่าน พบว่า บทเรียนเสริมทักษะการอ่านจะเป็นแนวทางที่ดีโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าได้มีการนำเนื้อหาที่มีบริบทเกี่ยวกับท้องถิ่นซึ่งเป็นเรื่องที่ใกล้ชิดกับตัวผู้เรียนมาพัฒนาเป็นกิจกรรมเสริมการอ่าน โดยการสร้างบทเรียนเสริมทักษะการอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับบริบทท้องถิ่น ซึ่งเป็นบทเรียนที่มีเนื้อหาและประสบการณ์ที่ใกล้ตัวนักเรียน นักเรียนมีความคุ้นเคย ซึ่งจากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านพบว่า การเรียนรู้จากสิ่งที่ใกล้ตัวและมีพื้นความรู้หรือประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ จะทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับที่คูเปอร์ (Cooper. 1982 : 6) กล่าวว่า ประสบการณ์และภูมิหลังของผู้อ่านเป็นสิ่งสำคัญในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ความสามารถในการจับใจความทำความเข้าใจของผู้อ่านเป็นผลมาจากความคิดของผู้อ่านต่อข้อมูลใหม่บวกกับสิ่งที่เขาารู้อยู่แล้ว ถ้าผู้อ่านไม่มีพื้นความรู้เกี่ยวกับภูมิหลังของสิ่งที่เขาอ่านจะทำให้ประสิทธิภาพของความเข้าใจสิ่งที่อ่านไม่เกิดผลเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของดารณี ชาติตะ (2548 : 57) ที่กล่าวว่า การใช้เนื้อหาที่มีบริบทท้องถิ่น ซึ่งเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวนักเรียนทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้เพิ่มขึ้น มีความสนใจตั้งใจเรียนอย่างจริงจังและเข้าใจเรื่องราวได้ดี เพราะนักเรียนได้ตระหนักและเห็นคุณค่าของประโยชน์จากการเรียนสิ่งใกล้ตัว เรื่องราวที่ใกล้ตัว และผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของอารีย์สังฆานาคินทร์ (2542 : 2) ที่กล่าวว่า การเลือกเนื้อหาที่มีภูมิหลังด้านสังคมและวัฒนธรรมของผู้เรียนมาเป็นสื่อในการเรียนการสอน เป็นอีกแนวทางหนึ่งในการเลือกสื่อที่ใช้ในการเรียนรู้ซึ่งสื่อหรือเนื้อหาที่นักเรียนคุ้นเคยจะทำให้นักเรียนทำความเข้าใจเนื้อหาได้ง่าย เพราะจะทำให้การทำความเข้าใจความหมายทางด้านภาษาของผู้เรียนเร็วขึ้นและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้แล้วการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการอ่านนั้น กิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนตระหนักถึงความรู้และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน เนื่องจากความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถในการประยุกต์ ปรับ และเชื่อมโยงเนื้อหาจากความรู้เดิมที่ผู้อ่านมีอยู่ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (Schema Theory) ซึ่งถือว่า ประสบการณ์และภูมิหลังของผู้อ่านมีบทบาทสำคัญต่อการทำความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งในการเรียนรู้ใด ๆ เมื่อนักเรียนได้รับข้อมูลใหม่ก็จะนำไปเชื่อมโยงกับข้อมูลที่มีอยู่หากนักเรียนมีพื้นความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลใหม่นั้นก็จะเกิดการผสมกลมกลืนระหว่างพื้นความรู้เดิมกับข้อมูลใหม่และทำให้เกิดความเข้าใจได้ง่ายขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของศิริพร ฉันทานนท์ (2539 : 118) ที่กล่าวว่า พื้นความรู้มีความสำคัญในการอ่านเพื่อความเข้าใจและได้พัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเป็นที่น่าพอใจ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของพาวิซ (Paviz . 2006 : 7-10) ซึ่งได้ศึกษาผลของการใช้ทฤษฎีโครงสร้างความรู้โดยเน้นที่กิจกรรมก่อนการอ่านเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ระลึกถึงความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน เช่นการตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน การใช้แผนผังความหมาย (Semantic Mapping) ซึ่งทำให้นักเรียนมองเห็นความสัมพันธ์ของเรื่องที่จะอ่าน และส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการสอนอ่านยังพบว่าการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือในกิจกรรมการอ่านสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่านและส่งเสริมบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับศรีรัตน์ เจริญกลิ่นจันทร์ (2536 : 24-25) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือนอกจากจะแก้ไขปัญหาขนาดของห้องเรียนที่มีนักเรียนจำนวนมากแล้ว ยังช่วยเพิ่มพูนทักษะในการอ่านของนักเรียนอีกด้วย เนื่องจากการเปิดโอกาสให้

นักเรียนได้ใช้ความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองและกับเพื่อนในกลุ่ม โดยภายในกลุ่มนักเรียนจะช่วยเหลือซึ่งกันและกันโดยไม่ประมาท ทำให้สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้เร็วขึ้นด้วย ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์เป็นวิธีการสอนอีกอย่างหนึ่งสำหรับพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สามารถส่งเสริมให้นักเรียนมีความเอาใจใส่รับผิดชอบตนเองและกลุ่มร่วมกับสมาชิกอื่น ส่งเสริมให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกันได้เรียนรู้ร่วมกันนักเรียนผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำ อีกทั้งยังเป็นการฝึกการเรียนรู้ทักษะทางสังคมให้นักเรียนด้วย (สุริย มูลคำ และอรทัย มูลคำ. 2546 : 177) นอกจากนี้แล้วการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค จิ๊กซอว์ยังส่งเสริมให้นักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นเพียงผู้ชี้แนะ นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่ม ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการซักถามร่วมมือกันในการแก้ปัญหา(วรรณทัศน์ อิงโสง. 2548 : 101)

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยมีความคาดหวังว่าการเรียนการสอนโดยชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างโดยใช้สาระจากท้องถิ่นที่มีเนื้อหาบริบทท้องถิ่นร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดของทฤษฎีโครงสร้างความรู้ จะสามารถส่งเสริมและพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน นอกจากนี้แล้วการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์(Jigsaw Learning) ในกิจกรรมขั้นการอ่านยังเป็นการพัฒนาทักษะทางสังคมและสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้การอ่านมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งผู้วิจัยพบว่ายังไม่มี การสร้างบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาบริบทท้องถิ่นของชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง อำเภอน้ำหนาว จังหวัดสุรินทร์ และมีความคาดหวังว่าชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างโดยใช้สาระจากท้องถิ่น ที่มีเนื้อหาบริบทท้องถิ่นของชาวกูยเลี้ยงช้างของชุมชนในอำเภอน้ำหนาวนี้จะเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการปลูกฝังให้นักเรียนรักการอ่านภาษาอังกฤษและสร้างความตระหนักให้นักเรียนมีความรักในท้องถิ่นของตน ตระหนักในคุณค่าและวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น วิธีการดำรงชีวิตในท้องถิ่น ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่น่าวันยังจะลดความสำคัญลงไป ในสังคมไทย ปลูกฝังให้นักเรียนมีความรักในท้องถิ่นของตนเองและเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
- 2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง
- 2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง

3. สมมุติฐานของการวิจัย

- 3.1 การพัฒนาชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

3.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ ชุดกิจกรรมเสริมทักษะ การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง

3.3 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อ การเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.1.2 ประชากรเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นโรงเรียนตั้งอยู่ในชุมชน แหล่งท่องเที่ยว หมู่บ้านช้าง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558

4.1.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกระโพ จำนวน 26 คน และ โรงเรียนบ้านตากกลาง จำนวน 6 คน ตำบลกระโพ อำเภอลำทะเมนชัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนละ 1ห้อง ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง

4.2 ตัวแปรที่ศึกษา

4.2.1 ตัวแปรอิสระ คือ

4.2.1.1แผนการจัดการเรียนรู้

4.2.1.2 ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ เรื่อง My community กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มาจากสาระท้องถิ่นในชั้นการ วิจัยสร้างองค์ความรู้(Research)เกี่ยวกับวิถีชีวิต ภาษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ อาชีพและ ทรัพยากร สิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นของกลุ่มชาติพันธุ์ชาวกูยเลี้ยงช้างในประเทศไทย จำนวน 10 ด้าน ประกอบด้วย ภาษากูยน่าจำ รำกล่อม ทอผ้าขึ้นแก๊บ แร็บไปงานบุญบั้งไฟ ไหว้ศาลปู่ตา ทำนาในน้ำหนอง ลองชิมปลาจ่อมกูย คุยเรื่องสวนกล้วย รวยข้าวนาปรัง พาน้องนั่งช้างไปวังทะลุ

4.2.2 ตัวแปรตาม คือ

4.2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเรื่อง My community

4.2.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

4.3 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้เนื้อหาจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ)ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม สาระที่ 3 ภาษา กับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และสาระที่ 4 ภาษาและความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก เรื่อง My community เป็นเรื่องราวที่มาจากสาระท้องถิ่นในชั้นการวิจัยสร้างองค์ความรู้(Research)เกี่ยวกับวิถีชีวิต ภาษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ อาชีพและทรัพยากร สิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นของกลุ่มชาติพันธุ์ชาวกูยในประเทศไทย จำนวน 10 ด้าน ประกอบด้วย ภาษากูยน่าจำ รำกล่อม ทอผ้าขึ้นแก๊บ แร็บไปงานบุญ บั้งไฟ ไหว้ศาลปู่ตา ทำนาในน้ำหนอง ลองชิมปลาจ่อมกูย คุยเรื่องสวนกล้วย รวยข้าวนาปรัง พาน้องนั่ง ช้างไปวังทะลุ

4.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างและหาประสิทธิภาพ ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ เรื่อง My Community กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์ การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ ระหว่างเดือนพฤษภาคม 2558 และใช้จริงระหว่างเดือน มิถุนายน พ.ศ. 2558 ถึง เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2558

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ชุดกิจกรรม การเรียนรู้ ที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษซึ่งใช้ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการสอนภาษาอังกฤษของเจอรามี ฮาเมอร์ (Jeremy Harmer. 2004)และออกแบบกิจกรรมการสอนตามแนวทางของเมอร์ด็อกซ์ (Murdoc. 1986) ประกอบด้วยขั้น 1)ขั้นถามคำถามนำก่อนการอ่าน(Asking priming questions) 2) ขั้นหาความหมายของคำศัพท์(Finding the Meaning of Vocabularies) 3) ขั้นอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the text) 4) ขั้นทำความเข้าใจเนื้อหา (Understanding the text) 5) ขั้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring information) 6) ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อขั้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเฉท(Doing jigsaw exercise and Paragraph structure) 7)ขั้นประเมินผลและแก้ไข (Evaluating and correcting) เป็นเรื่องราวที่มาจากสารท้องถิ่นในชั้นการวิจัยสร้างองค์ความรู้(Research)เกี่ยวกับวิถีชีวิต ภาษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ อาชีพและทรัพยากร สิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นของกลุ่มชาติพันธุ์ชาวกูยเลี้ยงช้างในประเทศไทย จำนวน 10 ด้าน ประกอบด้วย ภาษากูยนำจำ รำกล่อม ทอผ้าขึ้นแก๊บแบริ่งไปงานบุญบั้งไฟ ไหว้ศาลปู่ตา ทำนาในน้ำหนอง ลองชิมปลาจ่อมกูย คุยเรื่องสวนกล้วย รวยข้าวนาปรัง พาน้องนั่งช้างไปวังทะลุ

5.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง คะแนนการสอบโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนภายหลังจากการใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ เรื่อง My community กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และหนังสืออ่านเป็นเรื่องราวที่มาจากสารท้องถิ่นในชั้นการวิจัยสร้างองค์ความรู้(Research)เกี่ยวกับวิถีชีวิต ภาษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ อาชีพและทรัพยากร สิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นของกลุ่มชาติพันธุ์ชาวกูยเลี้ยงช้างในประเทศไทย จำนวน 10 ด้าน ประกอบด้วย ภาษากูยนำจำ รำกล่อม ทอผ้าขึ้นแก๊บแบริ่งไปงานบุญบั้งไฟ ไหว้ศาลปู่ตา ทำนาในน้ำหนอง ลองชิมปลาจ่อมกูย คุยเรื่องสวนกล้วย รวยข้าวนาปรัง พาน้องนั่งช้างไปวังทะลุ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งวัดได้จากการตอบแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยจะวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในด้านความรู้ ความเข้าใจ และทักษะการอ่านและการเขียนทักษะภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ

5.3 ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการอ่านออกเสียงและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ เรื่อง My community กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งวัดได้จากการปฏิบัติกิจกรรมในชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5.4 ความพึงพอใจของนักเรียน หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น ท่าที สภาพความพร้อมทางจิตใจ หรือความรู้สึกของบุคคลที่เกิดจากความคิดหรือประสบการณ์ ซึ่งทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

ต่อบุคคล วัตถุหรือสถานการณ์ สภาพการณ์ที่นักเรียนได้รับจากการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้ ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ เรื่อง My Community กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกระโพธิ์ ตำบลตากกลางที่มาจากสาระท้องถิ่นในชั้นการวิจัยสร้างองค์ความรู้(Research)เกี่ยวกับวิถีชีวิต ภาษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ อาชีพและทรัพยากร สิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นของกลุ่มชาติพันธุ์ชาวกูยเลี้ยงช้างในประเทศไทย จำนวน 10 ด้าน ประกอบด้วย ภาษากูยน่าจำ ราแกลมอ ทอผ้าขึ้นแก๊บแว็บไปงานบุญบั้งไฟ ไหว้ศาลปู่ตา ทำนาในน้ำหนอง ลองชิมปลาจ่อมกูย คุยเรื่องสวนกล้วย รวยข้าวนาปรัง พาน้องนั่งช้างไปวังทะเล สามารถวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งวัดได้จากแบบประเมินความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นรายการประเมิน จำนวน รวม 20 ข้อ

5.5 เกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง คุณภาพของชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ เรื่อง My community กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน บ้านกระโพธิ์ และโรงเรียนตากกลาง กระโพ อำเภอกำแพงแสน จังหวัดสุรินทร์ ที่ส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ที่มาจากสาระท้องถิ่นในชั้นการวิจัยสร้างองค์ความรู้ (Research)เกี่ยวกับวิถีชีวิต ภาษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ อาชีพและทรัพยากร สิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นของกลุ่มชาติพันธุ์ชาวกูยเลี้ยงช้างในประเทศไทย จำนวน 10 ด้าน ประกอบด้วย ภาษากูยน่าจำ ราแกลมอ ทอผ้าขึ้นแก๊บแว็บไปงานบุญบั้งไฟ ไหว้ศาลปู่ตา ทำนาในน้ำหนอง ลองชิมปลาจ่อมกูย คุยเรื่องสวนกล้วย รวยข้าวนาปรัง พาน้องนั่งช้างไปวังทะเล โดยพิจารณาจากผลการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนและผลการทดสอบหลังเรียน เกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดคือ 80/80 ซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สถานศึกษากำหนด

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียน โดยมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน โดยมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

6. ประโยชน์ที่ได้รับ

6.1 ครูผู้สอนได้แนวทางสำหรับในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น ตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนสู่อาเซียนศึกษา

6.2 ครูผู้สอนได้แนวทางสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถตามความถนัดและความสนใจที่สอดคล้องกับบริบทชุมชนที่ตั้งของโรงเรียน

6.3 เป็นแนวทางให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษาได้ใช้องค์ความรู้จากสาระท้องถิ่นในการพัฒนากระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

6.4 เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนนำเนื้อหาที่พัฒนามาจากท้องถิ่นไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาอื่นต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรม และสารสนเทศที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพอสังเขปดังนี้

1. แนวคิดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้นเป็นที่ทราบโดยทั่วไปว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่โลกใช้สื่อสารในปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีโดยเฉพาะหน่วยงานต่างๆ ของประเทศไทย จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเป็นกุญแจสำคัญสู่การพัฒนาที่เจริญขึ้น จากงานวิจัยเรื่องหลายชิ้นได้ทำการศึกษาถึงบทบาทของภาษาอังกฤษและความต้องการและการจัดการเรียนการสอนในประเทศไทย โดยเฉพาะการปฏิรูปการสอนนั้นรัฐควรให้ความสำคัญในการพัฒนาด้านการปรับปรุงการสอนอย่างเร่งด่วนเนื่องจากภาษาอังกฤษมีความสำคัญในหลายประเทศโดยเฉพาะประเทศที่กำลังพัฒนา

การเจริญเติบโตด้านเทคโนโลยีที่มีการสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ตได้ถูกนำเข้ามาใช้ในวงการการค้า ธุรกิจ การศึกษา แม้แต่วงการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติการ อย่างไรก็ตามหลีกเลี่ยงไม่ได้เฉพาะประเทศไทยในเวลาที่ผ่านมามีโอกาสในการแลกเปลี่ยนติดต่อระหว่างประเทศมากขึ้น โดยเฉพาะการศึกษาข้ามชาติ ที่มาพร้อมกับธุรกิจการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มส่วนแบ่งทางการตลาดในประเทศไทยมากขึ้นมีทั้งรูปแบบ ที่คนไทยเป็นเจ้าของและคนไทยมีธุรกิจทางการศึกษาร่วมกับต่างชาตินอกจากนี้ประเทศไทยยังมีความจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษในทางการ ถึงแม้ว่าคนไทยเป็นประเทศที่หลุดพ้นจากการตกเป็นเมืองขึ้น ของต่างชาติในอดีตก็ตามชาวไทยก็ยังมีเอกลักษณ์ในการใช้ภาษาไทยอย่างเข้มข้นและการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองดังนั้นคนไทยจึงจำเป็นต้องพัฒนาสื่อการสอนภาษาอังกฤษ มาใช้เป็นวัสดุทางการศึกษาในชั้นเรียนมากขึ้นไปด้วยอาจพิจารณาถึงการจลลการรู้ภาษาของคนไทยเทียบกับกลุ่มประเทศต่างๆ ในเอเชีย เช่น มาเลเซีย ฟิลิปปินส์และสิงคโปร์ พบว่าคนไทยอยู่ในอันดับท้าย และหากเทียบกับกลุ่มเชื้อชาติมองโกลอยด์ด้วยกันแล้วผลการสอบคะแนน TOEFL ก็จัดในกลุ่มสูงกว่าประเทศเกาหลีเหนือและญี่ปุ่น หากพิจารณาจากผลการวิจัยได้มีข้อมูลสะท้อนถึงความจำเป็นและความต้องการในการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ และมหาวิทยาลัยต่างๆ ในประเทศไทยได้จัดให้วิชาภาษาอังกฤษมีการปรับปรุงให้นักศึกษาได้ฝึกการพูดการฟังการใช้ภาษาอังกฤษให้มากขึ้นกว่าแต่ก่อนทั้งนี้เมื่อนักศึกษาจบการศึกษาออกไปสู่ตลาดแรงงานจะต้องใช้ภาษาอังกฤษในการกับอาชีพอีกด้วยดังนั้นการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาเพื่อเตรียมการเปลี่ยนแปลงมิติใหม่ของโลกในยุคโลกาภิวัตน์ ประเทศไทยจึงต้องเตรียมการให้วิชาภาษาอังกฤษสำหรับภาคธุรกิจ ภาคการศึกษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อให้มีโอกาสในการแข่งขันกับประเทศต่างๆ จากทั่วโลกในภาคการท่องเที่ยวก็ยังคงพบว่ามีเตรียมภาษาเพื่อการท่องเที่ยวอยู่ในระดับต่ำมากและเป็นการป้องกันปัญหาด้านการท่องเที่ยว ของไทยลดความนิยมลงไป

ปัจจุบันได้มีการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศโดยใช้ภาษาอังกฤษของโลกเป็นตัวกลางสื่อสาร ดังนั้น นักภาษาศาสตร์และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาต่างประเทศ จึงได้พยายามค้นหาวิธีที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษามากขึ้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศในประเทศไทย จึงเป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถของอาจารย์ ผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก เนื่องจากสิ่งแวดล้อมในการทำงานที่ไม่มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและความสามารถในการนำวิธีการสอนเป็นการสอนภาษาอังกฤษแบบต่างๆมาใช้ในการเรียนการสอน และประกอบกับ อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่คุ้นเคยกับการแนวสอนแบบเน้นเนื้อหาในตำราเป็นหลัก (Text book-based approach) และแนวการสอนแบบเน้นการแปลและไวยากรณ์ (Grammar-translation approach) (Nootprapa. 2011) การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยได้มีการเสนอให้เน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative approach) ภายใต้ความเชื่อว่าการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่ใช้สื่อการสอนที่เป็นของจริงและภายใต้การฝึกภาษาในสถานการณ์จริงจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาในการใช้ภาษา ดังที่ Paul Gruba (2004) ได้เสนอว่าการเรียนการสอนควรจัดให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติและเน้นความสำคัญที่ให้ผู้เรียนมีบทบาทในการใช้ภาษาในการสื่อสารและสร้างสรรค์มากกว่าที่จะให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างทางภาษาอย่างเดียว

หน้าที่ของการสื่อสาร

การสื่อสารมีความเกี่ยวข้องกับบุคคลเนื่องจากการสื่อสารเป็นกิจกรรมของการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อเท็จจริงและข้อมูลข่าวสาร ด้วยเหตุนี้การสื่อสาร จึงมีทำหน้าที่เกี่ยวกับทางสังคมและจิตวิทยาสังคม ซึ่งแมค-ไบรด์ (1980) ได้กล่าวว่าการสื่อสารเป็นหน้าที่สำคัญอันหนึ่งของระบบสังคม (อ้างจากใน บทความเรื่อง การสื่อสารผ่านเทคโนโลยี (S. Hemalatha. 2014)

การสื่อสารหมายถึงการจัดเก็บข้อมูลจากแหล่งหนึ่งและทำการเผยแพร่ข้อมูลเพื่อการใช้ประโยชน์ที่กว้างขวางของบุคคลการรับข้อมูลข่าวสารของบุคคลมีความเกี่ยวข้องในฐานะที่การสื่อสารทำหน้าที่เป็นส่วนหนึ่งในระบบสังคม การขัดเกลาทางสังคมและมีความเกี่ยวข้องกับการสื่อสารเนื่องจากการขัดเกลาทางสังคมเป็นการสื่อสารทางหนึ่งอีกด้วยที่จะช่วยให้ประชาชนได้รับการเผยแพร่ข้อมูล ทำให้คนในสังคมมีโอกาสที่จะเข้าใจซึ่งกันและกันทำให้ผู้อื่นรับรู้ความรู้สึกอารมณ์ความคิดความคาดหวังภายใต้ระบบของสังคมนั้นๆ

กระบวนการในการสื่อสาร การสื่อสารเป็นกระบวนการสื่อสารสองทางที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ของบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปประกอบด้วยผู้ส่งสารและผู้รับสาร องค์ประกอบสำคัญในการสื่อสารมี 6 ด้าน ประกอบด้วย แหล่งของสารที่จะส่งออก เนื้อหาของสาร ช่องทางในการสื่อสาร ผู้รับสาร ผลหรือการตอบกลับจากการรับสาร ปัจจัยเอื้อหรืออุปสรรคในการสื่อสารในที่นี้การสื่อสารในการเรียนการสอนของครูส่งไปยังนักเรียนจัดว่าเป็นการสื่อสารในสถานการณ์ที่มีลักษณะบางประการอันมีสิ่งแวดล้อมเข้ามาเกี่ยวข้อง และมีการสื่อสารระหว่างบุคคลมากกว่าและมีช่วงเวลาในการสื่อสารเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งมีลักษณะเป็นการสื่อสารในห้องเรียนที่มีกลุ่มผู้เรียนเป็นผู้รับสาร

ลักษณะของการสื่อสารในห้องเรียน

เป็นการสื่อสารแบบหนึ่งตอนหนึ่ง เป็นการสื่อสารในกลุ่มย่อยๆ หรือเป็นกลุ่มใหญ่อาจเป็นการสื่อสารเชิงสาธารณะ เป็นการสื่อสารในองค์กรหรือระดับสถาบัน การสื่อสารในห้องเรียนมีทั้งการสื่อสารทางภาษาและการสื่อสารด้วยภาษาท่าทาง

หลักการสื่อสารในห้องเรียน

การสื่อสารในห้องเรียน ที่มีประสิทธิภาพประกอบด้วย ความสามารถทางการสื่อสาร ความเหมาะสมของเนื้อหาในการสื่อสาร การแบ่งสาระย่อย ความเฉพาะเจาะจง กลยุทธ์ในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ การตอบสนองและการให้ รางวัล ความพร้อมและแรงจูงใจ การได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นทัศนคติและการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น สมาธิของผู้เรียน เข้าใจอารมณ์ความรู้สึกและความเอื้อเพื่อซึ่งกันและกัน

การสนทนาภาษาอังกฤษในห้องเรียน : กรณีศึกษาในประเทศเกาหลีใต้

ราเชลเฮปเปอร์โครเกอร์ (Rachel Heppner Kroeker. 2009) ได้นำเสนอผลการวิจัยในการวางแผนและดำเนินนโยบายทางภาษา (Government Language Planning and Policies; LPPs) มีผลกระทบต่อวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและการส่งเสริมการลงทุนในประเทศเกาหลีใต้ จากผลการศึกษาประการแรกชี้ให้เห็นว่าการกำหนดให้นักศึกษาในมหาวิทยาลัยใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนามีความจำเป็นที่จะต้องส่งเสริมเป็นเบื้องต้นอย่างไรก็ตามการสื่อสารการสื่อสารในห้องเรียนมุ่งเน้นให้มี ผลสัมฤทธิ์ในการใช้ภาษาแต่การบรรลุเป้าหมายให้ยอมรับยังไม่มีแนวทางที่ชัดเจนซึ่งดูเหมือนว่าเป้าหมายที่ต้องการ ให้บรรลุนั้นยังมีความแตกต่างของปัจจัยที่มาเกี่ยวข้องอยู่เป็นอันมากบรรยากาศในชั้นเรียนควรมีหลักเกณฑ์ที่สามารถ นำไปสู่การตรวจสอบสิ่งที่เรียนสนทนาที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการทางการศึกษาของประเทศมีอยู่ห้าประการจากผลการศึกษา

ด้านแรกเสนอให้ทำการวิจัยถึงมาตรฐานที่ครูและผู้สอน ด้านที่สองความสามารถในการสนทนา ระหว่างกันในห้องเรียนซึ่งครูควรคาดหวังต่อการสนทนามีอยู่ระหว่างการสอน

ด้านที่สามแบบสอบถามจะต้องออกแบบมาเพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพในบริบทที่เกี่ยวข้องมักพบว่ามีความแตกต่างของแต่ละบริบทพื้นที่ทำให้เป็นสาเหตุจากการขาดมาตรฐานอันเกี่ยวข้อง ต่อ บทบาทการใช้ภาษาในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ของประเทศ การใช้ภาษาอังกฤษในการทดสอบฝีมือแรงงานในแต่ละด้านที่มีความแตกต่างกันการใช้ภาษาอังกฤษที่จะประเมินสมรรถนะจึงต้องกำหนดมาตรฐานการใช้ภาษาที่แตกต่างกันด้วย

ด้านที่สี่ความคาดหวังและความเข้าใจที่ง่ายของการสร้างบทสนทนาการรับรู้และการอภิปรายในสิ่งที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมการสนทนาเพื่อการเรียนรู้ ข้อเสนอแนะจากการวิจัยเสนอให้มหาวิทยาลัยวางเป้าหมายเหล่านี้ด้วยและถือว่าเป็นข้อจำกัดในการวิจัยต่อไป

แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการการศึกษาหลายท่านได้เสนอ แนวการสอนดังเช่น Douglas Brown (1987)เสนอว่าแนวการสอนทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบด้วยคุณลักษณะ 4 ประการที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กันดังต่อไปนี้

1. จุดมุ่งหมายของการสอนเน้นไปที่องค์ประกอบทั้งหมดของทักษะการสื่อสารและไม่

จำกัดอยู่เพียงกรอบของเนื้อหาทางภาษาหรือหลักไวยากรณ์

2. เทคนิคทางภาษาได้รับการออกแบบมาเพื่อทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างแท้จริงตามหน้าที่ภาษาและสามารถนำมาปฏิบัติได้จริงได้โดยมีจุดมุ่งหมายในการพูดสื่อสาร โดยเน้นที่รูปแบบเฉพาะของภาษาที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารจนสำเร็จตามเป้าหมาย ไม่เน้นรูปแบบโครงสร้างภาษา

3. ความคล่องแคล่วและความถูกต้องเป็นหลักการเสริมที่อยู่ภายใต้เทคนิคการสื่อสาร โดยที่ความคล่องแคล่วในการสื่อสารอาจมีความสำคัญมากกว่าความถูกต้อง ทั้งนี้ เพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีความหมาย

4. ท้ายสุดผู้เรียนต้องใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างเข้าใจและสร้างสรรค์ภายในบริบทที่ไม่เคยฝึกมาก่อนในการเรียนการสอนภาษาตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

อัจฉรา วงศ์โสธร (2545 : 120 - 123) ได้เสนอแนะว่าการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนจะสามารถสื่อความหมายได้ต้องประกอบด้วยหลักการสำคัญ4 ประการคือ

หลักการที่1 ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายหรือรับสื่อความหมายต่างๆได้

หลักการที่2 แรงจูงใจของผู้เรียนในการเรียนภาษาซึ่งเกิดจากเจตคติที่ดีต่อการเรียนและการยอมรับว่าการเรียนภาษานั้นมีความสำคัญต่อผู้เรียน

หลักการที่3 การประสานสัมพันธ์ของกิจกรรมในการสอนในชั้นเรียนโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาตามธรรมชาติและตามระดับความสามารถของผู้เรียน

หลักการที่4 ขอบเขตผลผลิตในการใช้ภาษาของผู้เรียนเพราะการใช้ภาษาที่ผิดพลาดของผู้เรียนถือเป็นแหล่งข้อมูลที่พบบ่อยที่จะนำไปสู่ความรู้เกี่ยวกับกลวิธีในการเรียนรูภาษา

นอกจากนี้ David Nunan และ Clarice Lamb ได้อธิบายลักษณะพื้นฐานของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. เป็นการเรียนการสอนที่เน้นการสื่อสารผ่านการปฏิสัมพันธ์โดยใช้ภาษาเป้าหมาย (target language)
2. เน้นการใช้สื่อที่เป็นของจริง (real materials) และเนื้อหาในการสอนที่เป็นของจริง (real texts)
3. เป็นการเรียนการสอนที่เน้นทั้งทักษะภาษาและกระบวนการเรียนรู้
4. เน้นส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญของกระบวนการเรียนรู้ในชั้นเรียนโดย

เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

5. มีการเชื่อมต่อระหว่างการเรียนภาษาในชั้นเรียนกับการเรียนและการใช้ภาษานอกห้องเรียน

ผู้วิจัยได้เห็นประโยชน์ของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังข้อความที่ได้ศึกษามาจึงได้พัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้าน ช้างโดยใช้สาระจากท้องถิ่นซึ่งเป็นการใช้สื่อการเรียนการสอนที่เป็นเนื้อหาจริง (real context) มาใช้ตามหลักการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังที่นักวิจัยและผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นมีบทบาทสำคัญต่อพัฒนาการในการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน จากการวิจัยของเมห์ดี ฮาซีลี ซองฮอริ (Mehedi Haseli Songhori. 2012) ได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาความสอดคล้องระหว่างครูและการกำหนดการเรียนของนักเรียนที่มุ่งเน้นกระบวนการเรียนการสอนแบบแยกกลุ่มและแบบบูรณาการ การศึกษาครั้งนี้ได้สำรวจความสอดคล้องกันระหว่างนักเรียนอังกฤษ และ ครูภาษาอังกฤษที่กำหนดให้มีการเรียนแบบโดดเดี่ยวและการเรียนแบบบูรณาการ (FFI) งานวิจัยครั้งนี้ได้ใช้แบบสอบถามจำนวน 26 ข้อ เพื่อใช้เก็บข้อมูลกับนักเรียนจำนวนทั้งสิ้น 202 คน และแบบสอบถามจำนวน 22 ข้อ กับครูภาษาอังกฤษ จำนวนทั้งสิ้น 30 คน และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS Version 16.0 เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานฐานของแบบสอบถามและวิเคราะห์ สหสัมพันธ์โดยใช้เพียร์สัน (Pearson's Correlation) เพื่อเปรียบเทียบระหว่างทั้งสองกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่าจากการเปรียบเทียบ 2 กลุ่ม นักเรียนและครูที่มีรูปแบบการเรียนการสอนแบบบูรณาการ FFI มีความสัมพันธ์มากกว่าแบบการเรียนการสอนแบบแยก FFI อย่างไรก็ตามดูเหมือนว่าชั้นเรียนแกรมม่าจะมีผลการวิจัยที่ไม่ตรงกับความเป็นจริงที่มีการกำหนดลักษณะการเรียนการสอนในรูปแบบนี้

กิจกรรมการสร้างจุดใจและความท้าทายต่อแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ศรีปทุม นุ่มอุรา (Sripatham Noom-ura. 2013) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและความต้องการพัฒนาอาชีพของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาใน 3 จังหวัด ของ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาในประเทศไทยโดยใช้แบบสอบถามปลายเปิดและปลายปิด และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และร้อยละ ปัญหาและการพัฒนาอาชีพมีความต้องการที่จะนำเสนอในที่นี้จากสูงสุดไปต่ำสุดโดยการจัดอันดับ ผลจากการศึกษานี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในองค์กรท้องถิ่นและสถาบันการศึกษาชั้นสูง และให้ความช่วยเหลือที่เหมาะสมเพื่อปรับปรุงสถานการณ์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย

ดี ราวิกูมาร และ วี อะนิตา เดวี (D. Ravikumar & V. Anitha Devi. 2014) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “เด็กผู้ชายฟังได้ดีกว่าเด็กผู้หญิงจริงหรือ” มันคือวัฒนธรรมที่เชื่อว่าผู้หญิงมีทักษะดีกว่า ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นสิ่งที่ช่วยให้มีทักษะที่ดีโดยเฉพาะการฟังเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ การศึกษานี้ได้ดำเนินการในโรงเรียนชนบทของอินเดีย ซึ่งส่วนใหญ่มาจากหมู่บ้านรอบ ๆ Gudiyattam, 30 กิโลเมตรจาก Vellore, Tamil Nadu, ประเทศอินเดีย การศึกษานี้ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนจำนวน 248 คน กระจายไปใน 3 ชั้นเรียน คือ 6-8 ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม และทุกๆ เกรดมีทั้งเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชาย กิจกรรมการเล่นิทานเรื่อง

“การปั้นเส้นด้าย” คือบทนำในชั้นเรียน เรื่องราวที่เรียบง่ายเหมาะสำหรับระดับประถมศึกษาและระดับกลาง คือการเลือกสุมบทเรียนและอ่านให้นักเรียนเหล่านั้นฟังอย่างช้า ๆ และชัดเจน การใช้ไม้ไผ่ไร้สายและลำโพง บรรจุแบตเตอรี่ที่มีประสิทธิภาพถูกนำมาใช้ในการเรียน และบันทึกผลลัพธ์ที่ได้จากการทำแบบทดสอบแบบ ตัวเลือกในการทดสอบทักษะการฟัง ผลจากการวิจัยเชิงคุณภาพนี้ชี้ให้เห็นว่าทุกระดับชั้นและทุกกลุ่ม เด็กชาย สามารถทำแบบทดสอบการฟังได้ดีกว่าเด็กผู้หญิง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทดสอบด้วยเกมการค้นหาและ กิจกรรมการสร้างจุดใจและความท้าทาย

กอร์ดอน ดาเล คาร์ลสัน (Gordonon Dale Carls. 2016) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนาชุมชน และการมีส่วนร่วมในการผสมผสานระดับชั้นเรียนโดยการเรียนรู้ด้วยตนเอง ในฐานนะที่เป็นโลกยุคโลกาภิวัตน์ ที่ภาษาอังกฤษได้ถูกกวาดต้อนไปในทวีปเอเชีย ความท้าทายที่ซับซ้อนของการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่าง กันเป็นเรื่องที่เพิ่มขึ้น ความสามารถและแรงจูงใจในระดับที่แตกต่างกันที่มักจะส่งผลให้เกิดความไม่สมดุลใน การเรียนรู้ของนักเรียนและการมีส่วนร่วม บทความนี้แสดงให้เห็นว่าชุมชนและทุนการศึกษามีความหมายและ สามารถสร้างขึ้นผ่านการสร้างระบบแฟ้มสะสมงานที่เรียนรู้ได้ด้วยตนเองซึ่งได้รับการบ่มเพาะจากการปลูกฝัง โดยการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียน การพึ่งพาตนเองและการมีส่วนร่วมในระดับมากที่สุดในห้องเรียน ผ่าน กลไกนี้คือ การเป็นสมาชิกของชุมชนสามารถเพิ่มปฏิสัมพันธ์ ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ เกิดแรงจูงใจและลดความวิตกกังวล ดังนั้นในการพัฒนารากฐานที่เป็นหลักสูตรในลักษณะนี้จึงเป็นแบบอย่าง ที่ชุมชนมีส่วนร่วมสร้างความสำเร็จได้

ลูก้า รอกโนนี และ คารา คริสตินามุนฮูซ ซาเวียร์ (Luca Rognoni & Carla Cristina Munhoz Xavier. 2012) ได้ศึกษาเรื่องการจัดความสนใจการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาที่สอง เมื่อเทียบกับสภาวะทางจิตใจ การจัด ความเฉพาะเรื่องถูกสร้างขึ้นเพื่อเป็นกลยุทธ์ในการอำนวยความสะดวกเพื่อการจดจำในการนำเสนอเป็น ภาษาที่สอง (L2) (ทิงแฮม. 1997) แท้ที่จริงแล้ว กลุ่มคำที่คล้ายกันบนพื้นฐานของจิตวิทยาและใช้ร่วมกันกับ แนวความคิดการจัดความเฉพาะเรื่อง (อัลจาบริ. 2005) สิ่งที่น่าทึ่งขึ้นดูเหมือนจะง่ายกว่าความหมายและ ความคล้ายคลึงกันของประโยค ในงานวิจัยนี้ การศึกษานี้มีสมมติฐานว่าความถูกต้องในการจัดความ เราได้ สำนวณครั้งแรกอย่างเป็นธรรมชาติระหว่างรายการคำศัพท์ในกลุ่มดังกล่าว โดยการเปรียบเทียบระหว่างสอง หลักการในการจัดการทางเลือก และสภาวะทางจิตใจ (ซานาอ็ค. 1975) และสถานการณ์ (ซัคและเอเบลสัน. 1977) ในสภาพแวดล้อมทางจิต คำหลาย ๆ คำที่แตกต่างกันในชั้นเรียนต่าง ๆ จะเชื่อมโยงกันกับความรู้ความ เข้าใจอย่างมาก ซึ่งจะขึ้นอยู่กับคุณลักษณะเฉพาะเรื่องที่ใช้ร่วมกัน (ทิงแฮม. 1997) ประสิทธิภาพของกลุ่ม เทคนิคในการเรียนรู้คำภาษาที่สองได้รับการเสนอแล้วโดย ทิงแฮม (1997) ประสิทธิภาพของเทคนิคการจัดกลุ่ม ในการเรียนรู้คำสองภาษา (L2) ได้รับการนำเสนอแล้วโดยทิงแฮม (1997) และ ฟินบีอินเนอร์แอนด์โรล (2003) สถานการณ์นี้เป็นที่รู้จักกันว่าเป็นต้นฉบับซึ่งให้การเชื่อมโยงทางจิตที่เป็นพลวัตมากกว่าสภาวะ จิต (แซนฟอร์ดและการ์รอต. 1981 ; 1998) และประกอบด้วยมาตรฐานลำดับของเหตุการณ์ที่อธิบาย สถานการณ์ (ริชเบคและแซงค์. 1978) หลักการจัดระเบียบนี้ใช้ที่นี่เป็นครั้งแรกในการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้ คำในภาษาที่สอง การทดลองนี้ได้วางแผนเพื่อเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานของกลุ่มตัวอย่างในการรับรู้ ความหมายของการเขียนคำแฝงภายใต้ 2 เงื่อนไข สมมติฐานในงานวิจัยนี้คือรายการคำที่นำเสนอสถานการณ์ สามารถเรียนรู้ได้ดีกว่าการรับรู้ภายในจิตใจ ผลจากการศึกษาไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่าง

คะแนนความถูกต้องในวิชานั้น อย่างไรก็ตามคะแนนความถูกต้องที่สูงมากทั้งคู่ ได้พิสูจน์ให้เห็นว่าประสิทธิภาพของการจัดกลุ่มต่าง ๆ ในการเรียนรู้คำศัพท์จากภาษาที่สอง การบันทึกค่าของกลุ่มตัวอย่างในรายการอื่น ๆ มีความสอดคล้องกับการพยากรณ์เกี่ยวกับประสิทธิภาพของสถานการณ์ สรุปได้ว่าถึงแม้ว่าจะมีการรับรู้สถานการณ์โดยทั่วไปมีประสิทธิภาพมากกว่าการจัดระบบทางจิตใจทำงานได้ดีขึ้นในกรณีที่ไม่มีภาระที่นำตามบริบท เพราะการจัดสภาวะทางจิตสามารถเชื่อมต่อกับส่วนลึกทางจิตวิทยา ผลการศึกษานี้ควรจะนำมาพิจารณาในการออกแบบสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพและปรับปรุงการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม ซึ่งการปฏิบัติยังคงอยู่บนพื้นฐานของการจัดกลุ่ม

เทคนิคการสอนของครูแบบต่างๆ

ฮามิดูร์ ราห์มาน (Hamidur Rahman. 2007) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในประเทศบังคลาเทศ การศึกษาครั้งนี้สำรวจพื้นที่สำคัญของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ ได้ทำการตรวจสอบสถานการณ์ปัจจุบันของการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ปัญหาของนักเรียนพบในระหว่างการอ่านข้อความภาษาอังกฤษและระดับผู้เรียนสามารถของทักษะการอ่านเมื่อพวกเขาอยู่ในระดับ H.S.C ในบังคลาเทศ นอกจากนี้ยังตรวจสอบการอ่านสาระสำคัญของรายวิชาและการอ่านที่ใช้ในระดับกลาง การศึกษากล่าวถึงความคับหน้าล่าสุดในการอ่านการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังนำเสนอการประเมินผลการเรียนการสอนทักษะย่อยที่แตกต่างกันของการอ่านแล้วผ่านการศึกษาเชิงประจักษ์ ไม่ว่าจะเป็นสูงหรือต่ำส่งผลให้เกิดทักษะย่อย คือครอบคลุมในสาระของหลักสูตรการอ่านและสอนได้ถูกต้องในประเทศเป็นข้อสังเกตเชิงประจักษ์ไม่ว่าจะเป็นวิธีการที่ทันสมัย ไม่ว่าจะเป็นวิธีการการอ่านที่ทันสมัยของการเรียนการสอนที่ใช้ในการอ่านการเรียนการสอนในบังคลาเทศ วิธีการในการตรวจสอบข้อเท็จจริงเชิงประจักษ์ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนและครูแบบสอบถามนักเรียนและครูผู้สอนการสัมภาษณ์การสังเกตการสอนและการบริหารจัดการการทดสอบการอ่านอ่านองค์ประกอบของหลักสูตรและวัตถุดิบของการอ่าน นอกจากนี้ยังมีการประเมินอีกด้วย

ชินมีกาว (Shin-Mei Kao. 2012) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความเข้าใจของคุณเป็นอย่างไร ? ในการวิเคราะห์รูปแบบคำถามระหว่างครูชาวอังกฤษและครูภาษาอังกฤษที่ไม่ใช่ชาวอังกฤษ อย่างไรก็ตามยังไม่มีการศึกษาในเรื่องนี้มากเท่าใดนักในงานวิจัยก่อนหน้านี้ การศึกษานี้เป็นการศึกษารูปแบบการซักถามครูในโรงเรียนกวดวิชาที่เป็นครูชาวอังกฤษและครูที่ไม่ใช่ชาวอังกฤษ สำหรับผู้เรียนวัยรุ่นเรียนในระดับชั้นเรียนที่สูงและระดับชั้นเรียนต่ำ คำถาม 8 ประเภทที่ถูกใช้โดยครูแลนักเรียนจากการใช้ วิดีโอ 12 ชุดและ บทเรียนที่ถูกบันทึกเสียง รูปแบบคำถามที่ถูกวิเคราะห์และเปรียบเทียบในแง่ภาษาพื้นฐานของครูและระดับความสามารถของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่าภาษาพื้นฐานของครูไม่ได้มีอิทธิพลต่อวิธีการสอนจากการตั้งคำถามในระดับชั้นเรียน ครูที่สอนในระดับชั้นเรียนสูงจะใช้ประเภคำถามในการสื่อสารมากขึ้นในขณะที่ครูที่สอนในระดับชั้นเรียนต่ำที่ต้องการคำถามในการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังพบว่าเป้าหมายจากการใช้ภาษาเป็นสื่อเพียงอย่างเดียวในห้องเรียนไม่ได้รับประกันสภาพการเรียนรู้การสื่อสาร เมื่อคำถามจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนถูกรอบงำวาทกรรม นักเรียนจะมีปฏิสัมพันธ์ไปซ้ำ ๆ การศึกษาแสดงให้เห็นว่าครูผู้สอน ELF ควรตรวจสอบการทำงานและผลกระทบของการใช้เทคนิคการตั้งคำถามของพวกเขาเพื่ออำนวยความสะดวกในการปฏิสัมพันธ์ที่แท้จริง ถึงแม้จะมีเป็นการเรียนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษระดับต่ำก็ตาม

แองเจีย ลู (Angelia Lu. 2012) การออกแบบงานวิจัยโดยการศึกษาเปรียบเทียบเกี่ยวกับนักเรียน ESL (English Student Learning) จำนวน 4 กลุ่มที่ได้ร่างการเขียนเรียงความทางวิทยาศาสตร์ คำถามการวิจัยหลักในการศึกษานี้คือ การสังเกตรูปแบบที่แตกต่างกันจากความก้าวหน้าของผู้เรียนจากร่างไปสู่ร่าง T-test

และ One way Anova ถูกนำมาใช้ในการทดสอบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในการเปลี่ยนแปลงระหว่างกลุ่ม โดยมีผลลัพธ์ดังนี้

(a) กลุ่มที่กรรมการให้ความคิดเห็นก่อนครูผู้สอนและข้อเสนอแนะด้วยวาจากลายเป็นมีความโน้มเอียงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ที่มีกระบวนการเพิ่มวัตถุดิบ (นั่นคือประโยคที่มีกริยากระทำ) เพื่อปรับปรุงด้านวิทยาศาสตร์ (b) ขนาดผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญระดับปานกลางสำหรับกระบวนการที่มีวัตถุดิบโดยสังเกตในกลุ่มเดียวกันนี้ เปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น ๆ ที่มีความคิดเห็นของครูคนแรก หรือข้อเสนอแนะจากการบริหารตนเอง ผลลัพธ์นี้ได้บอกเป็นนัยว่า ELS นักเรียนอาจจะระมัดระวังมากขึ้นในการปรับปรุงเงื่อนไขการปรับปรุงคำสั่งเชิงสัมพันธ์ในการเขียนเรียงความเกี่ยวกับการอธิบายเรียงความทางวิทยาศาสตร์นี้ มีผลกระทบต่อการเรียนการสอน โดยอาจเลือกที่จะวางความสำคัญมากขึ้นในการปรับปรุงด้านวิทยาศาสตร์มากกว่าด้านการอธิบายความเรียงในหัวข้อ "การดัดแปลงพันธุกรรมควรได้รับความเห็นชอบหรือไม่"

ปัจจุบันการเรียนรู้คำศัพท์ที่มีบทบาทสำคัญในการสอนภาษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทที่สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ นี่คือความสามารถของคำศัพท์ ซึ่งจะเห็นได้ว่าปัจจุบันนี้คือหัวใจของการเรียนรู้ภาษาและเป้าหมายสูงสุดของการเรียนการสอนภาษาคือการปรับปรุงความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียน นอกจากนี้ คำศัพท์ที่ได้รับการยอมรับในฐานะที่เป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการเรียนรู้ภาษาเพราะความรู้คำศัพท์ที่ไม่เพียงพอที่จะนำไปสู่ผู้เรียนที่จะพบความยากลำบากในการเรียนรู้ภาษา ผู้เรียนสามารถปรับปรุงความสามารถทางภาษาของพวกเขาอย่างมีนัยสำคัญโดยการพัฒนาความสามารถในการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้คำศัพท์ การศึกษาค้นคว้านี้มีวัตถุประสงค์หลักที่ตรวจสอบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยไทยจัดการกับปัญหาคำศัพท์โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างได้แก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยขอนแก่นจำนวน 63 คน และเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง หลังจากเสร็จสิ้นขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลการบันทึกการสัมภาษณ์ ถอดเทปคำต่อคำแล้วแปลจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษตามวัตถุประสงค์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลที่แปลถูกตรวจสอบและวิเคราะห์แล้ว ภายใต้ข้อ จำกัด ของการเรียนรู้ภาษาผลการแสดงสองวัตถุประสงค์หลักในการใช้กลยุทธ์ในการจัดการกับปัญหาการเรียนรู้คำศัพท์ 1) เพื่อค้นพบความหมายของคำที่ไม่รู้จัก และ 2) เพื่อรักษาหน่วยความจำระยะยาวในการเรียนรู้คำใหม่ นอกจากนี้ข้อมูลที่ระบุว่ามีความถี่ของกลุ่มของกลยุทธ์ การใช้งานสำหรับการค้นพบความหมายของคำศัพท์ใหม่ นั่นคือการค้นพบ, สังคม, และกลยุทธ์ในการสนับสนุนอื่น ๆ ที่สามกลุ่มของกลยุทธ์สำหรับการรักษาและนึกถึงคำศัพท์ใหม่นั้นคือกลยุทธ์หน่วยความจำ, ความรู้ความเข้าใจและอภิปัญญา (Rakchanok Saengpakdeejit. 2014)

บริบทภาษาและวัฒนธรรม : มิติการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและอุปสรรค

ลาริส นิทิตินะ และฟุมิตากะ ฟุรุโอกะ (Larisa Nikitina and Fumitaka Furuoka. 2009) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของครู นักเรียน และแนวความคิด" ครู ภาษา ดี" วัฒนธรรมมีความสำคัญหรือไม่? การศึกษานี้เป็นการศึกษามิติในความสัมพันธ์ของนักศึกษาครูในห้องเรียนภาษาและลำดับชั้นคุณภาพเหล่านี้มันได้รับการเสนอว่าประเพณีวัฒนธรรมที่โดดเด่นภายในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นตัวกำหนดรูปแบบของนักเรียนครูและการสื่อสารระหว่างบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของผู้เรียนของครูของพวกเขา การศึกษาในปัจจุบันนี้ได้นำบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับกรอบการพัฒนาในสาขาวิชาอื่น ๆ ที่จะตรวจสอบประเด็นเหล่านี้ ผู้เข้าร่วมการศึกษาในครั้งนี้มีจำนวน 100 คน ที่เรียนรู้ภาษารัสเซีย ในมหาวิทยาลัยมาเลเซีย ซาห์บาร์ การศึกษานี้ได้ถูกว่าจ้าง และใช้เครื่องมือในการวิจัยของการ์ดเนอร์ (1985) คือใช้แบบสอบถามปลายเปิด

จำนวน 2 ชุด ที่เกี่ยวกับคุณภาพที่ต้องการมากที่สุดและน้อยที่สุดของครูสอนภาษาที่ถูกเพิ่มเข้ามาในเครื่องมือผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณของข้อมูลที่แสดงให้เห็นว่านักเรียนครูว่าความสัมพันธ์ที่ถูกสร้างขึ้นตามขนาดระบุไว้อย่างชัดเจน

การวิเคราะห์เชิงคุณภาพของ ข้อคำถามปลายเปิด เพื่อนำเสนอการรับรู้ของนักเรียน ของ "ครูที่ดี" คือขอบเขตวัฒนธรรมที่น้อยกว่าจะได้รับการรายงานในการศึกษาก่อนหน้านี้ มีสามประการที่มากที่สุดที่สามารถอธิบายถึงคุณภาพของครู (นั่นคือการดูแล / ความเห็นอกเห็นใจผู้ป่วยที่เป็นมิตร) ซึ่งทั้งหมดนี้จะมุ่งเน้นความสัมพันธ์กันทั้งหมด

สุดา ใบแย้ม (2540) ได้ทำการศึกษาถึงอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาของประเทศไทยในด้านผู้เรียนและผู้สอนพบว่าด้านผู้สอน มีภาระการสอนจำนวนชั่วโมงที่มาก จำนวนผู้เรียนในห้องเรียนมีจำนวนเฉลี่ย 45 ถึง 60 คน ต่อห้องเรียน ครูผู้สอนขาดทักษะในการสอนภาษาอังกฤษ ขาดแคลนครูสอนที่เป็นเจ้าของภาษา ขาดอุปกรณ์วัสดุเทคโนโลยีการสอนภาษา ในการศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมปลายความต้องการเรียนเสริมด้านภาษาเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัย

ด้านผู้เรียนการพัฒนาให้เกิดทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่ลำบากมากจากการใช้ภาษาแม่ การใช้หลักไวยากรณ์ทางภาษา

ด้านผู้เรียนด้านผู้เรียนการพัฒนาให้เกิดทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่ลำบากมากจากการใช้ไทยซึ่งเป็นภาษาแม่ การใช้หลักไวยากรณ์ การออกเสียง การจัดรูปประโยค ขาดโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนขาดความสนใจต่อการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน ขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับเพื่อนในโรงเรียน ขาดโอกาสในการแสวงหาหรือขาดทักษะ ขาดแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอย่างไรก็ตามในทศวรรษที่ผ่านมาได้มีการปฏิรูปการศึกษาโดยเฉพาะปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยกำหนดให้การจัด การศึกษาภาษาอังกฤษตั้งแต่ช่วงประถมศึกษาปีที่1ถึงระดับมัธยมศึกษาที่ 6

2. ประมวลวิชาและแบบเรียน (Syllabuses and course books)

นักเขียนและนักออกแบบหลักสูตรจะต้องนำปัญหาหลายอย่างไปประกอบการตัดสินใจในการออกแบบสื่อการเรียนการสอนของพวกเขา เมื่อพวกเขามีแนวคิดที่ชัดเจนในเรื่องทฤษฎีและความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนจะสามารถถูกแปลให้เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมได้อย่างไร พวกเขาจะต้องคิดถึงหัวข้อที่จะนำไปใช้ สิ่งนี้จะตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเข้าใจสิ่งที่นักเรียนเห็นว่าเกี่ยวข้อง เข้าใจสิ่งที่การวิจัยแสดงให้เห็นในส่วนนี้ และเข้าใจเรื่องศักยภาพในการใช้ประโยชน์หัวข้อต่าง ๆ ที่พวกเขาอาจเลือก และอาจจะจำเป็นที่จะพิจารณาว่าวัฒนธรรมใดที่สื่อการเรียนการสอนควรสะท้อนให้เห็นถึงหรือส่งเสริม และเพื่อให้แน่ใจว่าเกิดความสมดุลอย่างเหมาะสมบางประการในแง่ของเพศและการเป็นตัวแทนของกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม เชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ และสังคมเศรษฐกิจ

นักเขียนและนักออกแบบหลักสูตรต้องตัดสินใจด้วยว่าลักษณะทางภาษาใดที่พวกเขาต้องการเน้นหรือต้องการที่จะแสดงให้เห็น และพวกเขาต้องนำมุมมองในเรื่องที่ว่าภาษานั้น ๆ ควรมีความน่าเชื่อถือแค่ไหนไปใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับเริ่มต้น

เมื่อได้ตัดสินใจในเรื่องเหล่านี้แล้ว นักเขียนแบบเรียน (และนักออกแบบโปรแกรมภาษาโดยทั่วไป) จึงสามารถหันไปให้ความสนใจในเรื่องศูนย์กลางการจัดการในส่วนของสื่อการเรียนการสอนของพวกเขา ซึ่งถูกเรียกว่า ประมวลวิชา

2.1 การออกแบบประมวลวิชา (Syllabus design)

การออกแบบประมวลวิชาเกี่ยวข้องกับการเลือกเรื่องที่จะเรียนและการจัดลำดับเรื่องนั้น ๆ ให้อยู่ในลำดับที่เหมาะสม ซึ่งแตกต่างจากการออกแบบหลักสูตร (Nunan. 1988a : บทที่ 1) ในระยะหลังนักออกแบบไม่ได้กังวลในเรื่องสิ่งต่าง ๆ ที่พวกเขาจะสอนและการจัดลำดับสิ่งที่จะสอนเท่านั้น แต่ยังกังวลในเรื่องการวางแผน การทำให้สำเร็จ การประเมินผล การจัดการ และการบริหารจัดการโปรแกรมการศึกษาด้วย

ขณะนี้ประมวลวิชาด้านภาษาประเภทต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก (ดู A2 ด้านล่าง) ซึ่งประมวลวิชาทั้งหมดนี้อาจจะถูกใช้เป็นจุดเริ่มต้นในการวางแผนแบบเรียนเล่มใหม่ หรือวางแผนงานประจำภาคเรียนหรือประจำปีการศึกษา แต่ไม่ว่าจะเป็นประมวลวิชาประเภทใด ทุกประมวลวิชาต้องถูกพัฒนาตามพื้นฐานของเกณฑ์ที่แน่นอน อาทิเช่น "ความสามารถในการเรียนรู้" และ "ความถี่" ซึ่งมีส่วนในการตัดสินใจเกี่ยวกับการเลือกเรื่องและการจัดลำดับที่ได้ระบุไว้ด้านล่าง

2.2 เกณฑ์การออกแบบประมวลวิชา (Syllabus design criteria)

เมื่อนักออกแบบประมวลวิชาเข้าด้วยกัน พวกเขาต้องพิจารณาแต่ละเรื่องเพื่อการผนวกเข้าด้วยกันตามเกณฑ์พื้นฐาน ซึ่งจะไม่ใช่เพียงแต่ช่วยพวกเขาตัดสินใจว่าพวกเขาต้องการรวมเรื่องนั้นไว้ในคำถามหรือไม่ แต่ยังช่วยให้รู้ว่าควรจะวางเรื่องนั้นไว้ในลำดับไหนอีกด้วย อย่างไรก็ตามในเรื่องเกณฑ์การออกแบบที่แตกต่างนี้ ในหลาย ๆ กรณีก็นำไปสู่ข้อสรุปที่ต่างกัน นักออกแบบประมวลวิชาต้องรักษาสมดุลในเรื่องที่เอียงต่าง ๆ เวลาที่ตัดสินใจเลือกและจัดลำดับ

2.2.1 ความสามารถในการเรียนรู้ (Learnability): ในเรื่องของโครงสร้างและ

คำศัพท์บางเรื่องก็ง่ายสำหรับนักเรียนที่จะเรียนรู้มากกว่าเรื่องอื่น ๆ ดังนั้นเราจึงสอนสิ่งที่ง่ายกว่าก่อนและจากนั้นก็ค่อย ๆ เพิ่มระดับความยากขึ้นเมื่อระดับความรู้ทางภาษาของนักเรียนเพิ่มขึ้น ในระดับเริ่มต้นความสามารถในการเรียนรู้อาจบอกเราว่า เป็นเรื่องง่ายกว่าที่จะสอนการใช้ was และ were แทนที่หลังจากที่สอนการใช้ is และ are แทนที่จะสอนเรื่อง third conditional ต่อจาก is และ are ความสามารถในการเรียนรู้อาจจะชักจูงเราให้สอน some และ any แยกต่างหาก แทนที่จะสอนทุกสิ่งเกี่ยวกับคำบอกปริมาณ (quantifiers) (much, many, few, ฯลฯ) ในเวลาเดียวกัน

2.2.2 ความถี่ (Frequency): โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับเริ่มต้น มันเป็นเรื่องที่

เข้าใจได้ง่ายที่จะรวบรวมเรื่องที่ใช้บ่อยมากกว่ารวบรวมเรื่องที่เจ้าของภาษาใช้ตามวาระเท่านั้น ขณะนี้เมื่อข้อมูลที่ได้ถูกรวบรวมไว้สามารถบอกถึงความถี่ที่แท้จริงได้ (ดูบทที่ 2 B1) เราอยู่ในสถานะที่จะพูดด้วยสิทธิอำนาจว่า ตัวอย่างเช่น เราพูดว่า คำว่า see ที่ถูกใช้บ่อยมักจะหมายความว่า เข้าใจ (เช่น Oh, I see) มากกว่า

แสดงการมองเห็น ดังนั้น อาจจะเข้าใจได้ว่าให้สอนความหมายของคำว่า see ก่อน - แต่การตัดสินใจนั้นจะต้องขึ้นอยู่กับเกณฑ์การออกแบบอื่น ๆ ที่เขียนไว้ในที่นี้ด้วย ซึ่งอาจจะนำเราไปสู่ข้อสรุปที่แตกต่าง

2.2.3 การครอบคลุม (Coverage): คำบางคำหรือโครงสร้างบางโครงสร้างมีการครอบคลุมที่ใหญ่กว่า (ขอบเขตในการใช้) คำหรือโครงสร้างอื่น ๆ ดังนั้นบนพื้นฐานของการครอบคลุมเราจึงอาจตัดสินใจที่จะสอนคำว่า going to มากขึ้น ก่อนที่จะสอน present continuous กับการอ้างถึงอนาคต ถ้าเราสามารถแสดงให้เห็นว่า going to ถูกใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้มากกว่า present continuous.

2.2.4 ประโยชน์ (Usefulness): เหตุผลที่คำศัพท์ อย่างเช่นคำว่า book และ pen ถูกใช้อย่างมากในห้องเรียน (แม้ว่าทั้งสองคำนี้อาจจะไม่ได้ถูกใช้ในชีวิตจริงบ่อยนัก) ก็เพราะว่าทั้งสองคำนั้นมีประโยชน์อย่างมากในสถานการณ์นั้น ในทำนองเดียวกันคำศัพท์ที่เกี่ยวกับเครือญาติมีปรากฏให้เห็นก่อนในชีวิตการเรียนรู้ของนักเรียนคนหนึ่งก็เพราะว่ามันเป็นคำศัพท์ที่มีประโยชน์ซึ่งนักเรียนสามารถพูดถึงได้

2.3 ประมวลวิชาที่แตกต่างกัน (Different syllabuses)

2.3.1 ประมวลวิชาเชิงไวยากรณ์ (grammar syllabus): เป็นประมวลวิชาที่พบบ่อยสุดทั้งในอดีตและในปัจจุบัน รายชื่อเรื่องถูกเรียงลำดับในแบบที่นักเรียนค่อย ๆ ได้รับความรู้เรื่องโครงสร้างทางไวยากรณ์ แล้วนำไปสู่ความเข้าใจในเรื่องระบบทางไวยากรณ์ แม้แต่ในประมวลวิชาที่หลากหลาย (multi-syllabuses) (ดู A3 ด้านล่าง) เป็นประมวลวิชาด้านไวยากรณ์เองที่มีแนวโน้มที่จะเป็นรากฐานของการจัดระเบียบหลัก ด้วยหน่วยการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้ประกอบไปด้วย verb to be, present simple, present continuous, นามนับได้และนามนับไม่ได้, present perfect ฯลฯ

แม้ว่าการใช้ประมวลวิชาด้านไวยากรณ์จะประสบความสำเร็จมาเป็นเวลานาน แต่ผู้รู้หลายคนได้เห็นว่าไวยากรณ์เป็นหลักการจัดระเบียบประมวลวิชาที่ผิด และพวกเขาได้เสนอทางเลือกหลายทางเป็นเช่นกรอบแนวคิดที่จะใช้ยึดโปรแกรมภาษาไว้กับทางเลือกนั้น ๆ (ดังที่เราจะได้เห็นต่อไป)

2.3.2 ประมวลวิชาเชิงคำศัพท์ (lexical syllabus): เป็นไปได้ที่จะจัดระเบียบประมวลวิชาบนพื้นฐานของคำศัพท์และคลังคำ เพื่อสร้างประมวลวิชาด้านคำศัพท์ (ดูบทที่ 6 A8) การใช้เกณฑ์การออกแบบประมวลวิชากับประมวลวิชาด้านคำศัพท์นั้นอาจจะซับซ้อนได้เนื่องจากมีหลายแง่มุมในเรื่องของคลังคำ ตัวอย่างเช่น :

- คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อ (เช่น art, clothes, crime)
- ประเด็นเรื่องการสร้างคำ (เช่นการเปลี่ยนแปลงของ suffixes และรูปร่างลักษณะ)
- ตัวนำไวยากรณ์คำศัพท์ (เช่น คำกริยาที่ตามด้วยรูปแบบการสร้างประโยคที่แน่นอน)
- คำประสม (เช่น walking-stick, multi-storey, car park)

- คำเชื่อม (เช่น *when, it, he/she*)
- สำนวนกึ่งตายตัว (semi-fixed expressions) (เช่น *Would you like to...?, If I were you I'd*)
- ความหมายแฝงและการใช้คำอุปมา (ดูบทที่ 2, B3)

อีกปัญหาหนึ่งของประมวลวิชาด้านคำศัพท์ก็คือความสัมพันธ์ระหว่างคลังคำกับไวยากรณ์ควรสอนกริยาวิเศษณ์ (phrasal verbs) เป็นเรื่องความหลากหลายของคำศัพท์อย่างง่าย ๆ ดังที่ปรากฏให้เห็น หรือสอนเป็นเรื่องของไวยากรณ์? ในระยะใดที่การเรียนรู้เกี่ยวกับการสร้างคำจึงจะเป็นเรื่องที่เหมาะสม และการรวบรวมสำนวนตายตัวและกึ่งตายตัวจะเกิดประโยชน์เมื่อไร? ไวยากรณ์ใดควรถูกรวมเข้ากับคำศัพท์ใหม่ และควรที่จะเลือกและจัดลำดับอย่างไร?

แม้ว่านักออกแบบประมวลวิชาอาจจะพบกับความยากลำบากเล็กน้อยในเรื่องการนำเกณฑ์การออกแบบไปใช้กับคำศัพท์แต่ละคำ, การหลอมรวมความกังวลใจทั้งหมดในเรื่องคลังคำไปสู่การจัดเรียงอย่างสอดคล้องกันเพื่อสร้างประมวลวิชาด้านคำศัพท์อย่างแท้จริงนั้น ยังไม่ได้ถูกแสดงให้เห็นว่าเป็นไปได้ ประมวลวิชาด้านคำศัพท์ที่ John Sinclair และ Antoinette Renouf ผลิตมีความยาวหลายร้อยหน้า (Sinclair และ Renouf 2531:156) อย่างไรก็ตาม คลังคำในหลายรูปแบบได้ปรากฏให้เห็นในแผนประมวลวิชาที่กว้างขึ้น (ดู A3 ด้านล่าง)

2.3.3 ประมวลวิชาเชิงปฏิบัติการ (functional syllabus): ในหนังสือ Notional Syllabuses ของ David Wilkins (2519) ได้รวบรวมประเภทของการปฏิบัติการในเชิงสื่อสาร (ดูบทที่ 2 C1) การปฏิบัติการทางภาษานี้เป็นเหตุการณ์ซึ่ง "กระทำการสิ่งต่าง ๆ" อาทิเช่น การเชื้อเชิญ การให้สัญญา และการเสนอให้ ดังนั้นประมวลวิชาในเชิงปฏิบัติการจึงอาจจะเป็นเช่นนี้:

2.3.3.1 การร้องขอ (Requesting)

2.3.3.2 การเสนอให้ (Offering)

2.3.3.3 การเชื้อเชิญ (Inviting)

2.3.3.4 การเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย (Agreeing or disagreeing) ฯลฯ

จากนั้นนักออกแบบประมวลวิชาจะเลือกสิ่งที่อธิบายแต่ละการปฏิบัติการ ตัวอย่างเช่นการปฏิบัติการเกี่ยวกับการเสนอให้ (offering) นักออกแบบสามารถเลือกคำอธิบายได้จากประโยคดังต่อไปนี้:

Would you like me to ...?

Do you want some help?

I'll help if you want.

Let me give you a hand.

Here, let me.

I'll do that..., ฯลฯ

แต่ว่านักออกแบบประมวลวิชาอาจจะต้องพบกับปัญหาในเรื่องคำศัพท์และการจัดลำดับโครงสร้าง ถ้าประมวลวิชาถูกออกแบบบนพื้นฐานของการปฏิบัติการที่นักเรียนจำเป็นต้องปฏิบัติ (เป็นผลประโยชน์ของพวกเขา) นักออกแบบก็ยังคงต้องเลือกและจัดลำดับคำอธิบายต่าง ๆ สำหรับแต่ละการปฏิบัติการ ซึ่งจะอยู่บนพื้นฐานของความสามารถในการเรียนรู้ (learn ability) การครอบคลุม (coverage) และความถี่ (frequency) และพวกเขาอาจจะพบปัญหาในเรื่องการจับคู่การปฏิบัติการกับเกณฑ์ต่าง ๆ เหล่านี้ และเป็นไปได้ที่จะจบลงที่ชุดของวลี (a series of phrases) แทนที่จะเป็นเรื่องราวของระบบที่สอดคล้องกัน

ฉันทามติในปัจจุบันนั้นดูเหมือนว่าการปฏิบัติการอาจจะไม่ใช่สิ่งที่ดีที่สุดในเรื่องการจัดระเบียบประมวลวิชา แต่ว่าการเรียนการสอนในเรื่องของการปฏิบัติการนั้นเป็นส่วนสำคัญของประมวลวิชาที่กว้างขึ้น (ดูด้านล่าง)

2.3.4 ประมวลวิชาเชิงสถานการณ์ (situational syllabus): ประมวลวิชาเชิง

สถานการณ์นำเสนอความเป็นไปได้ในเรื่องของการเลือกและการจัดลำดับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงมากกว่าการจัดลำดับในเรื่องไวยากรณ์ต่าง ๆ, หัวข้อคำศัพท์ หรือการปฏิบัติการ ประมวลวิชาเชิงสถานการณ์อาจเป็นดังตัวอย่างต่อไปนี้:

2.3.4.1 ที่ธนาคาร (At the bank)

2.3.4.2 ที่ซูเปอร์มาร์เก็ต (At the supermarket)

2.3.4.3 ที่บริษัททัวร์ (At the travel agent)

2.3.4.4 ที่ร้านอาหาร (At the restaurant)

2.3.4.5 ฯลฯ

ที่ใดที่นักเรียนมีความต้องการด้านการสื่อสารอย่างเฉพาะเจาะจง การจัดการสื่อการสอนตามสถานการณ์ที่นักเรียนจะต้องปฏิบัติเป็นเรื่องที่น่าสนใจ เนื่องจากนักออกแบบประมวลวิชานั้นจะสามารถกำหนดสถานการณ์ ผู้ที่อาจจะเข้าร่วม และเป้าหมายในการสื่อสารพร้อมกับความเชื่อมั่นได้ ตัวอย่างเช่น สื่อเพื่อนักเรียนทางด้านธุรกิจหรือการท่องเที่ยวสามารถถูกจัดระเบียบอย่างเป็นประโยชน์ได้ด้วยวิธีนี้ แต่ประมวลวิชาเชิงสถานการณ์นั้นไม่ค่อยเหมาะสมสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษโดยทั่วไปส่วนใหญ่ เพราะว่าเป็นเรื่อง

ยากที่จะรับประกันได้ว่าภาษาที่ใช้สำหรับสถานการณ์เฉพาะสถานการณ์หนึ่งนั้นจะเป็นประโยชน์กับอีกสถานการณ์หนึ่ง นอกจากนี้ การเลือกที่จะใช้สถานการณ์ใดซึ่งเป็นสิ่งสำคัญสำหรับห้องเรียนทั่วไปห้องหนึ่งนั้นก็ดูเหมือนจะเป็นปัญหา เนื่องจากต้องขึ้นอยู่กับว่านักเรียนเป็นอย่างไรและนักเรียนกำลังเรียนที่ไหน และเพราะเหตุผลนี้ทำให้ประมวลวิชาเชิงสถานการณ์ไม่ค่อยถูกนำมาเป็นหลักการจัดระเบียบหลักในการออกแบบประมวลวิชาทั่วไป

2.3.5 ประมวลวิชาตามหัวข้อ (topic-based syllabus): อีกกรอบแนวคิดหนึ่งในเรื่องของการจัดระเบียบภาษาก็คือหัวข้อที่แตกต่างกัน เช่น ภูมิอากาศ กีฬา การดำรงชีวิต วรรณคดี ดนตรี และอื่น ๆ หัวข้อต่าง ๆ เหล่านี้จะถูกนำมาถ่วงน้ำหนักได้อีก เพื่อให้หัวข้อเรื่องภูมิอากาศถูกแบ่งย่อยไปสู่เรื่องต่าง ๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศ การพยากรณ์อากาศ ภูมิอากาศกับอารมณ์ และความเสียหายที่เกิดจากภูมิอากาศ

ในเรื่องหัวข้อนั้นมีหลักการจัดระเบียบหัวข้อที่ดีข้อหนึ่ง ก็คือหัวข้อนั้น ๆ สามารถที่จะอยู่บนพื้นฐานของเรื่องที่น่าสนใจ และอาจจะเป็นไปได้ที่จะระบุว่าหัวข้อใดมีความเกี่ยวข้องกับสิ่งที่นักเรียนต้องการในการสื่อสาร (ผลประโยชน์ของนักเรียน) - แม้ว่าสิ่งนี้อาจจะต่างจากที่พวกเขาต้องการ แต่การเชื่อมโยงหัวข้อเข้ากับแนวคิดเรื่องความสามารถในการเรียนรู้ ความถี่และการครอบคลุมก็ยังกลายเป็นปัญหาอีกเนื่องจากว่าหัวข้อต่าง ๆ ยังต้องถูกนำมาแยกย่อยไปสู่เรื่องภาษาและคลังคำซึ่งเกิดจากหัวข้อนั้น ๆ

ทักษะที่สำคัญของนักออกแบบประมวลวิชาหรือนักเขียนแบบเรียนก็คือการเตรียมลำดับหัวข้อที่มีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกัน แต่โดยตัวของมันเองนั้นการจัดระเบียบแบบนี้ไม่ค่อยจะเพียงพอในการจัดระเบียบประมวลวิชา

2.3.6 ประมวลวิชาที่ใช้งานเป็นพื้นฐาน (task-based syllabus): ประมวลวิชาที่ใช้งานเป็นพื้นฐาน (ดูบทที่ 6 A5) ได้เขียนรายละเอียดชุดปฏิบัติการออกมาและจากนั้นจึงเขียนรายละเอียดทางภาษาที่จะใช้กับชุดปฏิบัติการเหล่านั้น N S Prabhuทำการทดลองในบังกลาเทศ ประเทศอินเดีย และได้ขยายผลของการเรียนรู้แบบใช้งานเป็นพื้นฐาน เขาได้จัดโปรแกรมโดยใช้แนวทางนี้ และเรียกมันว่า ประมวลวิชาแบบเป็นขั้นเป็นตอน (Prabhu. 2530) การตรึงตรองในเรื่องการจัดลำดับภาษานั้นจะเกิดขึ้นเมื่อครูกำหนดงานแบบปากเปล่าก่อนงานเขียน (Prabhu. 2530 : 26) อีกนัยหนึ่งก็เป็นคำถามในเรื่องการวางแผนงานใดงานหนึ่งไว้ก่อนหรือหลังอีกงานหนึ่ง

งานของPrabhuมีความสัมพันธ์กับหัวข้อ ดังตัวอย่างต่อไปนี้:

1 หน้าปัดนาฬิกา (Clock face)

a การบอกเวลาจากหน้าปัดนาฬิกา: ให้นักเรียนหมุนเข็มนาฬิกาให้ตรงกับเวลาที่กำหนดให้

b การคำนวณระยะเวลาจากการเคลื่อนที่ของเข็มนาฬิกา: หาระยะห่างระหว่างเวลาที่กำหนดให้

c ระบุเวลาแบบ 12 ชั่วโมงและแบบ 24 ชั่วโมง: เวลาที่เกี่ยวข้องในช่วงกลางวันและกลางคืน

Jane Willis ได้เขียนรายละเอียดประเภทของงานหกประเภทที่สามารถใช้ได้กับเกือบทุกหัวข้อ ซึ่ง 6 ประเภทเหล่านี้ก็คือการเขียนรายละเอียด การออกคำสั่งและการแยกประเภท การเปรียบเทียบ การแก้ปัญหา การแบ่งปันประสบการณ์ และงานที่สร้างสรรค์ (Willis 2539: 26-27 และ 149-154)

เมื่อเกี่ยวกับสถานการณ์และหัวข้อต่าง ๆ จึงเป็นเรื่องยากที่จะให้คะแนนผลงานในแง่ของความยาก Prabhu ได้เสนอการเรียงลำดับของบทเรียนที่ใช้รายละเอียดของหัวข้อเดียวกันมากกว่าหนึ่งบทเรียนและบทเรียนที่งานต่าง ๆ เข้ากันกับรายละเอียดนั้นซับซ้อนมากขึ้นกับแต่ละบทเรียนที่ตามมา แต่ก็พูดไม่ได้ว่าความซับซ้อนนั้นจะถูกวัดได้อย่างไรในคำพูดของ David Nunan เรื่องที่จะเน้นก็คือเรื่อง "กระบวนการเรียนรู้" มากกว่าเรื่องของ "ผลงานจากการเรียนรู้" และมีการพยายามเพียงน้อยนิดหรือไม่มีเลยที่จะเชื่อมโยงกระบวนการเหล่านี้กับผลลัพธ์ที่จะตามมา" (Nunan 2531a : 44) ปัจจัยที่หลากหลายมีผลต่อการกำหนดความยากของงาน แต่ยังคงไม่มีใครทำให้เกิดระบบที่น่าพึงพอใจที่จะผสมผสานปัจจัยต่าง ๆ เข้าด้วยกันและนำไปสู่การประเมินความยากที่เหมาะสมอย่างใดอย่างหนึ่ง

ประมวลวิชาที่ใช้งานเป็นพื้นฐานอาจจะสนองต่อความต้องการการจัดการเรียนรู้ที่ใช้คำจำกัดความเป็นพื้นฐาน แต่จนกว่าจะมีวิธีในการตัดสินใจว่าควรจัดสรรงานอย่างไร ประมวลวิชานี้ยังคงเป็นเรื่อง “เฉพาะกิจ” และล้มเหลวที่จะบังคับให้มีการสนับสนุนอย่างกว้างขวางไปท่ามกลางหมู่ครูและนักทฤษฎีเพื่อเพียงพอให้ประมวลวิชานี้ได้รับการยอมรับในระดับสากล

2.4 ประมวลวิชาที่มีหลายประมวลวิชารวมกัน

วิธีการแก้ปัญหาในเรื่องการอ้างสิทธิ์ที่แต่ละประเภทประมวลวิชาจะถูกนำมาใช้ซึ่งเรากำลังศึกษาขณะนี้ ก็คือ "ประมวลวิชาที่มีประมวลวิชาที่หลากหลายรวมกัน" ตัวอย่างเช่น แทนที่โปรแกรมการเรียนรู้ โปรแกรมหนึ่งจะมีพื้นฐานเฉพาะอยู่ที่เรื่องไวยากรณ์หรือหมวดหมู่คำศัพท์เท่านั้น ประมวลวิชาที่กล่าวถึงนี้จะแสดงให้เห็นถึงการรวมสิ่งต่าง ๆ เข้าด้วยกัน จากในเรื่องของไวยากรณ์ คลังคำศัพท์ การปฏิบัติการทางภาษา สถานการณ์ หัวข้อ งานต่าง ๆ งานที่เกี่ยวข้องกับทักษะทางภาษาที่แตกต่างกันหรือปัญหาในเรื่องการออกเสียง

ผู้เขียนแบบเรียนจะไม่ตามประมวลวิชาที่ถูกละทิ้งโดยกระทรวงศึกษาธิการ สถาบันการศึกษา หรือคณะกรรมการการตรวจสอบ ประมวลวิชานี้เป็นแนวทางที่ถูกใช้บ่อยที่สุด ดังที่ตัวอย่างต่อไปนี้ได้แสดงให้เห็นว่า ผู้เขียนมักจะนำเสนอประมวลวิชาที่หลากหลายลงใน "แผนของหนังสือ (map of the book)"

Units	Grammar	Vocabulary/Pronunciation	Skills
① All work and no play... page 14	Present Simple I, you, we, they Prepositions of time expressions	Jobs Leisure activities and places Pron. word stress	Reading people at work Listening and speaking a job interview Writing and speaking work and play
② Family, friends and neighbours page 19	Present Simple he, she, it Frequency adverbs	People in your life Pron. does/dəz/ and /dɒz/, s/, /z/ and /ɪz/	Reading a letter home Speaking Do you ever? How often do you?
Reading for pleasure 1, page 24 Exercises on He-nad, she-mad from On the same wavelength and other stories			
③ Lifestyles page 25	Love / like / don't mind / hate + verb + any Can / can't for ability	Likes and dislikes Leisure activities and holidays Pron. word stress, can and can't	Listening likes and dislikes, The Real You? questionnaire, working with Mr Perfect Speaking What can you do?
④ Secrets and lies page 30	Present Continuous now, around now	Telephoning Little white lies	Speaking Are you a "phonocole"? questionnaire, My wonderful life! Listening phone conversations Reading a letter to a friend
Reading for pleasure 2, page 35 Exercises on Last opportunities from On the same wavelength and other stories			
⑤ You are what you wear page 36	Have got / has got and have / has	Clothes and shopping	Listening clothes, at a shop Writing and speaking clothes and fashion Reading The Fashion Maze
⑥ Have we got news for you? page 41	Past Simple of regular and irregular verbs Time expressions for the past	News stories Pron. 'dɪ, /ɪ/ and /ɪd/	Listening a TV news programme, a radio news interview Reading a newspaper article Speaking When did you last? questionnaire
Reading for pleasure 3, page 46 Exercises on The red dress from On the same wavelength and other stories			

ดัดแปลงจาก Wavelength Elementary โดย Kathy Burke และ Julia Brooks (Pearson Education Ltd)

ในทางปฏิบัติ ประมวลวิชาประเภทนี้หลาย ๆ ครั้งจะใช้ประมวลวิชาด้านไวยากรณ์เป็นจุดเริ่มต้น นักออกแบบสื่อจึงมักจะเริ่มต้นงานด้วยความอัดอัด เมื่อพยายามที่จะจับคู่ประมวลวิชาด้านไวยากรณ์กับเรื่องอื่น ๆ ที่พวกเขาอยากรวบรวมไว้ด้วย – คำศัพท์และทักษะต่าง ๆ งานและการปฏิบัติการ เมื่อกระบวนการเหล่านี้ยังคงดำเนินต่อไป ลำดับประมวลวิชาด้านไวยากรณ์ที่มีอยู่เดิมจะต้องเปลี่ยนไปเพื่อให้เหมาะสมกับประมวลวิชาอื่น ๆ รายละเอียดของการปฏิบัติการจะถูกเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ เพื่อให้เหมาะสมกับไวยากรณ์ และในเรื่องงานต่าง ๆ จะต้องคำนึงถึงภาษาที่นักเรียนใช้เพื่อการปฏิบัติงานเหล่านั้น ไม่มีองค์ประกอบใดเหนือกว่ากัน ทุกองค์ประกอบจะต้องถูกปรับเปลี่ยนเพื่อให้เหมาะสมกับองค์ประกอบอื่น ๆ และผลสุดท้ายก็จะเป็นเรื่องการประนีประนอมระหว่างองค์ประกอบที่ใช้ในการจัดการประมวลวิชาเสมอ

2.4.1 การเลือกแบบเรียน

การประเมินค่าแบบเรียนเป็นการตัดสินนอกชั้นเรียนในเรื่องที่ว่าแบบเรียนเล่มใหม่เล่มหนึ่งใช้งานได้ดีเพียงใดในห้องเรียน ฉะนั้นการประเมินผลแบบเรียนในอีกแง่หนึ่งก็คือการตัดสินในเรื่องที่ว่าแบบเรียนเล่มหนึ่งนั้นในความเป็นจริงแล้วใช้งานได้ดีเพียงใด

แนวทางหนึ่งที่ใช้การประเมินค่าแบบเรียนก็คือการใช้รายการตรวจสอบ (checklist) - หรือใช้รายการตรวจสอบที่ผู้อื่นทำขึ้น ซึ่งวิเคราะห์องค์ประกอบที่หลากหลายของสื่อไม่ว่าจะเป็นในเรื่องเกี่ยวกับภาษา เรื่องหัวข้อ หรือเรื่องที่มีกิจกรรมเป็นพื้นฐาน (ดู Cunningsworth. 2527 และ 2538; Littlejohn 2541) อย่างไรก็ตาม ปัญหาที่ตามมาจากการประเมินค่าในรูปแบบนี้ก็คือ ไม่ว่าการประเมินจะดีอย่างไรก็ตาม การประเมินแบบนี้ก็ยังคงอาจเป็นไปได้ว่าจะพลาดในเรื่องของการคาดเดาสิ่งที่จะเกิดขึ้นจริงเมื่อมีการใช้สื่อ และเมื่อเราใช้รายการตรวจสอบที่ผู้อื่นทำขึ้น เราก็กาลังยอมรับมุมมองของพวกเขาในเรื่องที่ว่าอะไรคือสิ่งที่เหมาะสมในสถานการณ์เฉพาะของเรา แต่อย่างไรก็ตาม เราจำเป็นต้องมีพื้นฐานบางอย่างสำหรับการเลือกที่จะใช้หนังสือเล่มใด ไม่ว่าเราจะใช้รายการตรวจสอบที่ผู้อื่นทำหรือใช้รายการตรวจสอบที่เราทำเองก็ตาม (ดู B1 ด้านล่าง) แล้วเราจะได้เห็นว่าการตัดสินนอกชั้นเรียนของเรานั้นได้รับการยืนยันในความเป็นจริง

ความยุ่งยากที่อาจเป็นไปได้อย่างหนึ่งสำหรับความสำเร็จในการใช้การประเมินแบบเรียนภายหลัง ในอีกแง่หนึ่งก็คือ ครูผู้สอนเห็นว่าระบบและหลักการการประเมินโปรแกรมภายหลังไม่มีความจำเป็น (Ellis 2541:221) ในส่วนนี้ก็เพราะว่าครูผู้สอนมีแนวโน้มที่จะรู้สึกว่ พวกเขา "รู้" ว่าแบบเรียนนั้นใช้ได้หรือไม่ และพวกเขาไม่เต็มใจที่จะให้เวลากับการประเมินอย่างเป็นทางการเป็นกิจจะลักษณะยิ่งขึ้นเมื่อเรียนจบหลักสูตรแล้ว กระนั้นเรายังต้องประเมินสื่อด้วยวิธีการทางโครงสร้างที่เหมาะสม ถ้าเราต้องการที่จะเห็นว่าการประเมินค่าก่อนใช้ของเรานั้นถูกต้องแม่นยำ และเห็นว่าเราจะใช้แบบเรียนนั้นต่อไปหรือไม่

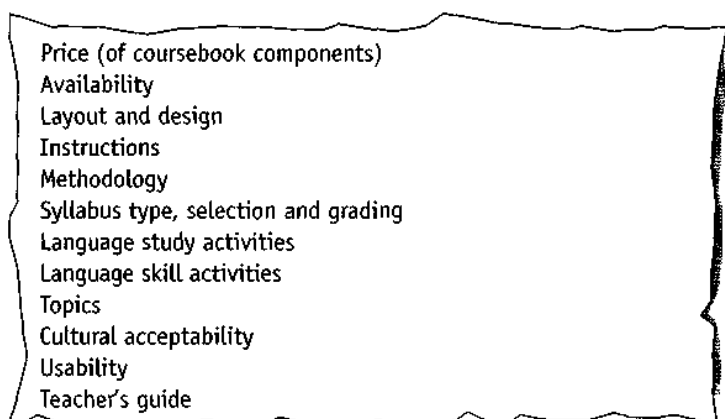
ไม่ว่าจะเป็นการประเมินค่าหรือการประเมินผลแบบเรียน เราควรพยายามอย่างที่สุดที่จะรวมข้อคิดเห็นและคำวิจารณ์ของนักเรียนเข้าไปในการประเมินด้วย มุมมองของพวกเขาในเรื่องแผนงาน การออกแบบ เนื้อหาและความรู้สึกนั้นควรจะบอกความจริงถึงการประเมินก่อนใช้และการประเมินภายหลังจบหลักสูตรของเรา

2.4.2 Criteria for assessment

กระบวนการทั้ง 3 ขั้นตอนนี้จะช่วยให้คุณได้ประเมินแบบเรียนโดยมีพื้นฐานจากความเชื่อของคุณเองและจากการประเมินความต้องการและสภาพแวดล้อมของนักเรียนของพวกเขา:

2.4.2.1การเลือกส่วนที่จะทำการประเมิน: ก่อนอื่นเราต้องเขียนแ่งมุมต่าง ๆ ที่เรา

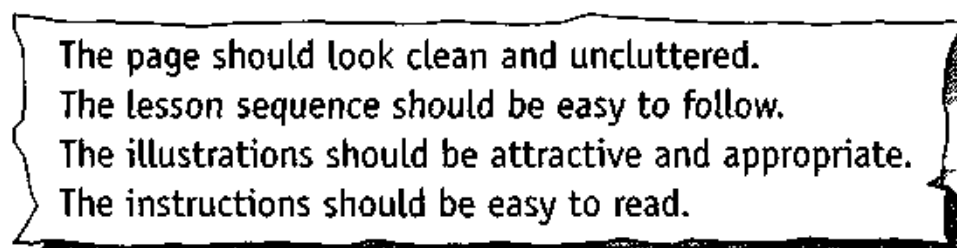
ต้องการดูในแบบเรียน ภายใต้การพิจารณาดังตัวอย่างต่อไปนี้:

(ราคา, ความพร้อมในการใช้งาน, แผนงานและการออกแบบ, คำแนะนำ, วิธีการ, ประมวลวิชา (ชนิด, การเลือกและการเรียงลำดับ), กิจกรรมการเรียนรู้ทางภาษา, กิจกรรมการเรียนรู้ทางด้านทักษะภาษา, หัวข้อ, การยอมรับทางวัฒนธรรม, ความสามารถในการใช้งาน, คำแนะนำของครู)

แน่นอนว่ารายการเหล่านี้อาจจะมีย่อยกว่าหรือมากกว่านี้ก็ได้ ตัวอย่างเช่นเราอาจจะแยกกิจกรรมการเรียนรู้ทางภาษาออกเป็นคำศัพท์ ไวยากรณ์ และการออกเสียง หรือ เราอาจจะต้องการจัดจ้อยอยู่กับหัวข้อและการยอมรับทางวัฒนธรรมเท่านั้น เราสามารถเลือกสิ่งที่เราต้องการเน้น เมื่อพิจารณาถึงสถานการณ์การสอนของเราเอง

2.4.2.2 ระบุความคิดเห็น: ตอนนี้เราอยู่ในสถานะที่จะระบุความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านใดด้านหนึ่งหรือทุกด้านที่เราตัดสินใจที่จะให้ความสนใจ ซึ่งสามารถทำได้โดยการที่ครูผู้สอนแต่ละคนเขียนความคิดเห็นของตนเองออกมา จากนั้นนำมารวมกันจนถึงจุดที่ตกลงกันได้ ดังเช่นคำบอกเล่าเกี่ยวกับแผนงานดังต่อไปนี้:

(หน้ากระดาษควรสะอาดและไม่ดูยุ่งวุ่นวาย, การเรียงลำดับบทเรียนควรให้ง่ายในการปฏิบัติตาม, ภาพประกอบควรน่าสนใจและเหมาะสม, คำสั่งควรให้อ่านง่าย)

2.4.3 การใช้ข้อความการประเมิน: ตอนนี้เราพร้อมที่จะใช้ความคิดเห็นให้เป็นเช่นเรื่องของการประเมิน ซึ่งหมายความว่าในแต่ละด้านที่เราได้เขียนข้อความไว้ และจากนั้นเราก็สามารถใช้เครื่องหมายขีดง่าย ๆ (P) และเครื่องหมายกากบาท(x) เพื่อเปรียบเทียบแบบเรียนต่าง ๆ ดังเช่นรายงานการตรวจสอบในด้านแผนงานและการออกแบบดังต่อไปนี้:

Area	Assessment statements	Coursebook 1	Coursebook 2	Coursebook 3
Layout and design	The page is uncluttered.	✓	✗	✓✓
	The lesson sequence is easy to follow.	✓	✓	✗
	The illustrations are attractive and appropriate for the age group.	✓✓	✓	✗
	The instructions are easy to read.	✓	✗	✓✓

2.5 การวัดการประเมินผล (Evaluation measures)

การประเมินผลสื่อที่เรากำลังใช้อยู่ในขณะนี้ค่อนข้างแตกต่างจากการประเมินค่า อย่างไรก็ตามการประเมินผลประกอบด้วย 3 ขั้นตอนดังนี้:

2.5.1 บันทึกของครู: เพื่อประเมินสื่อ เราต้องเก็บบันทึกว่ากิจกรรมและบทเรียนต่าง ๆ นั้นประสบความสำเร็จอย่างไรบ้าง วิธีการเดียวที่จะเก็บบันทึกก็คือการเขียนไดอารี่เกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นในแต่ละบทเรียน (ดูบทที่ 24, B1) เพื่อให้ดูเป็นทางการมากขึ้นอาจจะเพิ่มข้อมูลความคิดเห็นลงไปในแต่ละกิจกรรมด้วย ตัวอย่างเช่น:

Unit/lesson: _____

General comments _____
(include timing, effectiveness, _____
ease, etc.): _____

Comment on the advantages/disadvantages of:

Exercise 1: _____

Exercise 2: _____

Exercise 3: _____

Exercise 4: _____

Exercise 5: _____

Exercise 6: _____

How did the students react to the lesson? _____

มีวิธีการเก็บบันทึกอีกหลายวิธี: เราสามารถให้คะแนนจาก 0-5 คะแนนสำหรับแต่ละกิจกรรม; เราสามารถออกแบบมาตรวัดระดับเพื่อใช้วัดระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนหรือต่อส่วนต่าง ๆ ของบทเรียน เราสามารถเขียนรายงานในทุก ๆ สัปดาห์โดยใช้หัวข้อต่าง ๆ เช่น การรีไซเคิล (การนำกลับมาใช้ใหม่), ความก้าวหน้าในการอ่าน, งานที่เกี่ยวกับคำศัพท์, หรือคำชี้แนะของครู ครูบางคนเขียนความคิดเห็นลงในแบบเรียน ในแต่ละกรณีเมื่อการเรียนสิ้นสุดลงเราจะได้สิ่งที่เป็นประโยชน์มากกว่าได้เพียงแค่ความรู้สึก

2.5.2 คำอภิปรายของครู: เมื่อมีการใช้แบบเรียนเล่มใหม่ จะเป็นประโยชน์มากถ้าครูผู้สอนที่ใช้แบบเรียนเล่มเดียวกันจะร่วมกันเปรียบเทียบประสบการณ์การใช้แบบเรียนของเขา ซึ่งอาจจะรวมถึงการศึกษาบทเรียน (และแบบฝึกหัด) ทั้งหมดที่ละส่วน หรืออาจจะอภิปรายในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างแบบฝึกหัดกับสื่อเสียง ครูบางคนในกลุ่มควรจะมีเผยแพร่บันทึกในเรื่องที่ถูกพูดถึง เพื่อว่าครูผู้สอนจะสามารถทบทวนคำอภิปรายเหล่านั้นก่อนที่จะได้ข้อสรุป

2.5.3 การตอบสนองของนักเรียน: เช่นเดียวกับการตอบสนองของครูผู้สอน การตอบสนองของนักเรียนก็สามารถถูกเก็บรวบรวมได้หลายวิธี วิธีหนึ่งก็คือการถามนักเรียนว่าพวกเขาสนุกกับสื่อที่พวกเขาเพิ่งใช้ไปไหม อย่างไรก็ตาม การตอบกลับปากเปล่าแบบนี้อาจจะไม่น่าเชื่อถือ เพราะว่ามีนักเรียนบางคนสามารถยึดบทสนทนาไว้ทั้งหมดและมีอิทธิพลต่อเพื่อนร่วมชั้นเราอาจจะได้การตอบรับที่ดีกว่าโดยการขอให้เขียนคำตอบในเรื่องของสื่อโดยใช้คำถามดังต่อไปนี้:

ในระหว่างสัปดาห์ที่ผ่านมาบทเรียนไหนที่นักเรียนชอบมากที่สุด? ทำไม?

ในระหว่างสัปดาห์ที่ผ่านมาบทเรียนไหนที่นักเรียนชอบน้อยที่สุด? ทำไม?

ในระหว่างสัปดาห์ที่ผ่านมากิจกรรมไหนที่นักเรียนชอบมากที่สุด?

ในระหว่างสัปดาห์ที่ผ่านมากิจกรรมไหนที่นักเรียนชอบน้อยที่สุด? ทำไม? ฯลฯ

เนื่องจากว่าการรับรู้ของนักเรียนในเรื่องความก้าวหน้าของพวกเขาเองนั้นจะมีผลต่อการตอบสนองของพวกเขาต่อสื่อที่พวกเขากำลังใช้ ตามที่เราได้เสนอแนวทางไว้ในบทที่ 7 B2 แล้วนั้นเป็นเรื่องสำคัญที่จะส่งเสริมให้พวกเขาประเมินผลการกระทำของพวกเขาเอง และถกกันถึงบทสรุปที่พวกเขาได้ อีกทางเลือกหนึ่ง เราสามารถให้พวกเขา (เป็นกลุ่ม) พูดคุยเกี่ยวกับบทเรียนที่พวกเขาได้เรียนอยู่และเตรียมให้มีการเขียนข้อสรุปสั้น ๆ ในกลุ่มของพวกเขา

ข้อมูลที่ได้รับผ่านการประเมินผลที่เราได้พูดถึงตอนนี้จะต้องถูกจัดไว้เทียบกับมาตรวัดผลอื่น ๆ เช่น คะแนนผลสอบ (ดูบทที่ 23 A1) และความยั่งยืน ด้วยข้อมูลเหล่านี้เราสามารถเปรียบเทียบผลกับเพื่อนครูเพื่อให้ได้มาซึ่งการตัดสินใจอย่างมั่นใจเกี่ยวกับเรื่องที่ว่าแบบเรียนนั้นเป็นไปตามการประเมินค่าเดิมของเราหรือไม่

2.6 การใช้แบบเรียน

เป็นเวลาหลายปีที่นักทฤษฎีได้โต้แย้งในเรื่องประโยชน์ของแบบเรียน, สงสัยบทบาทของแบบเรียน (Allwright. 2524), รักษาการใช้งานแบบเรียน (O'Neil 2525), กังวลว่าแบบเรียนจะเป็นข้อจำกัดด้านวิธีการ (Tice 2534) หรือการส่งเสริมคุณค่าของแบบเรียนให้เป็นตัวแทนของการเปลี่ยนแปลงวิธีการ (Hutchinson และ Torres 2537)

2.7 ใช้หรือไม่ใช้แบบเรียน?

ผลประโยชน์และข้อจำกัดในการใช้แบบเรียนสรุปออกมาได้ง่าย ๆ ดังนี้:

2.7.1 ผลประโยชน์: แบบเรียนที่ดีได้ถูกจัดทำขึ้นอย่างระมัดระวังเพื่อนำเสนอประมวลวิชาที่สอดคล้องกัน, การควบคุมภาษาที่น่าพึงพอใจ, ผลักดันแบบเรียน, เทปและอุปกรณ์เสริมอื่น ๆ อาทิเช่น วีดีโอเทป, ซีดีรอม, สื่อทรัพยากรเพิ่มเติม และเว็บที่มีประโยชน์ แบบเรียนโดยส่วนมากจะถูกนำเสนอในรูปแบบที่น่าดึงดูดใจ แบบเรียนเหล่านี้ทำให้ครูผู้สอนกดดันกับการทำให้มั่นใจขึ้นว่า ถึงแม้ว่าครูผู้สอนจะถูกบังคับให้วางแผนการสอนในนาที่สุดท้าย พวกเขาก็ยังจะใช้สื่อเหล่านี้ที่พวกเขามั่นใจ แบบเรียนจะมากับรายละเอียดคำชี้แนะของครูซึ่งไม่เพียงแต่ให้กระบวนการสำหรับบทเรียนในแบบเรียนของนักเรียนเท่านั้น แต่ยังให้คำชี้แนะและทางเลือก, กิจกรรมเพิ่มเติม และทรัพยากรอีกด้วย การประยุกต์ใช้แบบเรียนใหม่ทำให้เกิดการกระตุ้นการพัฒนาด้านทฤษฎีอย่างมาก (ดู Hutchinson และ Torres 2537)

นักเรียนก็ชอบแบบเรียนด้วยเนื่องจากแบบเรียนได้ปลูกฝังการพัฒนาความรู้เป็นหน่วยการเรียนรู้และจากนั้นก็เป็นหนังสือที่สมบูรณ์ แบบเรียนต่าง ๆ ยังได้จัดให้มีสื่อประกอบด้วยซึ่งนักเรียนสามารถกลับมาดูได้อีกครั้งเพื่อเป็นการแก้ไขปรับปรุง และสิ่งที่มองเห็นและหัวข้อที่ดึงดูดใจของแบบเรียนได้มีส่วนอย่างมากต่อประสิทธิภาพของแบบเรียน

2.7.2 ข้อจำกัด: การใช้แบบเรียนอย่างไม่เหมาะสมเป็นตัวกำหนดรูปแบบการเรียนรู้และเนื้อหาทั้งต่อชั้นเรียน และครูผู้สอน เหมือนการปรากฏเป็น "สิ่งที่ทำสำเร็จไปแล้ว(faits accompli)" ซึ่งผู้สอนสามารถควบคุมได้เพียงน้อยนิด (Littlejohn 2541:205) แบบเรียนส่วนมากจะเป็นในเรื่องการนำเสนอ การฝึกฝน และการผลิตผลงานเป็นขั้นตอนหลัก (ดูบทที่ 6 A2) แม้จะมีความกระตือรือร้นในเรื่องลำดับการเรียนการสอนอื่น ๆ หน่วยและบทเรียนมักจะทำตามแบบยึดมั่นเพื่อว่านักเรียนและครูผู้สอนจะค่อย ๆ หหมดแรงจูงใจเพราะความเหมือนกันหมดของรูปแบบการเรียน และในการเลือกหัวข้อ บางครั้งแบบเรียนก็สามารถเป็นเรื่องที่ไม่น่าสนใจหรือเป็นเรื่องไม่เหมาะสมทางวัฒนธรรมได้

วิธีแก้ข้อเสียของแบบเรียนวิธีหนึ่งก็คือ การใช้งานโดยไม่ใช้ทั้งหมด ใช้แนวทาง "ปฏิบัติด้วยตนเอง do-it-yourself" (Block 2534; Maley 2541) แนวทางนี้น่าดึงดูดใจอย่างมาก แนวทางนี้ช่วยให้นักเรียนได้โปรแกรมที่เปลี่ยนแปลงเสมอและหลากหลาย ถ้านักเรียนสามารถเห็นว่าแนวทางนี้สัมพันธ์กับความต้องการของพวกเขา แนวทางนี้จะเพิ่มแรงจูงใจของพวกเขาได้อย่างมากและรวมถึงเพิ่มความมั่นใจของพวกเขาในเรื่องที่พวกเขาถูกขอให้ทำ แนวทางนี้ช่วยให้ครูตอบสนองบนพื้นฐานของบทเรียนต่อบทเรียนต่อสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในชั้นเรียน สำหรับครูท้ายที่สุดแล้วก็คือการเกี่ยวข้องกับแบบเรียนและงานที่น่าตื่นเต้นและสร้างสรรค์

เพื่อให้แนวทาง DIY (การปฏิบัติด้วยตนเอง) ประสบความสำเร็จ ครูผู้สอนจะต้องเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ในวงกว้างทั้งจากแบบเรียนและวิดีโอไปจนถึงนิตยสาร, บทประพันธ์, สารานุกรม, แผ่นพับสาธารณะ และอินเทอร์เน็ต พวกเขาจะต้องทำ (และใช้ประโยชน์จาก) วัสดุภายในบ้านที่หลากหลาย (ดูบทที่ 10G) และพวกเขายังต้องการความมั่นใจว่าเมื่อไรและอะไรที่ควรเลือกซึ่งส่งผลต่อผู้ออกแบบประมวลวิชาในเรื่องสิทธิของพวกเขา สิ่งนี้ไม่เพียงแต่ทำให้ต้องคำนึงถึงเวลาในการเตรียมบทเรียนอย่างมากเท่านั้น แต่ยังหมายถึงความเสี่ยงที่สุทธ้ายแล้วนักเรียนจะรับเอาสื่อที่ไม่มีความสัมพันธ์กันไปที่ละเล็กทีละน้อย อย่างไรก็ตาม เมื่อมีเวลาให้กับการวางแผนและจัดการการสอนแบบ DIY อย่างเหมาะสมแล้ว นักเรียนอาจจะได้โปรแกรมการเรียนรู้พิเศษที่ตอบสนองต่อความต้องการของพวกเขา และผันแปรไปในทิศทางที่ไม่ละทิ้งความสอดคล้องกัน

2.8 ตัวเลือกสำหรับการใช้แบบเรียน

เมื่อครูปฏิเสธวิธีการสอนแบบ DIY โดยสิ้นเชิง ด้วยเหตุผลในเรื่องของเวลา, การขาดทรัพยากร หรือความลำเอียงที่มีต่อสื่อตีพิมพ์ พวกเขาจึงต้องตัดสินใจว่าจะใช้แบบเรียนที่พวกเขาเลือกแล้วอย่างไร วิธีการหนึ่งก็คือเริ่มต้นจากการเปิดหน้าแรกและเรียนต่อไปเรื่อย ๆ จนถึงหน้าสุดท้าย แต่วิธีการนี้คงจะทำให้ทั้งนักเรียนและครูผู้สอนเบื่อ และห่างไกลจากโอกาสที่จะตอบโจทยความต้องการของชั้นเรียนมากกว่าการที่ครูจะใช้แบบเรียนอย่างสร้างสรรค์ ประยุกต์ใช้อย่างหลากหลายเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่ทั้งผู้สอนและนักเรียนกำลังพบอยู่ในขณะนั้นเมื่อเราวางแผนการสอนของเราโดยใช้แบบเรียนควบคู่ไปด้วย เรามีตัวเลือกที่สามารถใช้ได้ดังต่อไปนี้:

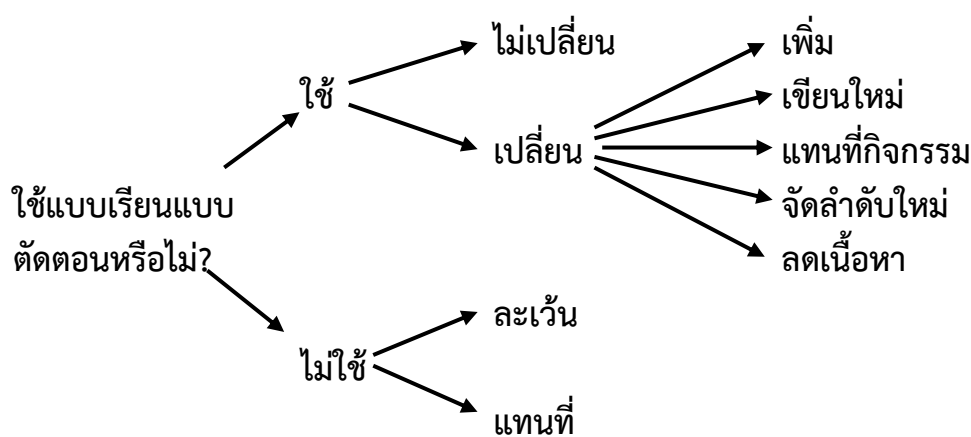
2.8.1 ละเว้นและแทนที่: สิ่งแรกที่เราต้องตัดสินใจก็คือเรื่องที่จะใช้บทเรียนจากแบบเรียนหรือไม่ ถ้าคำตอบคือ "ไม่" ก็มีสองทางเลือกที่เป็นไปได้ ทางแรกคือเพียงละเว้นแบบเรียนทั้งหมดเท่านั้น ในกรณีนี้เราก็สมมติว่านักเรียนจะไม่คิดถึงบทเรียนเพราะบทเรียนไม่ได้สอนสิ่งจำเป็นพื้นฐานใด ๆ และไม่ค่อนข้างน่าสนใจเป็นพิเศษ อย่างไรก็ตาม เมื่อเราคิดว่าเรื่องของภาษาหรือหัวข้อภายในคำถามเป็นเรื่องสำคัญ เราจะต้องแทนที่บทเรียนด้วยทางเลือกของเราเอง

แม้ว่าจะไม่มีอะไรผิดในเรื่องของการละเว้นและการแทนที่สื่อแบบเรียน แต่มันก็กลายเป็นเรื่องที่น่าเบื่อสำหรับนักเรียนหลาย ๆ คน ถ้าสิ่งนี้เกิดขึ้นบ่อยเกินไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อนักเรียนต้องซื้อแบบเรียนเอง และอีกอย่างสิ่งนี้อาจจะปฏิเสธโอกาสในการแก้ไข (ข้อได้เปรียบหลักของแบบเรียน) และหลักสูตรการเรียนของพวกเขาอาจจะสูญเสียความเชื่อมโยงกันโดยสิ้นเชิง

2.8.2 เปลี่ยนหรือไม่เปลี่ยน?:แน่นอนว่าเมื่อเราตัดสินใจที่จะใช้บทเรียนในแบบเรียน เราสามารถทำได้โดยปราศจากการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญใด ๆ ที่แบบเรียนนำเสนอ อย่างไรก็ตามเราอาจจะตัดสินใจใช้บทเรียน แต่เปลี่ยนแปลงเพื่อให้เหมาะสมกับนักเรียนของเรา ถ้าสื่อไม่ค่อยมีสาระสำคัญเราอาจจะเพิ่มเติมบางสิ่งบางอย่างเข้าไป - อาจจะเป็นบทบาทสมมติหลังจากการอ่านแบบเรียน หรือสถานการณ์เพิ่มเติมสำหรับการฝึกภาษาเราอาจจะเขียนแบบฝึกหัดที่เราไม่ค่อยชอบใหม่ หรือแทนที่กิจกรรมหรือข้อความด้วยสิ่งอื่น เช่น สิ่งี่ดาวน์โหลดมาจากอินเทอร์เน็ต หรือวัสดุต่าง ๆ ที่มีในท้องถิ่น (ดูบทที่ 10G) เราสามารถ

เรียงลำดับกิจกรรมภายในบทเรียนใหม่ได้ หรือแม้กระทั่งเรียงลำดับบทเรียนใหม่ (อย่างมีเหตุผล) สิ่งสุดท้ายเราอาจจะต้องการลดเนื้อหาในบทเรียนหนึ่ง ๆ โดยการตัดแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมบางอย่างออก อย่างไรก็ตาม ในการตัดสินใจทั้งสี่ของเรา เป็นสิ่งสำคัญที่จะจำไว้ว่านักเรียนมีความจำเป็นที่จะมองเห็นได้ว่าสิ่งที่เรากำลังปฏิบัติอยู่นั้นเชื่อมโยงกัน และนักเรียนสามารถเข้าใจถึงเหตุผลในการเปลี่ยนแปลงบทเรียนของเราได้

การใช้แบบเรียนอย่างเหมาะสมเป็นศิลปะอย่างหนึ่ง ซึ่งจะชัดเจนขึ้นโดยอาศัยประสบการณ์ ถ้าครูผู้สอนเข้าถึงแผนการสอน (คู่มือที่ 22B) ในกรอบแนวคิดที่ถูกต้อง ซึ่งเกิดขึ้นเกือบจะเป็นสาระของหลักสูตรรูปที่ 24 เป็นการสรุปตัวเลือกในการใช้แบบเรียนที่เราได้กล่าวถึงมาแล้ว:

แผนภูมิที่ 1 ตัวเลือกในการใช้แบบเรียน

3. ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อการเรียนรู้

3.1 แนวความคิดของกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT

วัฏจักรการเรียนรู้มีแนวความคิดว่าการเรียนรู้ที่สามารถทำให้ผู้เรียนซึ่งมีลักษณะการเรียนรู้แตกต่างกัน เรียนและพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างมีความสุขโดยมีความเชื่อพื้นฐานซึ่งเกี่ยวข้องกับความหลากหลายในการเรียนรู้อยู่หลายประการ เช่น

3.1.1. มนุษย์ทุกคนรับรู้ประสบการณ์และข้อมูลข่าวสารในช่องทางที่แตกต่างกัน

3.1.2. มนุษย์ทุกคนมีกระบวนการจัดการประสบการณ์และข่าวสารในลักษณะที่แตกต่างกัน

3.1.3. วิธีการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลมีคุณค่าเท่าเทียมกัน

3.1.4. ผู้เรียนแต่ละคนประสงค์ที่จะมีความสุขจากการเรียนรู้ด้วยรูปแบบหรือลักษณะการเรียนรู้ของตนเอง

3.1.5. ในขณะที่วัฏจักรการเรียนรู้เคลื่อนไหวไปผู้เรียนทั้งหลายจะ “ฉวยแวว” แตกต่างกันไป ดังนั้นเขาจึงมีโอกาสรู้จากเพื่อนแต่ละคน

การเรียนการสอนที่มีฐานความคิดจากความเชื่อ พื้นฐานเช่นนี้จะเกิดขึ้นได้ ผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษาจะต้องเปลี่ยนทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนใหม่ เพื่อทำในสิ่งต่อไปนี้

1. สร้างสิ่งแวดล้อมแห่งการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสเท่ากันที่จะเรียนรู้
2. สร้างสิ่งแวดล้อมแห่งการเรียนรู้ให้มีลักษณะจูงใจเป็นงานเบื้องต้นของครู
3. สร้างสิ่งแวดล้อมแห่งการเรียนรู้ที่สอนทักษะผนวกกับความคิดรวบยอดพร้อม ๆ กับให้

เห็นประโยชน์โดยตรง

4. สร้างสิ่งแวดล้อมแห่งการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนมีความสุขกับการค้นพบตัวเอง
5. สร้างสิ่งแวดล้อมแห่งการเรียนรู้ที่ปลูกให้ผู้เรียนติดตามอยู่กับเทคนิคการสอนที่ใช้ทั้งสมอง

ซีกขวาและซ้าย

6. สร้างสิ่งแวดล้อมแห่งการเรียนรู้ที่ไม่เพียงแต่ให้เกียรติผู้เรียนต้องชื่นชมความหลากหลาย

ของผู้เรียนด้วย

7. สร้างสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้โดยการนำแนวคิดเล็ก ๆ น้อย ๆ มาเป็นพื้นฐานในการสอน

3.2 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการสอนแบบโพร์แม็ทซิสเต็ม

เธียร์ พาณิช (2544 : 34). กล่าวว่า ขั้นตอนการจัดกิจกรรมนี้มุ่งนักเรียนเป็นศูนย์กลาง การจัดกิจกรรมในแต่ละขั้นของการเรียนการสอนแบบโพร์แม็ทซิสเต็ม เกิดจากการบูรณาการลักษณะของผู้เรียน 4 แบบโดยแต่ละส่วนถูกแบ่งออกเป็นการเรียนการสอน 2 ขั้น เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละแบบได้รับการส่งเสริมพัฒนาการของสมองทั้งสองซีกอย่างสมดุล ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนทั้งหมดจึงแยกย่อยออกเป็น 8 ขั้น โดยมีรายละเอียดของแต่ละขั้นตอนดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 การบูรณาการประสบการณ์เข้ากับตนเอง เป็นช่วงที่นักเรียนจะผ่านกระบวนการของการมีประสบการณ์อย่างเป็นรูปธรรม ไปสู่การสังเกตอย่างไตร่ตรอง ส่วนครูมีบทบาทเป็นผู้กระตุ้นและคอยดูแลเตรียมบทเรียน สื่อการเรียนการสอน หรือสร้างสถานการณ์ที่นำไปสู่การสร้างประสบการณ์ ที่มีความหมายต่อ นักเรียน เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับความรู้หรือประสบการณ์เดิมที่นักเรียนมีอยู่ ประเด็นสำคัญของการเรียนการสอนในส่วนนี้ คือการจูงใจนักเรียนที่มีความสุข คือ นักเรียนที่ถนัดการใช้จินตนาการ คำถามที่ใช้กับส่วนที่ 1 ทำไม (Why ?) ใช้ถามเพื่อให้นักเรียนค้นพบเหตุผลของตัวเอง ว่าทำไมต้องเรียน เรื่องที่กำลังเรียน เป็นขั้นของการกระตุ้นให้เกิดความสนใจเรื่องที่เรียน โดยให้รู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของ เรื่องนั้น หรือเรื่องที่เรียนนั้นเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตตนเอง วิธีการที่อาจนำมาใช้ คือ การอภิปราย การเข้าใจ การสร้างจินตนาการให้ตนเองเกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ในส่วนที่ 1 ประกอบไปด้วยการเรียน 2 ขั้น คือ

ขั้นที่ 1 การสร้างประสบการณ์ เน้นการใช้สมองซีกขวาในขั้นนี้มีวัตถุประสงค์ให้นักเรียนแต่ละคนเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียนผ่าน

ขั้นที่ 2 การสะท้อนประสบการณ์ เน้นการใช้สมองซีกซ้ายในขั้นนี้นักเรียนจะได้สะท้อนความคิดเกี่ยวกับประสบการณ์ในขั้นที่ 1 เด็กช่วยกันอภิปรายและอธิบายให้เหตุผลตามความคิดของตนเอง แล้วเขียนสรุปเป็นข้อความหรือผังความคิด

ส่วนที่ 2 การสร้างความคิดรวบยอด เป็นการเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์ที่เกิดในส่วนที่ 1 มาสู่การสร้างความคิดรวบยอดของสิ่งที่เรียน นักเรียนที่มีการเรียนรู้แบบที่ 2 จะมีความถนัดในการเรียนส่วนนี้ ซึ่งประกอบไปด้วยการเรียน 2 ขั้น

ขั้นที่ 3 การบูรณาการสิ่งที่ได้จากการสังเกตเป็นความคิดรวบยอด ขั้นนี้เน้นการใช้สมองซีกขวา มุ่งเน้นให้นักเรียนไตร่ตรองและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากขั้นที่ 1 – 2 ให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น กล่าวคือ เป็นขั้นที่จะต้องจัดกิจกรรมให้เด็กทำแล้วสร้างเป็นความคิดรวบยอดของตนเองได้

ขั้นที่ 4 การพัฒนาทฤษฎีและความคิดรวบยอด ขั้นนี้เน้นการใช้สมองซีกซ้าย ในขั้นนี้เป็นการให้ข้อมูลเพิ่มเติมจากขั้นที่ 3 เพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าใจในสิ่งที่เรียนจนสามารถสร้างความคิดรวบยอดของสิ่งที่เรียนได้ เพื่อไม่ให้เกิดการเรียนรู้แบบท่องจำ ครูจึงควรหลีกเลี่ยงการให้ข้อมูลโดยการบรรยายเพียงอย่างเดียว แต่ควรให้นักเรียนได้ค้นคว้า ทดลอง หรือสาธิต ฯลฯ

ส่วนที่ 3 ด้านล่างซ้าย การฝึกฝนและการเรียนรู้ตามลักษณะเฉพาะตัว ในขั้นนี้เป็นการเชื่อมโยงจากขั้นสร้างความคิดรวบยอดมาสู่การลงมือปฏิบัติ นักเรียนมีการเรียนรู้แบบที่ 3 จะมีความถนัดในการเรียนส่วนนี้ ซึ่งประกอบด้วยการเรียน 2 ขั้นคือ

ขั้นที่ 5 การลงมือปฏิบัติตามแนวคิดที่กำหนด ขั้นนี้เน้นการใช้สมองซีกซ้าย ในขั้นนี้นักเรียนจะได้ทำงานตามใบงาน คู่มือ หรือทำแบบฝึกหัดประเภทต่าง ๆ ที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนจะได้บูรณาการความรู้มาใช้อย่างสร้างสรรค์ เพื่อสร้างผลงานของตนเองไปปฏิบัติจริง เพื่อให้เกิดความชำนาญในที่สุด

ขั้นที่ 6 การเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว ขั้นนี้เน้นการใช้สมองซีกขวาในขั้นนี้เป็นขั้นที่นักเรียนจะได้บูรณาการความรู้มาใช้อย่างสร้างสรรค์ เพื่อสร้างผลงานของตนเองและแลกเปลี่ยนผลงานกับผู้อื่น ในขั้นที่ 6 นี้ นักเรียนจะได้ใช้ความรู้รวมทั้งจินตนาการของตนเองไปปฏิบัติจริง เพื่อให้เกิดความชำนาญในที่สุด

ส่วนที่ 4 บูรณาการประยุกต์กับประสบการณ์ กระบวนการการเรียนรู้ในส่วนที่ 4 นี้เกิดจากกิจกรรมที่เป็นการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองจนสำเร็จไปสู่การรับรู้และมีความรู้สึกที่ดีเป็นประโยชน์ต่อตนเองต่อไป นักเรียนที่มีการเรียนรู้ในแบบที่ 4 จะมีความถนัดในการเรียนส่วนนี้ ซึ่งประกอบไปด้วย การเรียน 2 ขั้น คือ

ขั้นที่ 7 การวิเคราะห์เพื่อนำประโยชน์หรือการประยุกต์ใช้ ขั้นนี้เน้นการใช้สมองซีกซ้าย ในขั้นนี้นักเรียนจะได้ชื่นชมกับผลงานของตนเอง มีการนำเสนอผลงานของตนเองในกลุ่มย่อย ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนได้ประยุกต์และกลั่นสิ่งที่เขาเรียนรู้ได้อย่างมีความหมาย อีกทั้งยังได้ประเมินผลตนเองเพื่อการปรับปรุงผลงานและความรู้ให้ดียิ่งขึ้น

ขั้นที่ 8 การลงมือปฏิบัติด้วยตนเองและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้อื่น ขั้นนี้เน้นการใช้สมองซีกขวา ในขั้นนี้นักเรียนแต่ละคนจะได้แลกเปลี่ยนผลงานประสบการณ์ และความรู้ที่ได้จากการค้นคว้า และการลงมือปฏิบัติกับผู้อื่น ตลอดจนช่วยให้นักเรียนได้สรุปทบทวนและเชื่อมโยงความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือในสถานการณ์ใหม่ ๆ ได้ กิจกรรมที่จัดในขั้นนี้ เช่น การจัดแสดงผลงาน จัดป้ายนิเทศ หรือการนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริง

สรุปได้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT เป็นกิจกรรมที่ตอบสนองการเรียนรู้ของผู้เรียน 4 แบบ โดยใช้วงกลมเป็นสัญลักษณ์แทนการเคลื่อนไหวของกิจกรรมการเรียนรู้ จัดลำดับขั้นตอน กิจกรรมเป็น 8 ขั้นตอน นำเทคนิคพัฒนาสมองซีกซ้ายและซีกขวามาช่วยเสริมในการจัดการเรียนรู้ โดยออกแบบให้เหมาะสมกับผู้เรียนทุกลักษณะ มีกิจกรรมบางช่วงที่ช่วยให้ผู้เรียนทั้ง 4 แบบ มีความสุขในการเรียนในช่วงกิจกรรมที่ตนถนัดและรู้สึกท้าทายในช่วงที่ผู้อื่นถนัดผสมผสานกันไป

บทบาทของครูและนักเรียนในกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT

ตรูเนตร อัสชวสดี (2542:26) กล่าวว่า บทบาทของนักเรียนเมื่อผ่านประสบการณ์ครบวงจรที่เป็น การเรียนที่ก้าวหน้าตามธรรมชาติ ผู้เรียนจะได้รับประสบการณ์ ความรู้ และสามัญสำนึก ต่อจากนั้นยังได้สังเกต ใฝ่ดูและการตอบสนอง ผู้เรียนจะนำไปพัฒนาความคิด พิสูจน์ทฤษฎี ทดลอง มาเป็นทฤษฎีของตนเอง

นำมาเป็นความคิดรวบยอดและประสบการณ์ที่ได้รับมาประยุกต์กับประสบการณ์คล้ายคลึงกันทำให้เกิดการผสมผสานระหว่างประสบการณ์เก่ากับประสบการณ์ใหม่ทำให้ฉลาดขึ้น

บทบาทของครู

แมคคาร์ธี. McCarthy. (1997). ได้แนะแนวทางในการสอนว่าครูจะต้องเตรียมตัวสร้างประสบการณ์ของตนเองก่อนที่จะนำไปสู่การอภิปรายในสัปดาห์แรกของการสอน ต่อจากนั้นครูจะต้องป้อนข้อมูลในสัปดาห์ที่สอง ส่วนในสัปดาห์ที่สามครูเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้ชี้แนะช่วยฝึกฝนในส่วนที่จำเป็นต้องเรียนรู้และในสัปดาห์สุดท้ายครูจะต้องเป็นผู้สอนเสริม สนับสนุน และเป็นแหล่งข้อมูลให้นักเรียนได้ค้นพบด้วยตนเองจากการเรียนรู้

ประโยชน์ของการจัดกิจกรรมแบบ 4 MAT

ตรูเนตร อักษรสวัสดิ์ (2542 : 29)ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT จะเกิดประโยชน์ดังนี้

1. สามารถปลูกฝังความรักซึ่งกันและกันระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน
2. สามารถทำกิจกรรมการเรียนรู้ที่ยากให้เป็นง่ายได้
3. ช่วยให้นักเรียนมั่นใจในตนเองว่า
 - 3.1 สิ่งที่เป็นไปไม่ได้ย่อมเป็นไปได้
 - 3.2 สามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ในโลกของเราได้
4. ทำให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน เพราะครูต้องสอนให้นักเรียนรู้จักยกย่องคุณงาม

ความดี และช่วยผสมผสานสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในปัจจุบัน อดีต และอนาคตให้เข้ากันได้ดี

เหมวรรณ ชันมณี (2543 :28) ได้สรุปประโยชน์ของการเรียนการสอนแบบโพรมีทซิสเต็มไว้ดังนี้

ประโยชน์ต่อนักเรียน

1. นักเรียนได้สร้างความรู้ด้วยตนเอง
2. นักเรียนได้เชื่อมโยงความรู้ในวิชาต่าง ๆ มาใช้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์
3. นักเรียนได้เรียนรู้โดยการเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับประสบการณ์เดิมทำให้การเรียนรู้ มี

ความหมายต่อนักเรียน

4.ส่งเสริมให้นักเรียนมีการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพทั้งที่เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง การทำงานกลุ่ม การอภิปราย และการประยุกต์ความรู้ไปใช้อย่างสร้างสรรค์

5. นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในการเรียนรู้
6. นักเรียนได้นำเสนอความรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย
7. นักเรียนได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ อย่างลึกซึ้ง ซึ่งช่วยให้นักเรียนได้นำความรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประสิทธิภาพ

8. นักเรียนได้เรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ
9. นักเรียนมีแรงจูงใจที่จะเรียนมากขึ้น
10. นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนมากยิ่งขึ้น

ประโยชน์ต่อครู

1. ทำให้ครูได้คำนึงถึงลักษณะการเรียนรู้ที่แตกต่าง ของนักเรียนแต่ละคนและยอมรับความแตกต่างเหล่านั้นของนักเรียน

2. ส่งเสริมให้ครูเล็งเห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้นแทนที่จะคำนึงถึงการควบคุมพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียน

3. ครูมีความสุขในการสอน

4. ครูได้สร้างแผนการสอนที่มีคุณภาพเนื่องจากก่อนที่จะให้นักเรียนเข้าใจความคิดรวบยอดของสิ่งที่เรียน ครูจะต้องเข้าใจความคิดรวบยอดเหล่านั้นอย่างลึกซึ้งก่อน แล้วเตรียมการสอนที่จะนำไปสู่การสร้างความคิดรวบยอดเหล่านั้น

ประโยชน์ต่อผู้ปกครอง

1. ผู้ปกครองได้เรียนรู้ที่จะยอมรับความแตกต่างของแต่ละคน
2. ส่งเสริมให้ผู้ปกครองเข้าใจและมีความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมการเรียนรู้ของบุตรหลาน
3. ผู้ปกครองเข้าใจธรรมชาติของการเรียนรู้และเข้าใจวิธีการสอนที่ใช้ในโรงเรียน และมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน
4. ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้ปกครองกับครูในโรงเรียนเพื่อร่วมส่งเสริมการเรียนรู้ของบุตรหลาน

ประโยชน์ต่อโรงเรียน

1. สร้างสรรค์บรรยากาศในการเรียนแบบร่วมมือให้เกิดขึ้นภายในโรงเรียน
2. โรงเรียนมีโอกาสนำเสนอให้นักเรียนได้แสดงออกซึ่งความรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย
3. โรงเรียนได้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนรู้วิธีการในการแสวงหามากกว่าการบอกเนื้อหาโดยตรง
4. โรงเรียนได้เชื่อมความสัมพันธ์กับชุมชนอย่างกว้างขวาง
5. มีการใช้เทคนิคการประเมินผลที่หลากหลายและเหมาะสม
6. โรงเรียนสามารถจัดการเรียนการสอนได้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT มีประโยชน์ต่อนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และนักเรียน ซึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูจะต้องเตรียมสร้างประสบการณ์ และเปลี่ยนแปลงเจตคติหรือความเชื่อในการจัดสภาพแวดล้อมโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนโดยการสร้างแรงจูงใจและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการค้นพบด้วยตนเองให้มากที่สุดและนักเรียนสามารถนำประโยชน์ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างสูงสุด

สรุปการจัดการเรียนการสอนแบบโพร์แมทซิสเต็ม เมื่อนำมาบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จึงได้เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบโพร์แมทซิสเต็ม ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยชั้นการเรียนการสอน 8 ชั้นดังนี้

ขั้นที่ 1 การสร้างประสบการณ์ เป็นขั้นที่จะจูงใจให้นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของสิ่งที่เรียนโดยนักเรียนได้สร้างประสบการณ์พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนผ่านกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เพลง เกม บทกลอน สถานการณ์ ปัญหา ที่เป็นภาษาอังกฤษ และการทำงานกลุ่มร่วมกับผู้อื่น โดยในขั้นนี้นักเรียนจะได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับครูและเพื่อน ๆ อยู่ตลอดเวลา

ขั้นที่ 2 การสะท้อนประสบการณ์ ขั้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้อภิปราย อธิบาย ให้เหตุผลเกี่ยวกับประสบการณ์ที่สร้างขึ้นในขั้นที่ 1 เป็นภาษาอังกฤษ นอกจากนี้นักเรียนยังสามารถฝึกการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อสรุปความรู้ความคิดของตนเอง หรือของกลุ่มได้อีกด้วย กิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นนี้จะช่วยให้นักเรียนเห็นความสำคัญของสิ่งที่กำลังเรียนอยู่

ขั้นที่ 3 การบูรณาการสิ่งที่ได้จากการสังเกตเป็นความคิดรวบยอด ขั้นนี้นักเรียนจะได้เรียนเนื้อหาในบทเรียนผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ การทดลองการทำงานตามใบงาน การระดมสมอง โดยนักเรียนจะได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนากับเพื่อน ๆ แล้วเขียนสรุปความคิดเห็นที่ได้

จากการระดมสมอง หรือความรู้ที่ได้จากการค้นคว้าทดลองและ การทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสรุปเป็นความคิดรวบยอด

ขั้นที่ 4 การพัฒนาทฤษฎีและความคิดรวบยอด ในขั้นนี้เป็นการเรียนรู้เนื้อหาและความคิดรวบยอดเพิ่มเติมจากขั้นที่ 3 เพื่อนำนักเรียนไปสู่ความคิดรวบยอดที่เป็นแก่นของเนื้อหา ที่เรียน โดยนักเรียนจะได้บูรณาการความรู้จากวิชาอื่นมาใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษด้วย อีกทั้งในขั้นนี้นักเรียนจะได้เรียนรู้ศัพท์ บทสนทนา ตลอดจนความรู้ด้านอื่น ๆ อย่างกว้างขวาง

ขั้นที่ 5 การลงมือปฏิบัติตามแนวคิดที่กำหนด ในขั้นนี้นักเรียนจะได้ทำงานตามใบงาน คู่มือ ทำแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษหรือทำผลงานที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาทักษะและความรู้ที่ได้เรียนไปแล้ว โดยเน้นให้นักเรียนลงมือปฏิบัติเพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญมากยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 6 การเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว ในขั้นนี้เน้นให้นักเรียนบูรณาการความรู้ภาษาอังกฤษที่มีอยู่อย่างสร้างสรรค์ เพื่อแลกเปลี่ยนผลงานที่ตนหรือกลุ่มจัดทำขึ้นกับผู้อื่น เพื่อขยายวงความรู้ให้กว้างออกไปโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการสื่อสารเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดระหว่างกัน

ขั้นที่ 7 การวิเคราะห์เพื่อเห็นประโยชน์หรือการประยุกต์ใช้ ในขั้นนี้นักเรียนจะได้วิเคราะห์เพื่อสรุปประโยชน์ของสิ่งที่ได้เรียนรู้ อีกทั้งชื่นชมผลงานของตนเอง มีการประเมินตนเองโดยมีครูและเพื่อน ให้คำแนะนำหรือให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์เพื่อให้นักเรียนสามารถปรับปรุงและพัฒนาความรู้ และทักษะภาษาอังกฤษที่เรียนไปแล้ว

ขั้นที่ 8 การลงมือปฏิบัติด้วยตนเองและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้อื่น หลังจากให้นักเรียนนำเสนอแนะต่าง ๆ ที่ได้รับในขั้นที่ 7 มาปรับปรุงผลงานและความรู้แล้ว นักเรียนก็จะได้นำประสบการณ์หรือผลงานเหล่านั้นมาแลกเปลี่ยนกับผู้อื่นเพื่อเป็นการสรุปทบทวนและเชื่อมโยงความรู้ที่ได้เรียนมาทั้งหมดไปสู่การปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน หรือในสถานการณ์อื่น ๆ กิจกรรมที่จัดในขั้นนี้ได้แก่ การจัดแสดงผลงาน การจัดป้ายนิเทศ การรวบรวมผลงานของนักเรียนทุกคนไว้เป็นผลงานของห้อง หรือการนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริง เป็นต้น

ชุดกิจกรรม ชุดการเรียนรู้และชุดการสอน

ความหมายของชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรม (Activity Package) เป็นชุดการเรียนรู้แบบสื่อประสมที่จัดขึ้นสำหรับหน่วยการเรียนรู้โดยประยุกต์มาจากชื่อที่เรียกต่าง ๆ เช่น ชุดการสอน (Instructional Package) ชุดการเรียนการสอน (Instructional Kits) ชุดการเรียนรู้หรือชุดการเรียนรู้สำเร็จรูป (Learning Package) ชุดการเรียนรู้รายบุคคล ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นต้น มีผู้ให้ความหมายของชุดการเรียนรู้ ชุดการสอน หรือชุดกิจกรรมดังนี้

เพ็ญประภา แสนลี (2542 : 10). กล่าวว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง สื่อการสอนที่ครูสร้างขึ้น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน โดยครูผู้สอนอาจเป็นผู้ใช้ในการสอนหรือนักเรียนเป็นผู้ใช้ศึกษาด้วยตนเอง มีครูเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำ และในแต่ละชุดการสอน ชุดการเรียนรู้ หรือชุดการเรียนการสอนจะประกอบด้วย สื่อ อุปกรณ์และกิจกรรมการเรียนรู้การสอน

สุธารัตน์ ไม้พวงสาวค์ (2543 : 52). กล่าวว่า ชุดกิจกรรม คือ ชุดการเรียนรู้หรือชุดสอนนั่นเอง ซึ่งหมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนเป็นผู้สร้าง ประกอบขึ้นด้วยวัสดุอุปกรณ์หลายชนิดและองค์ประกอบอื่น เพื่อให้ผู้เรียนศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมและเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยครูเป็นผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือและมีการนำหลักการทางจิตวิทยามาใช้ประกอบในการเรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับความสำเร็จ

สุภาพร บุญหนัก (2544 : 52). กล่าวว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง การนำเอาสื่อการเรียนการสอน หลาย ๆ อย่างมาใช้ร่วมกัน โดยให้สอดคล้องกับวิชา หน่วย หัวเรื่อง เนื้อหา และวัตถุประสงค์ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสามารถ หรือกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน ทั้งนี้ก็เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

พรทิพย์ แก้วใจดี (2545 : 2). กล่าวว่า ชุดกิจกรรมซึ่งบรรจุสื่อการเรียนการสอนไว้ในกิจกรรมแต่ละชุด จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และยังเหมาะที่จะใช้ในห้องปฏิบัติการ ซึ่งเอื้อต่อการพัฒนาความคิดและการฝึกปฏิบัติอันนำไปสู่การค้นพบ องค์ความรู้ ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญของหลักสูตร

พรศรี บุญรอด (2545 : 10). กล่าวว่า ชุดกิจกรรม คือชุดการเรียนหรือชุดการสอนหมายถึง เป็นสื่อการสอนที่ครูสร้างขึ้น ประกอบไปด้วย สื่ออุปกรณ์และกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างหลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนใช้ศึกษาด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นที่ปรึกษา คอยให้คำแนะนำและความช่วยเหลือ

อรุณี สุพรรณพงศ์ (2545 : 29). กล่าวว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่ผลิตขึ้นอย่างมีระบบ สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา ตามจุดประสงค์ของหลักสูตร โดยยึดหลักความแตกต่างระหว่างบุคคล ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามความสามารถของแต่ละคนอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถศึกษาด้วยตนเอง เพื่อช่วยลดบทบาทของครูผู้สอน อีกทั้งเป็นการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการจัดการเรียนการสอน

ธัญสินี ฐานา (2546 : 9). กล่าวว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง ชุดการเรียนการสอนที่ใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีการนำนวัตกรรมและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่าง ๆ มาบูรณาการ โดยครูเป็นผู้สร้างขึ้น มีลักษณะเป็นชุด ในแต่ละชุดประกอบด้วย สื่อ อุปกรณ์ กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย มีแบบฝึกทักษะและนำหลักจิตวิทยา มาใช้ประกอบ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

พนารัตน์ แซ่มชื่น (2548 : 12). กล่าวว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง สื่อการสอนที่ครูผู้สอนสร้างขึ้น เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง ชุดกิจกรรมแบบปฏิบัติการเป็นสื่ออย่างหนึ่ง ที่ครูจัดห้องเรียนเป็นเหมือนห้องปฏิบัติการ นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม ลงมือปฏิบัติตามขั้นตอนที่ได้ศึกษา โดยมีครูคอยแนะนำช่วยเหลือและเป็นที่ปรึกษา

แนวคิดและทฤษฎีการสร้างชุดกิจกรรม

บุญเกื้อ ควรหาเวช (2542 : 92 - 94). กล่าวถึงแนวคิดและหลักการในการนำชุดการเรียนมาใช้ ในระบบการศึกษา สามารถสรุปได้ 5 ประเภทคือ

1. การประยุกต์ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล การจัดการเรียนการสอนจะต้องคำนึงถึงความแตกต่าง ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ

2. ความพยายามที่จะเปลี่ยนแนวการเรียนการสอนไปจากเดิม จากการจัดการเรียนการสอนจากเดิมนั้นเรายึดครูเป็นหลัก เปลี่ยนมาเป็นการจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียนเรียนเองโดยใช้แหล่งเรียนรู้จากสื่อหรือวิธีการต่าง ๆ

3. การใช้สื่อการเรียนการสอนได้เปลี่ยนแปลงขยายตัวออกไป การใช้สื่อการเรียนการสอนในปัจจุบันได้คลุมไปถึงการใช้วัสดุสิ้นเปลือง เครื่องมือต่าง ๆ รวมไปถึงการใช้กระบวนการและกิจกรรม

4. ปฏิริยาสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับสภาพแวดล้อม

5. การจัดสภาพสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ ได้ยึดหลักจิตวิทยาการเรียนมาใช้ โดยจัดสภาพการณ์ ออกมาเป็นการสอนแบบโปรแกรม

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2545 : 10 -11). ได้กล่าวถึงแนวคิดหรือหลักการ ที่จะนำไปสู่การผลิตชุดกิจกรรมไว้คล้ายๆกันซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

แนวคิดที่ 1 เป็นแนวคิดตามหลักจิตวิทยาเกี่ยวกับทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคลซึ่งในการจัดการเรียนการสอน ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนมีอิสระในการเรียนรู้ด้วยตนเองตามระดับความสามารถและความสนใจโดยมีครูคอยช่วยเหลือแนะนำตามความเหมาะสม

แนวคิดที่ 2 เป็นแนวคิดที่พยายามจะเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอน จากที่เคยยึดครูเป็นศูนย์กลางหรือเป็นแหล่งเรียนรู้ มาเป็นการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้เรียนโดยใช้แหล่งความรู้จากสื่อต่างๆในรูปของชุดกิจกรรมซึ่งส่วนใหญ่ผู้เรียนจะศึกษาด้วยตนเองโดยมีครูคอยแนะแนวการเรียนรู้ให้

แนวคิดที่3 เป็นแนวคิดที่พยายามจะจัดระบบการผลิตและการใช้อุปกรณ์มาเป็นสื่อการสอนแบบประสม โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยนักเรียนในการเรียนรู้มากกว่าที่จะใช้ช่วยครูในการสอน

แนวคิดที่ 4 เป็นแนวคิดที่พยายามจะสร้างปฏิสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นระหว่างครูนักเรียนและสิ่งแวดล้อมโดยนำสื่อการสอนและกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ มาใช้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ประกอบกิจกรรมร่วมกัน

แนวคิดที่5 เป็นแนวคิดที่ยึดหลักการจิตวิทยามาจัดสภาพการเรียนรู้โดยให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองทราบข้อมูลย้อนกลับว่าการทำงานของตนเองถูกหรือผิดมีการเสริมแรงทางบวกได้เรียนรู้ไปทีละขั้นตามความสามารถและความสนใจของตนเอง

พนารัตน์ แซ่มชื่น (2548 : 12). กล่าวถึงแนวคิดที่จะนำมาสู่การสร้างชุดกิจกรรมใช้นั้น มีหลายแนวด้วยกัน ดังนี้

1. การประยุกต์ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. ความพยายามที่จะเปลี่ยนการสอนจากเดิมที่ยึด “ครู” เป็นแหล่งความรู้หลัก มาเป็นการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนด้วยการใช้ความรู้จากสื่อการสอนแบบต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วยวัสดุ อุปกรณ์และวิธีการ
3. การใช้วัสดุทัศนูปกรณ์ได้เปลี่ยนและขยายออกไปเป็นสื่อการสอน ซึ่งรวมไปถึงการใช้สื่อสิ่งเปลี่ยน (วัสดุ) เครื่องมือต่าง ๆ (อุปกรณ์) และกระบวนการอันได้แก่ การสาธิต ทดลอง และกิจกรรมต่าง ๆ
4. ปฏิกริยาสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียนและนักเรียนกับสภาพแวดล้อม
5. การจัดสภาพสิ่งแวดล้อม การเรียนรู้ได้อาศัยหลักจิตวิทยาการเรียนรู้มาใช้โดยจัดสภาพการณ์ออกมาเป็นการสอนแบบโปรแกรม

จากแนวความคิดเกี่ยวกับการผลิตชุดการเรียนการสอนนี้ จะเป็นแนวทางในการผลิตชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพเป็นมาตรฐานทั้งทางด้านเนื้อหา กิจกรรม การจัดสภาพแวดล้อม บรรยากาศในการเรียนและที่สำคัญเป็นแนวทางที่คำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงเป็นแนวคิด ในการผลิตชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สนองต่อความต้องการของผู้เรียนและช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายอย่างแท้จริง

ประเภทของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงประเภทของชุดการเรียน ชุดการเรียนการสอนหรือชุดการเรียนการสอน ที่จะช่วยให้ผู้สร้างตัดสินใจว่าจะสร้างชุดการเรียนการสอน ในรูปแบบใดไว้หลายท่านดังนี้

เพ็ญศรี สร้อยเพชร (2543 : 7 - 10). แบ่งชุดการเรียนการสอนตามลักษณะการใช้งาน ออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบรรยาย หรือชุดการสอนสำหรับครู เป็นชุดการเรียนที่กำหนดกิจกรรมและสื่อการสอนให้ครูใช้ประกอบการสอนหน้าชั้น เพื่อเปลี่ยนบทบาทของครูในการบรรยายให้น้อยลงและเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น สื่อที่ใช้อาจเป็นแผ่นคำสอน สไลด์ประกอบเสียง

บรรยายในเทป แผนภูมิ แผนภาพ ภาพยนตร์ วีดิโอเทป และแนวทางการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนได้อภิปรายตามปัญหา หรือหัวข้อที่กำหนดไว้ เพื่อสะดวกในการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้นี้ มักบรรจุในกล่องที่มีขนาดพอเหมาะ กับขนาดของจำนวนสื่อการสอน

2. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับกิจกรรมกลุ่ม หรือชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ เป็นชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน ประกอบด้วย ชุดกิจกรรมย่อยตามจำนวนกิจกรรมที่แบ่งไว้แต่ละหน่วยการสอน และแต่ละศูนย์กิจกรรม จะมีสื่อการเรียนที่จัดไว้ในลักษณะสื่อประสม พร้อมทั้งมีเนื้อหาครบถ้วนตามจุดประสงค์ในบทเรียนที่วางไว้ โดยกิจกรรมการเรียนรู้มีลักษณะเป็นเอกเทศและมีกิจกรรมเสริมไว้ในศูนย์สำรอง เพื่อให้นักเรียนได้เลือกเรียนในศูนย์กิจกรรม เมื่อนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมครบทุกศูนย์แล้ว ก็แสดงว่านักเรียนได้เรียนครบตามที่กำหนดไว้ในหน่วยการสอนแล้ว ในการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มนี้ผู้สอนจะต้องชี้แจงให้นักเรียนปฏิบัติตามบัตรคำสั่งที่มีในศูนย์กิจกรรมทุกขั้นตอน และก่อนที่นักเรียนจะเปลี่ยนไปยังศูนย์กิจกรรมอื่น ๆ ควรเก็บสื่อการเรียนการสอนเข้าที่เดิมให้เรียบร้อยก่อนที่นักเรียนกลุ่มอื่นจะเข้ามาใช้ต่อไป

3. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายบุคคล เป็นชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดระบบขึ้นเพื่อให้ นักเรียนได้เรียนด้วยตนเอง ตามลำดับขั้นตอนที่ระบุไว้ โดยมีห้องเรียนพิเศษที่เรียกว่า ห้องเรียนรายบุคคลมีคูหาจัดเตรียมไว้ ให้ผู้เรียน เรียนจากชุดการเรียนที่เตรียมไว้ เมื่อมีปัญหาระหว่างการเรียน ผู้สอนก็พร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือ ให้ผู้ประสานงาน นักเรียนอาจนำชุดการเรียนนี้ไปเรียนที่บ้านได้ด้วย โดยมีผู้ปกครองหรือบุคคลอื่นคอยให้ความช่วยเหลือ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายบุคคลจะช่วยในการฝึกฝนและส่งเสริมนิสัยในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองแก่นักเรียน เนื้อหาในชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายบุคคลนี้นั้นเน้นหน่วยการสอนย่อย จึงอาจจะเรียกชื่ออย่างหนึ่งว่า ชุดการสอนย่อยหรือโมดูล

สุนันทาสุนทรประเสริฐ (2545 : 2 - 3). ได้กล่าวถึง ชุดการสอนอีกประเภทหนึ่ง นอกเหนือจาก ที่กล่าวมาข้างต้นนั่นก็คือชุดการสอนทางไกลซึ่งเป็นชุดการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเองโดยไม่ต้องเข้าชั้นเรียน เนื่องจากผู้สอนและผู้เรียนอยู่ต่างถิ่นต่างเวลากันดังนั้นความสำเร็จของการศึกษาจึงขึ้นอยู่กับตัวผู้เรียนเป็นหลัก

สุวิทย์มูลคำและอรทัย มูลคำ (2545 : 52 - 53). ได้แบ่งประเภทของชุดกิจกรรมหรือ ชุดการสอนออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆที่คล้ายคลึงกันได้แก่

1. ชุดการสอนประกอบการบรรยายเป็นชุดการสอนสำหรับครูซึ่งเหมาะกับการสอนเป็นกลุ่มใหญ่หรือทั้งชั้นเรียน มุ่งในการนำเสนอเนื้อหาสาระที่ต้องการให้นักเรียนเรียนรู้และเข้าใจไปพร้อมๆ กันช่วยให้ครูผู้สอนลดการพูดให้น้อยลงโดยทำให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมมากขึ้น

2. ชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรมเป็นชุดการสอนสำหรับให้ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆโดยใช้สื่อการสอนที่บรรจุในชุดการสอนแต่ละชุดมุ่งให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ฝึกทักษะในเนื้อหาวิชาที่เรียนและให้ผู้เรียนมีโอกาสร่วมกันทำงานร่วมกันมักจะใช้ในการสอนแบบกิจกรรมกลุ่มเช่นศูนย์การเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ เป็นต้น

3. ชุดการสอนรายบุคคลเป็นชุดการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสามารถและความสนใจโดยอาจจะเรียนในโรงเรียนหรือที่บ้านก็ได้ นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถประเมินผลการเรียนได้ด้วยตนเองซึ่งชุดการสอนนี้อาจจะจัดในลักษณะของหน่วยการสอนย่อยหรือโมดูล

พนารัตน์ แซ่มชื่น (2548 : 16). ได้แบ่งประเภทชุดการสอนหรือชุดการเรียนการสอนออกเป็น 4 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. ชุดการสอนประกอบการบรรยาย เป็นชุดการสอนที่มุ่งขยายเนื้อหาสาระ การสอนแบบบรรยายให้ชัดเจนขึ้น ช่วยให้ผู้สอนพูดน้อยลงและมีสื่อการสอนทำหน้าที่แทน
2. ชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม เป็นชุดการสอนที่มุ่งให้ตัวผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมกลุ่ม
3. ชุดการสอนตามเอกัตภาพ หรือชุดการสอนรายบุคคล เป็นชุดการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียน สามารถเรียนด้วยตนเองตามความแตกต่างระหว่างบุคคล อาจเป็นการเรียนในโรงเรียนหรือที่บ้านก็ได้
4. ชุดการสอนทางไกล เป็นชุดการสอนที่ผู้สอนกับผู้เรียนอยู่ต่างถิ่นต่างเวลา มุ่งสอนให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมาเข้าชั้นเรียน

จากการศึกษาการแบ่งประเภทของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งบางคนอาจจะแบ่งเป็น 3 ประเภท หรือบางคนอาจแบ่งเป็น 4 ประเภท ผู้วิจัยพอจะสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ แต่ละประเภทยังจะต้องเป็นตัวกำหนดบทบาทของครูและนักเรียนแตกต่างกัน ดังนั้นแนวทางการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้วิจัยจึงเลือกใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับการบรรยายประกอบ การปฏิบัติกิจกรรมหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับครูใช้ ทั้งนี้เป็นเพราะชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จะนำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งยังอ่านหนังสือไม่ค่อยเป็น ไม่สามารถดำเนินการทุกอย่างด้วยตนเองได้ ต้องมีครูคอยดูแลแนะนำ ช่วยเหลือ แต่เพื่อลดบทบาทการพูดของครูให้น้อยลงและเน้นบทบาทผู้เรียนให้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองมากขึ้นชุดกิจกรรมการเรียนรู้นี้มีสิ่งที่สำคัญ คือ ได้รวบรวมเนื้อหา และกิจกรรมไว้อย่างเป็นระบบมีความสมบูรณ์ในตัวสามารถอำนวยความสะดวกให้ทั้งกับผู้สอนและผู้เรียน ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

องค์ประกอบของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

การสร้างชุดกิจกรรม เพื่อใช้ในการเรียนการสอนนั้น ผู้สร้างจะต้องศึกษาองค์ประกอบ ของชุดว่า องค์ประกอบหลักมีอะไรบ้าง เพื่อจะได้นำมากำหนดองค์ประกอบของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่จะสร้างซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ไว้ ดังนี้

เพ็ญศรี สร้อยเพชร (2543 : 37). ได้สรุปขั้นตอนหลักในการผลิตชุดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ 10 ขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์ เป็นการกำหนดว่า จะทำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ในวิชาอะไร ระดับชั้นใด โดยดูเนื้อหาจากหลักสูตรหรือแผนการในแต่ละวิชาเป็นแนวทาง
2. กำหนดหน่วยการสอน ขั้นตอนนี้เป็นการกำหนดเนื้อหาต่าง ๆ ออกเป็นหน่วยย่อยที่ครูสามารถถ่ายทอดให้แก่ นักเรียนได้ในหนึ่งสัปดาห์ หรือ 1 ครั้ง ใช้เวลา 1-3 คาบ แล้วแต่ผู้ผลิต ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนด
3. กำหนดหัวเรื่อง ผู้สอนต้องถามตนเองว่า ในการสอนแต่ละหน่วยนั้นควรให้ประสบการณ์ใดแก่นักเรียนบ้าง แล้วแบ่งเป็นหน่วยย่อยออกไป
4. กำหนดมโนทัศน์และหลักการ มโนทัศน์และหลักการที่กำหนดขึ้นจะต้องสอดคล้องกับหน่วยการสอนแต่ละหัวเรื่อง โดยจะสรุปแนวคิด สารและหลักเกณฑ์ที่สำคัญ ไว้เพื่อเป็นแนวทางในการสอนนั่นเอง
5. กำหนดจุดประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง และมโนทัศน์ โดยอาจคิดเป็นจุดประสงค์ทั่วไปก่อน แล้วจึงเขียนเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ที่ต้องมีเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทุกครั้งไว้
6. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยกำหนดแนวทางในการเรียน โดยละเอียด ว่าผู้สอนและนักเรียนต้องปฏิบัติกิจกรรมอะไรบ้าง ใช้สื่อการเรียนการสอนในขั้นตอนไหน อย่างไร เพื่อให้เข้าใจได้ง่ายขึ้นอาจเขียนให้อยู่ในรูปของแผนการสอนก็ได้

7. กำหนดแบบประเมินผล ต้องประเมินให้ตรงกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่เขียนไว้ ที่จะประเมินว่าหลังจากนักเรียนได้ประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ตามขั้นตอนที่วางไว้แล้ว นักเรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้หรือไม่

8. การเลือกและผลิตสื่อการเรียนการสอนขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่มีความละเอียดและสลับซับซ้อนมาก เพราะผู้สร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้จะต้องรู้หลักและทฤษฎีในการผลิตสื่อการเรียนการสอนแบบต่าง ๆ ว่าสื่อที่จะใช้จะมีลักษณะ ขนาด และสีสน้อย่างไร สื่อสำหรับกิจกรรมกลุ่ม และรายบุคคลควรมีลักษณะเป็นอย่างไร จึงจะทำให้ นักเรียนเรียนรู้จากสื่อได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

9. การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเป็นการประกันว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพที่นำไปใช้สอนแล้วนักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตามเกณฑ์ที่คาดหวัง

10. การใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เมื่อสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้และปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพตามที่ตั้งใจไว้แล้ว ก็สามารถนำไปใช้สอนนักเรียนได้ ตามลักษณะและประเภทของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

สุพรรณนีย์ ปวีนาภรณ์ (2547 : 15 - 16). กล่าวว่า องค์ประกอบของชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีลักษณะคล้ายคลึงกัน โดยได้เพิ่มเติมองค์ประกอบ เพื่อให้มีความเหมาะสมกับวิชาและความสามารถ ของนักเรียน ได้นำเสนอองค์ประกอบของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดังนี้ หัวข้อ คำชี้แจง หัวข้อย่อย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กิจกรรมที่ให้นักเรียนปฏิบัติแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ระบุปัญหาจากบทเรียน หาเหตุผลที่เป็นไปได้ตั้งสมมติฐาน ให้แนวทางในขั้นตอนที่ 1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

ตอนที่ 2 ชี้นำออกแบบการทดลอง กำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการ กำหนดและควบคุมตัวแปร ออกแบบการทดลอง ให้แนวทางในขั้นตอนที่ 2 ชี้นำออกแบบการทดลอง

ตอนที่ 3 ชี้นำทดลองปฏิบัติการทดลองบันทึกผลการทดลองให้แนวทางในขั้นตอนที่ 3 ชี้นำทดลอง

ตอนที่ 4 ชี้นำสรุปผลการทดลองสรุปผลการทดลองให้แนวทางในขั้นตอนที่ 4 ชี้นำสรุปผลการทดลองความรู้เพิ่มเติมด้านเนื้อหา คำถามทบทวน ให้แนวทางในการตอบคำถามทบทวน

สรุป จากองค์ประกอบของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ศึกษาข้างต้น ผู้วิจัยได้กำหนดโครงสร้างของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย ลำดับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หน่วยย่อยที่เวลา คำชี้แจงการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ใบความรู้จุดประสงค์การเรียนรู้กิจกรรมที่ เรื่อง แนวการตอบกิจกรรมสื่อการสอน วิธีดำเนินการทดลองจนแบบประเมินผล ทำให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

ประโยชน์ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

การที่ผู้สอนจะเลือกใช้ชุดการเรียนการสอน ช่วยในการจัดการเรียนการสอนนั้น ผู้สอนก็ต้องรู้ถึงคุณค่าหรือประโยชน์ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งมีนักการศึกษากล่าวถึงประโยชน์ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2546. On – line). ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ช่วยสร้างความสนใจ ผู้เรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จะประกอบกิจกรรมด้วยตนเอง จะทำให้ผู้เรียนสนใจเรียนตลอดเวลา

2. ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี จากการที่ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมด้วยตนเองสามารถเรียนได้ตามความสนใจและตามอัตราการเรียนรู้ของตนเอง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี

3. ส่งเสริมและฝึกให้ผู้เรียน รู้จักการแสวงหาความรู้ด้วยตัวเองและมีความรับผิดชอบตนเองและสังคม

4. ช่วยให้การเรียนเป็นอิสระ จากบุคลิกภาพของผู้สอน เนื่องจากการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนจะเปลี่ยนบทบาทจากผู้บอกตลอดเวลาเป็นผู้แนะนำ ช่วยเหลือและชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ต่าง ๆ แทนครู ดังนั้นผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ถึงแม้ว่าผู้สอนจะเป็นผู้สอนไม่เก่ง

5. แก้ปัญหาเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สามารถช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจและตามโอกาสที่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียน ซึ่งมีความแตกต่างกัน

6. สร้างความพร้อม และความมั่นใจแก่ครู เพราะการผลิตชุดกิจกรรมการเรียนรู้ นั้นได้จัดระบบการใช้สื่อการสอน ทั้งการผลิตสื่อการสอน กิจกรรม ข้อเสนอแนะในการใช้ สำหรับผู้สอนสามารถนำไปใช้ได้ทันที

7. ส่งเสริมการเรียนรู้แบบต่อเนื่องหรือการศึกษาตลอดชีพ เพราะสามารถนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้ในการเรียนด้วยตนเองได้ตลอดเวลาและทุกสถานที่

8. ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ เพราะชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ผลิตขึ้นโดยใช้วิธีที่เป็นระบบ กลุ่ม ผู้มีความรู้ความสามารถ มีการทดลองใช้จนเป็นที่แน่ใจว่าได้ผลดี มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้แล้วจึงนำออกใช้แพร่หลาย

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2545 : 61-62). สรุปได้ว่าการใช้ชุดกิจกรรมช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียน การสอนและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งในที่นี้จะแบ่งประโยชน์ของชุดกิจกรรมออกเป็นสองประเด็นคือ ประโยชน์ของชุดกิจกรรมต่อผู้สอนและประโยชน์ของชุดกิจกรรมต่อผู้เรียนดังนี้

1. ประโยชน์ของชุดกิจกรรมต่อผู้สอนชุดกิจกรรมสามารถช่วยสร้างความพร้อมและ ความเชื่อมั่นในตนเองให้กับครูผู้สอนช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์ที่ซับซ้อนเป็นนามธรรมซึ่งไม่สามารถถ่ายทอดด้วยการบรรยายได้ดินนอกจากนี้ยังช่วยทำให้การสอนมีมาตรฐานเดียวกันลดภาระของครูผู้สอนและสามารถจัดการปัญหาการขาดแคลนครูผู้ชำนาญเนื่องจากครูคนอื่นก็สามารถสอนแทนได้

2. ประโยชน์ของชุดกิจกรรมต่อผู้เรียนชุดกิจกรรมสามารถช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองตามจุดประสงค์การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

บุญเกื้อ ควรหาเวช (2543 : 110 – 111). กล่าวถึงประโยชน์ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ว่า

1. ส่งเสริมการเรียนรู้แบบรายบุคคล ผู้เรียนเรียนได้ตามความสามารถ ตามความสนใจตามเวลาและโอกาสที่เหมาะสมของแต่ละคน

2. ช่วยจัดปัญหาการขาดแคลนครู เพราะชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียน เรียนได้ด้วยตนเอง หรือต้องการความช่วยเหลือจากครูผู้สอนเพียงเล็กน้อย

3. ช่วยในการศึกษานอกระบบโรงเรียน เพราะผู้เรียนสามารถนำเอาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ไปใช้ได้ทุกสถานที่และทุกเวลา

4. ช่วยลดภาระและช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจให้แก่ครู เพราะชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ผลิตไว้เป็นหมวดหมู่ สามารถนำไปใช้ได้ทันที

5. เป็นประโยชน์ในการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้

6. ช่วยให้ครูวัดผลผู้เรียนได้ตรงตามความมุ่งหมาย

7. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ฝึกตัดสินใจ แสวงหาความรู้ด้วยตนเองและมีความรับผิดชอบตนเองและสังคม

8. ช่วยให้ผู้เรียนจำนวนมากได้รับความรู้แนวเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ

9. ช่วยฝึกให้ผู้เรียน รู้จักเคารพ นับถือ ความคิดเห็น ของผู้อื่น

กิดานันท์ มลิทอง (2540 : 166). ได้กล่าวถึง คุณค่าของชุดกิจกรรมดังนี้มีคามยืดหยุ่นนักเรียนสามารถใช้ได้สะดวก โดยมีผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกและเป็นที่ปรึกษามากกว่าทำการสอนโดยตรงหาได้ง่ายพกพาได้สะดวก นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกสถานที่ นักเรียนทราบอัตราความก้าวหน้าของการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งการเรียนในห้องเรียน ไม่ช่วยให้นักเรียนทราบว่าพวกเขาบรรลุวัตถุประสงค์ตามเวลาที่กำหนดหรือไม่นักเรียนต้องรับผิดชอบในการเรียนรู้ด้วยตนเองทำให้นักเรียนได้รับรู้ความก้าวหน้า ประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้นประหยัดเวลาผู้สอนไม่ต้องเสียเวลาในการเตรียมสถานที่จากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่งลดความเครียด มีการให้ข้อมูลที่ดีและชัดเจนกว่า จึงทำให้นักเรียนลดความวิตกกังวลมีการกำหนดวัตถุประสงค์ไว้อย่างชัดเจนทำให้นักเรียนสอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้มีวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมทำให้นักเรียนสามารถประเมินตนเองได้สามารถทบทวนเนื้อหาได้บ่อยตามความต้องการประหยัดคัมค่า คัมราคา

จากความคิดของนักการศึกษาที่กล่าวมาจึงสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนทุกระดับ เป็นนวัตกรรมการสอนที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย และเป็นสื่อที่มีความเหมาะสม ที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามความสามารถของแต่ละบุคคล ฝึกผู้เรียนให้มีความรับผิดชอบและรู้จักทำงานร่วมกัน ผู้เรียนเกิดทักษะในการแสวงหาความรู้ ไม่เบื่อหน่ายในการเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน และช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนอย่างแท้จริง

แผนการสอน

แผนการสอนเป็นศิลปะของการผสมองค์ประกอบต่าง ๆ จำนวนหนึ่งให้สอดคล้องกันเพื่อให้บทเรียนบทหนึ่งมีเอกลักษณ์ที่นักเรียนจะสามารถจดจำได้, ใช้งานได้, และปฏิบัติตามได้ - อะไรก็ตามที่เป็นคำอุปมาอุปไมยจะใช้เพื่อทำให้มองเห็นและสร้างเอกลักษณ์นั้น - แต่แผนการสอนต่างๆ - ที่ช่วยให้ครูผู้สอนระบุเป้าหมายและคาดเดาปัญหาที่อาจเกิดขึ้น - เป็นข้อเสนอสำหรับการปฏิบัติมากกว่าเป็นสคริปต์ให้ทำตามอย่างทาส, ไม่ว่าจะเป็นเอกสารที่มีรายละเอียดมากหรือจะเป็นเพียงโน้ตที่เขียนอย่างเร่งรีบก็ตาม

A เตรียมการจัดทำแผน

ก่อนที่เราจะจัดทำแผนการสอน เราจำเป็นต้องพิจารณาถึงปัจจัยที่สำคัญต่าง ๆ เช่น ระดับความรู้ทางภาษาของนักเรียนของเรา, ภูมิหลังทางวัฒนธรรมและการศึกษาของพวกเขา (ดูบทที่ 6 B1) ระดับของแรงจูงใจในการเรียนรู้ที่อาจเป็นไปได้ของพวกเขา (ดู บทที่ 3C) และรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของพวกเขา (บทที่ 3 B3) แน่นอนว่าความรู้ในเรื่องเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้อย่างง่ายดายเมื่อเราได้ใช้เวลาอยู่กับกลุ่มนักเรียนมากกว่าที่จะเกิดขึ้นในตอนต้นของหลักสูตร เมื่อเรายังไม่คุ้นเคยกับอุปนิสัยของกลุ่มนักเรียน เราจำเป็นต้องพยายามอย่างที่สุดเท่าที่จะทำได้เพื่อจะเข้าใจพวกเขาให้มากขึ้นก่อนที่จะเริ่มตัดสินใจว่าจะสอนอะไร

นอกจากนี้เรายังจำเป็นต้องมีความรู้ในเรื่องเนื้อหาและการจัดการประมวลวิชาหรือหลักสูตรที่เรา กำลังจัดทำอยู่ (ดู บทที่ 21A) และข้อเรียกร้องต่าง ๆ ของการสอบที่นักเรียนจะต้องพบต่อไป (ดูบทที่ 23)

เมื่อเรามีความพร้อมในเรื่องความคุ้นเคยกับนักเรียนและเรื่องของประมวลวิชา เราก็สามารถที่จะพิจารณาองค์ประกอบหลักในการวางแผนทั้ง 4 ข้อต่อไปนี้ได้:

กิจกรรม: ในการวางแผน สิ่งที่สำคัญที่จะต้องพิจารณาถึงก็คือสิ่งที่นักเรียนจะปฏิบัติในชั้นเรียน เราต้องพิจารณาถึงวิธีการในการจัดกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นให้นักเรียนเคลื่อนที่ไปรอบ ๆ ชั้นเรียน หรือนั่งสับคันอินเทอร์เนตข้าง ๆ กันอย่างเงียบ ๆ หรือจะให้พวกเขามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเขียนเป็นกลุ่มที่จะส่งเสียงดังเจี๊ยวจ๊าว

เราควรตัดสินใจในเรื่องกิจกรรมโดยเกือบจะแยกกิจกรรมออกจากเรื่องของภาษาหรือทักษะที่เราต้องสอน สิ่งแรกที่เราจะคิดถึงเมื่อวางแผนควรจะมีศูนย์กลางอยู่ที่เรื่องของประเภทกิจกรรมว่ากิจกรรมใดดีที่สุดสำหรับนักเรียนแต่ละกลุ่มและดีที่สุดต่อบทเรียนแต่ละบท หรือดีที่สุดในแต่ละวัน โดยการตัดสินใจว่าจะจัดกิจกรรมใดให้พวกเขา - โดยความหมายที่ธรรมดาที่สุดก็คือ - เรามีโอกาสที่จะรักษาสมดุลในเรื่องของแบบฝึกหัดในบทเรียนของเรา เพื่อให้เกิดโอกาสในการมีส่วนร่วมและมีแรงจูงใจในชั้นเรียนมากที่สุด

บทเรียนที่ดีที่สุดจะมีกิจกรรมที่หลากหลายในคาบเรียนหนึ่งคาบ นักเรียนอาจจะพบว่าตนเองกำลังยืนทำงานร่วมกันเป็นเวลาห้านาทีก่อนที่จะกลับไปเก้าอี้ของตนเองและทำงานต่อโดยลำพัง ในบทเรียนเดียวกันนั้นอาจจะมีกรอภิปรายทั้งชั้นเรียนหรือมีการเขียนบทสนทนาเป็นคู่เพื่อฝึกฝนการใช้ภาษาหรือฝึกฝนเรื่องไวยากรณ์

ทักษะ: เราจำเป็นต้องตัดสินใจว่าทักษะทางภาษาใดที่เราปรารถนาจะให้นักเรียนของเราได้พัฒนา ซึ่งตัวเลือกนี้บางครั้งจะถูกกำหนดโดยประมวลวิชาหรือแบบเรียน อย่างไรก็ตาม เรายังคงจำเป็นต้องวางแผนอย่างเจาะจงว่านักเรียนจะจัดการกับทักษะนั้นอย่างไร และทักษะย่อยใดที่เราต้องการฝึกฝน

การตัดสินใจวางแผนเกี่ยวกับทักษะทางภาษาและทักษะย่อยจะร่วมกันขึ้นอยู่กับเนื้อหาของบทเรียนและร่วมกันกับกิจกรรมที่ครูผู้สอนจะให้นักเรียนเข้าร่วม

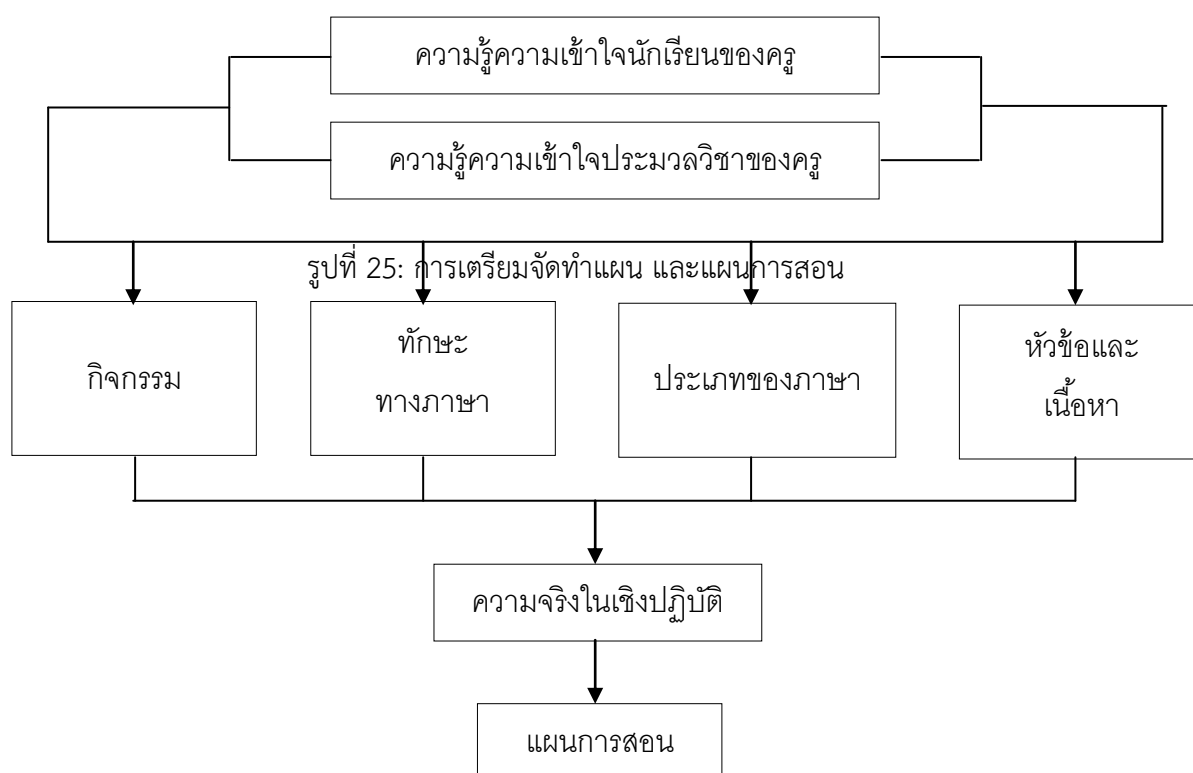
ภาษา: เราจำเป็นต้องตัดสินใจว่าภาษาใดที่เราจะนำเสนอและให้นักเรียนเรียนรู้ (คูบทที่ 11 A) ฝึกฝน (คูบทที่ 11 B3) ค้นคว้า (คูบทที่ 12) หรือใช้ (คูบทที่ 18 และ 19)

หนึ่งในอันตรายหลาย ๆ อย่างของการวางแผนก็คือ การตัดสินใจวางแผนของครูผู้สอนอย่างแรกและอย่างเดียวคือเรื่องที่ภาษาเป็นสาระสำคัญ ตัวอย่างเช่น เมื่อการตัดสินใจดังกล่าวได้ถูกนำไปใช้ในการสอน Present continuous ในบางครั้งอาจจะถูกดึงดูตให้กลับไปสู่ชุดการสอนแบบที่เน้นการฝึกฝนเป็นหลัก ซึ่งขาดความหลากหลายและอาจจะไม่ใช่วิธีที่ดีที่สุดที่จะใช้บรรลุเป้าหมายของเรา แต่เรื่องของภาษาเป็นเพียงด้านเดียวที่เราจำเป็นต้องพิจารณาเมื่อกำลังวางแผนบทเรียน

เนื้อหา: ผู้เขียนแผนการสอนต้องเลือกเนื้อหาที่มีโอกาสดีที่จะกระตุ้นความสนใจและการมีส่วนร่วม เมื่อพวกเขาได้รู้จักนักเรียนของพวกเขาแบบส่วนตัวแล้ว พวกเขาก็อยู่ในฐานะที่จะเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมด้วย

ถึงแม้ว่าตัวเลือกในเรื่องของหัวข้อและเนื้อหานั้นบางทีอาจจะขึ้นอยู่กับแบบเรียน แต่เรายังคงสามารถตัดสินใจว่าเมื่อไรและควรจะใช้หัวข้อของแบบเรียน หรือไม่ก็แทนที่หัวข้อต่างๆด้วยสิ่งอื่น เราสามารถคาดเดาได้อย่างถูกต้องแม่นยำว่าหัวข้อใดใช้ได้และหัวข้อใดใช้ไม่ได้

อย่างไรก็ตาม เนื้อหาที่น่าสนใจที่สุดก็สามารถถูกทำให้จืดสนิทถ้ากิจกรรมและงานที่ใช้ร่วมกับเนื้อหานั้น ๆ ปราศจากจินตนาการ ในเชิงเดียวกัน หัวข้อที่ไม่ค่อยน่าดึงดูดใจก็สามารถประสบความสำเร็จอย่างสูงได้ ถ้านักเขียนแผนการสอนใช้เวลาที่จะคิดในเรื่องวิธีการที่ดีที่สุดที่นักเรียนจะสามารถปฏิบัติต่อหัวข้อเหล่านั้น เมื่อคิดถึงองค์ประกอบที่เราได้กล่าวถึงข้างต้นแล้วสิ่งที่เรานำไปด้วยไม่ใช่แค่เรื่องการเรียนรู้จักนักเรียนเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความเชื่อของเราเองในเรื่องความต้องการที่จะสร้างสมดุลระหว่างความหลากหลายและความเชื่อมโยงกันที่เหมาะสมเมื่อรวมคุณสมบัติเหล่านี้ไว้ในความคิด ในที่สุดเราจะสามารถส่งต่อความคิดของเราผ่านการคัดกรองความเป็นจริงในเชิงปฏิบัติ ที่ซึ่งการเรียนรู้ในเรื่องชั้นเรียนที่เราสอน, อุปกรณ์ที่เราสามารถใช้ได้, เวลาที่เรามี และทัศนคติของสถาบันที่เราทำงานด้วย ทั้งหมดนี้นำมารวมกันเพื่อบ่งชี้ไปที่แผนการสอนของเราเกี่ยวกับสิ่งที่เรากำลังจะทำจริง ๆ ดังรูปที่ 25 ในหน้าถัดไปได้แสดงให้เห็นว่า เราอยู่ในสถานะที่จะดำเนินการต่อไปจากการเตรียมจัดทำแผนไปสู่ตัวแผนได้

B แผนการสอน

หลังจากขั้นตอนการเตรียมทำแผนเสร็จสิ้นและมีการตัดสินใจในเรื่องชนิดของบทเรียนที่เราจะสอนแล้ว เราก็สามารถจัดทำแผนการสอนได้ การทำแผนการสอนอาจต้องอาศัยรูปแบบที่หลากหลายขึ้นอยู่กับรูปการณ์ของบทเรียนและขึ้นอยู่กับทัศนคติของเราต่อการวางแผนโดยทั่วไปอีกด้วย

B1 ความต่อเนื่องของการวางแผน(planning continuum)

วิธีการวางแผนบทเรียนของครูขึ้นอยู่กับสภาวะแวดล้อมที่บทเรียนเกิดขึ้นและเกี่ยวกับประสบการณ์ของครูผู้สอน ในด้านหนึ่งของ "ความต่อเนื่องของการวางแผน" ครูผู้สอนอาจจะเตรียมการจัดทำแผน (คร่าว ๆ) ไว้ในหัวของพวกเขา และทำการตัดสินใจตามจริงเกี่ยวกับสิ่งที่จะใส่ไว้ในบทเรียน ในขณะที่พวกเขากำลังรีบเดินไปห้องเรียน ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์สามารถทำสิ่งนี้ได้ในบางครั้ง เพราะว่าพวกเขามีการปฏิบัติที่คล้ายคลึงกันนี้ให้ปฏิบัติเป็นประจำ

อีกตัวอย่างหนึ่งในเรื่องความต่อเนื่องของการวางแผนเกิดขึ้นเมื่อครูผู้สอนกำลังใช้แบบเรียนและทำตามที่เป็นแบบเรียนบอกทุกอย่าง ให้ผู้เขียนแบบเรียนเป็นผู้ที่วางแผนการสอนให้กับพวกเขา วิธีการนี้เป็นที่น่าสนใจอย่างมากสำหรับครูผู้สอนที่อยู่ภายใต้ความกดดันในเรื่องของเวลา แม้ว่าเราจะได้ใช้เวลาคิดเกี่ยวกับวิธีการใช้กิจกรรมในแบบเรียน (และอะไรจะเกิดขึ้นเมื่อเราทำกิจกรรมเหล่านั้น) เราอาจจะพบกับอุปสรรคในภายหลัง การใช้แบบเรียนที่มีประสิทธิภาพจริง ๆ นั้นเป็นเรื่องที่ซับซ้อนมากกว่านี้ (ดูบทที่ 21 C2)

ในตอนสุดท้ายในความต่อเนื่องของการวางแผนคือชนิดของบทเรียนที่อธิบายโดยผู้เขียนท่านหนึ่งว่าเป็นเช่น "ทางเดินในป่า" ที่ซึ่งครูผู้สอนเดินเข้าไปในชั้นเรียนโดยยังไม่รู้ว่าพวกเขากำลังจะทำอะไร (Scrivener 2537b:34-37) เช่นนี้แล้วครูอาจจะถามนักเรียนว่า อาทิตย์ที่แล้วคุณทำอะไรกัน? จากนั้นก็สอนโดยมีพื้นฐานจากสิ่งที่นักเรียนตอบในวันนั้นครูอาจจะถามนักเรียนว่าพวกเขาอยากจะทำอะไร หรือใช้กิจกรรมใดกิจกรรม

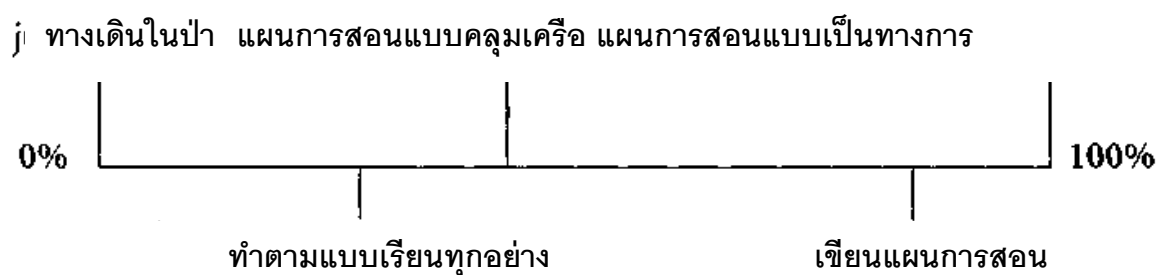
หนึ่งที่จะเริ่มชั้นเรียนโดยไม่รู้ว่ากิจกรรมนั้นจะนำครูผู้สอนและนักเรียนของพวกเขาไปในทิศทางใด วิธีการเช่นนี้เป็นที่ชื่นชอบของ Mario Rinvolutri เขาเสนอว่าแทนที่จะเตรียมแผนการสอนก่อน ครูผู้สอนควรเป็นเช่นหมอที่ทำการรักษาตามอาการที่เกิดขึ้นจริง เขาถกเถียงว่านักเรียนและชั้นเรียนทุกชั้นแตกต่างกัน ดังนั้นการตัดสินใจก่อนถึงสิ่งที่นักเรียนควรเรียนรู้ในวันนั้น (โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อมีการวางแผนก่อนเรียนล่วงหน้าหลายวัน) เป็นสิ่งที่จำกัดพวกเขาไปสู่โครงสร้างทางจิตใจและปฏิเสธความเป็นมนุษย์ของผู้เรียน ณ ขณะนั้น (Rinvolutri. 2539)

โดยใช่วิธีการนี้ครูที่มีประสบการณ์อาจจะสามารถก่อให้เกิดบทเรียนที่มีประสิทธิภาพได้โดยไม่ต้องเตรียมแผนการสอนเลย และเมื่อบทเรียนชนิดนี้ประสบความสำเร็จ ก็จะสามารถเป็นรางวัลให้กับทุกคนที่เกี่ยวข้องได้อย่างมากมายแต่บ่อยครั้งที่บทเรียนชนิดนี้จะนำไปสู่ความเสี่ยงในเรื่องความสับสนวุ่นวายและการขาดเป้าหมาย มีอันตรายที่จะเกิดขึ้นจริงอย่างหนึ่งถ้าครูผู้สอนไม่มีเป้าหมายที่ชัดเจน - และที่สำคัญที่สุด ถ้านักเรียนไม่สามารถหรือไม่ช่วยให้บทเรียนเป็นรูปเป็นร่าง "จึงไม่มีสิ่งใดเป็นประโยชน์หรือมีความหมายที่จะบรรลุได้เลย" (Malamah - Thomas 2530:3) และแม้ว่านักเรียนบางคนอาจจะสนุกกับการผจญภัยในป่า แต่นักเรียนส่วนใหญ่จะได้รับประโยชน์ทั้งด้านภาษาและด้านจิตใจจากการคิดบทเรียนไว้ล่วงหน้าของครูผู้สอน

ที่ปลายอีกด้านหนึ่งของความต่อเนื่อง ครูผู้สอนเขียนแผนการสอนอย่างเป็นทางการสำหรับชั้นเรียนของพวกเขา ซึ่งให้รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขากำลังจะทำและให้เหตุผล (ดู B3 ด้านล่าง) อาจจะเป็นเพราะว่าพวกเขากำลังจะถูกตั้งข้อสังเกตหรือเพราะว่าพวกเขาถูกขอให้ทำอย่างนั้นโดยผู้มีอำนาจบางคน

การวางแผนบทเรียนส่วนใหญ่มักจะเกิดขึ้นระหว่างสองสิ่งนี้ ครูอาจจะเขียนสิ่งต่าง ๆ ลงในสมุดโน้ตของพวกเขาอย่างลวก ๆ บางทีก็แค่เขียนเลขหน้าหรือชื่อของกิจกรรม ครูบางคนอาจจะเขียนบางสิ่งบางอย่างที่ซับซ้อนมากขึ้น บางทีพวกเขาก็เขียนคำที่พวกเขาต้องการใช้ หรือเขียนคำถามที่พวกเขาต้องการถาม พวกเขาอาจจะเขียนรายชื่อของเว็บไซต์กับข้อมูลที่พวกเขาต้องการให้นักเรียนเข้าสืบค้นและดูพร้อมกันออนไลน์ (ดูบทที่ 10F)

เราสามารถแสดงให้เห็นความต่อเนื่องของการวางแผนเป็นแผนภาพได้ดังนี้:

แผนภูมิที่ 2 ความต่อเนื่องของการวางแผน

รูปแบบจริงของแผนการสอนที่เห็นมีความสำคัญน้อยกว่าความคิดที่ใส่ลงไปในแผนการสอนนั้น หลักที่สำคัญที่สุดก็คือเราควรรู้ว่าในชั้นเรียนของเรา เราหวังอยากให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายในเรื่องอะไร และรู้ว่าสิ่งนี้ควรจะเป็นตัวนำในการตัดสินใจถึงวิธีที่จะทำให้มันเกิดขึ้นอย่างไรก็ตาม แผนการสอนที่ถูกเขียนขึ้น (ทั้งแบบคร่าว ๆ และแบบละเอียด) จะมีหน้าที่สำรอกก็คือการบันทึกสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง (ดู C2 ด้านล่าง) และในตัวบทเรียนการบันทึกจะช่วยเตือนครูผู้สอนถึงสิ่งที่พวกเขาตัดสินใจทำ, สื่อใดที่พวกเขาจำเป็นต้องใช้, และระยะเวลาที่พวกเขาวางแผนว่าจะใช้ในแต่ละกิจกรรม

B2 การเขียนแผนการสอน

ตัวอย่างการเขียนแผนการสอนต่อไปนี้เป็นตัวอย่างอธิบายวิธีการที่ครูผู้สอนอาจจะดำเนินการตั้งแต่การเตรียมการจัดทำแผนจนถึงแผนการสอนที่เสร็จสมบูรณ์

ความเป็นมาของการเตรียมจัดทำแผน: สำหรับในบทเรียนนี้ ข้อเท็จจริงบางอย่างที่ใส่ลงในการตัดสินใจก่อนการวางแผนมีดังต่อไปนี้:

- 1 ชั้นเรียนนี้อยู่ในระดับกลาง (intermediate level) มีนักเรียนจำนวน 31 คน นักเรียนมีอายุระหว่าง 18 ถึง 31 ปี นักเรียนมีความกระตือรือร้นและมีส่วนร่วมอย่างดีเมื่อไม่เหนื่อยจนเกินไป
- 2 นักเรียนต้องการ “การปลุกเร้า” ในช่วงต้นบทเรียน
- 3 นักเรียนค่อนข้างพร้อมที่จะลองทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์
- 4 จัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่มีความสว่าง และมีอุปกรณ์คือกระดานไวท์บอร์ดและเครื่องฉายข้ามศีรษะ
- 5 หัวข้อโดยรวมร้อยเรียงไปสู่บทเรียนที่เหมาะสมรวมถึงรูปแบบของการขนส่งและสภาพแวดล้อมในการเดินทางต่าง ๆ ในแบบเรียนนั้น เรื่องนี้จะทำให้หัวข้อการเรียนรู้ในสัปดาห์หน้าเปลี่ยนเป็นเรื่องของ “ภัยพิบัติที่หลีกเลี่ยงได้”
- 6 เรื่องถัดไปเป็นเรื่องประมวลวิชาด้านไวยากรณ์ ได้แก่เรื่อง โครงสร้างประโยค *should have + DONE*.
- 7 ระยษนี้นักเรียนยังไม่ได้ฝึกทักษะในการอ่าน
- 8 นักเรียนต้องการกิจกรรมสนทนาปากเปล่ามากขึ้น

การตัดสินใจก่อนการวางแผน: จากข้อสรุปเกี่ยวกับความเป็นมาที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ครูผู้สอนได้นำการตัดสินใจดังต่อไปนี้ไปใช้:

- 1 บทเรียนควรมีกิจกรรมการสนทนาปากเปล่า
- 2 บทเรียนควรมีการแนะนำในเรื่องโครงสร้างประโยค *should have + DONE*.
- 3 บทเรียนจะดียิ่งขึ้นถ้ามีการฝึกทักษะการอ่านบ้าง
- 4 บทเรียนในเรื่องการขนส่งควรจะทำต่อเนื่อง –แต่ควรจะทำให้เกิดความแตกต่างอย่างมีความหมายบ้าง

แผนการสอน: จากพื้นฐานของการตัดสินใจก่อนการจัดทำแผนตอนนี้ก็ได้เวลาที่จะเขียนแผนการสอนของเรา แผนการสอนควรจะถูกเน้นว่าข้อมูลที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้ไม่ได้เป็นตัวอย่างของรูปแบบแผนการสอนเนื่องจากว่าเป็นเรื่องของรูปแบบ เว้นเสียแต่ว่าเรากำลังวางแผนอย่างเป็นทางการ (ดูด้านล่าง)

ครูได้ตัดสินใจให้นักเรียนอ่านบทความเกี่ยวกับสถานีอวกาศ (ดูตัวอย่างที่ 1 ในบทที่ 11) และสร้างกิจกรรมที่เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน บทความไม่ได้มาจากแบบเรียนของพวกเขา แต่เป็นบทความที่ครูเคยใช้มาก่อน ลำดับการเรียนรู้ที่น่าจะเป็นมีดังต่อไปนี้:

- 1 กิจกรรมการสนทนาปากเปล่าด้วย “การเปลี่ยนกลุ่ม” (ดูบทที่ 8 B2) ซึ่งจะให้นักเรียนหาบทสรุปเกี่ยวกับสมบัติส่วนตัวบางอย่างที่พวกเขาจะนำไปในอวกาศ
- 2 การอ่านเพื่อการคาดการณ์และสรุปสาระสำคัญ ซึ่งจะขอให้นักเรียนพูดถึงสิ่งที่พวกเขาคาดว่าจะอยู่ในบทความเกี่ยวกับสถานีอวกาศ ก่อนที่จะอ่านเพื่อตรวจสอบการคาดการณ์ของพวกเขา แล้วจากนั้นก็อ่านอีกครั้งเพื่อความเข้าใจในรายละเอียด
- 3 จบเรื่องโดยให้นักเรียนคิดตอนจบของเรื่องขึ้นใหม่

- 4 แนะนำความรู้ทางภาษาใหม่ ซึ่งครูผู้สอนจะตั้งเอาประโยค "should have" ออกมาและให้นักเรียนพูดให้สำเร็จ
- 5 การฝึกฝนทางภาษา โดยให้นักเรียนพูดเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่พวกเขาทำไปแล้วหรือไม่ได้ทำ และสิ่ง ที่พวกเขาไม่ควรทำหรือควรทำ
- 6 การสัมภาษณ์งานเกี่ยวกับงานในอวกาศ โดยให้นักเรียนวางแผนและแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับการสัมภาษณ์งานเพื่อทำงานในสถานีนอวกาศ

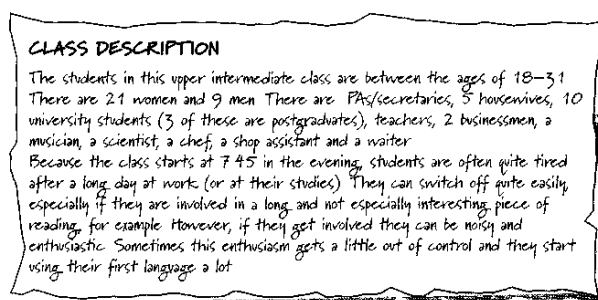
อย่างไรก็ตาม ครูผู้สอนได้เขียน (หรือคิดเกี่ยวกับ) งานที่เป็นไปได้เพิ่มเติม ตัวอย่างเช่น:

- 1 หลายปีต่อมาไปสัมภาษณ์ Cathy เพื่อดูว่ามีอะไรเกิดขึ้นกับเขา
- 2 นักเรียนเขียนโปรแกรม "ข่าวสั้น" โดยมีพื้นฐานมาจากเรื่องที่เกิดขึ้น
- 3 ข้อความสั้น ๆ จากวิดีโอในเรื่องการสำรวจอวกาศในอนาคต
- 4 นักเรียนอภิปรายกันถึงสามสิ่ง ที่พวกเขาจะคิดถึงที่สุดถ้าพวกเขาไปอยู่บนสถานีนอวกาศ

B3 แผนการสอนอย่างเป็นทางการ

บางครั้งแผนการสอนอย่างเป็นทางการก็จำเป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อครูผู้สอนถูกสังเกตการณ์สอนและ/หรือ ถูกประเมินการสอนโดยเป็นส่วนหนึ่งของโครงการฝึกอบรมหรือด้วยเหตุผลในการควบคุมคุณภาพภายในโรงเรียน แผนการสอนอย่างเป็นทางการควรมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้ทั้งหมด หรือมีเพียงบางองค์ประกอบ:

คำอธิบายชั้นเรียนและตารางเวลาที่เหมาะสม: คำอธิบายชั้นเรียนจะบอกเรานักเรียนเป็นใครและเราคาดหวังอะไรจากพวกเขาได้ คำอธิบายชั้นเรียนสามารถให้ข้อมูลเรื่องความประพฤติของนักเรียนทั้งแบบรายบุคคลและแบบกลุ่ม ดังตัวอย่างต่อไปนี้:

*คำอธิบายชั้นเรียน

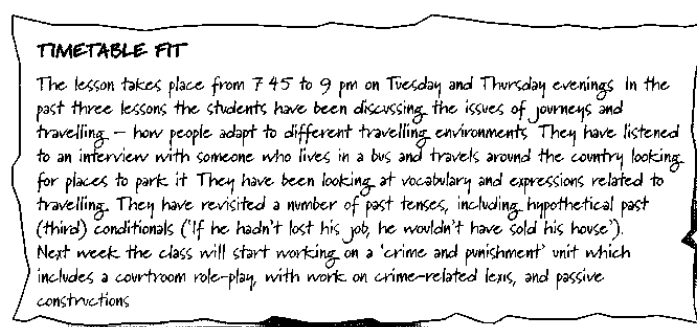
นักเรียนในชั้นเรียนระดับกลางนี้มีอายุอยู่ระหว่าง 18-31 ปี เป็นผู้หญิง 21 คนและผู้ชาย 9 คน มีคนทำงานเป็นผู้ช่วย/เลขานุการ, เป็นแม่บ้าน 5 คน, เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย 10 คน (3 ใน 10 คนเป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย), เป็นครู, เป็นนักธุรกิจ 2 คน, เป็นนักดนตรี 1 คน, เป็นนักวิทยาศาสตร์ 1 คน, เป็นหัวหน้าพ่อครัว 1 คน, เป็นผู้ช่วยในร้าน 1 คน และเป็นพนักงานบริการ 1 คน

เพราะว่าเริ่มเรียนเวลา 19.45 น. นักเรียนจึงมักจะค่อนข้างเหนื่อยหลังจากทำงานทั้งวัน (หรือเรียนทั้งวัน) สมองของพวกเขาสงบลงได้ง่ายดาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพวกเขาต้องมีส่วนร่วมกับการอ่านที่ไม่ค่อยน่าสนใจและยาวนาน อย่างไรก็ตามถ้าพวกเขาได้มีส่วนร่วมแล้วพวกเขาจะเสียงดังและกระตือรือร้น บางครั้งความกระตือรือร้นนี้ก็เกินที่จะควบคุมได้ และพวกเขาใช้ภาษาแรกของพวกเขามาก

ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของแผนการสอน ครูผู้สอนอาจต้องการที่จะใส่ข้อมูลมากขึ้นเกี่ยวกับนักเรียนแต่ละคน เช่น Hiromi มีความรู้เรื่องเสียงในภาษาอังกฤษ และมีความมั่นใจมากในความสามารถในการอ่านและการเขียนของเขา อย่างไรก็ตาม เขามีแนวโน้มที่จะเงียบเกินไปในการทำงานเป็นกลุ่ม เมื่อเธอไม่ค่อยสบายใจที่จะผลักดันตนเองไปข้างหน้า แนวโน้มที่วุ่นวายนี้ชี้ชัดว่าการพัฒนาทางด้านการสนทนาปากเปล่าของเธอ รายละเอียดคำอธิบายชั้นเรียนแบบนี้จะเหมาะสมอย่างยิ่งต่อการสอนกลุ่มเล็ก ๆ แต่ใช้ได้ยากมากกับห้องเรียนขนาดใหญ่

อย่างไรก็ตาม การบันทึกความเข้าใจในนักเรียนแต่ละคนที่ได้รับผ่านวิธีการต่าง ๆ เช่น การสังเกต การบ้าน และคะแนนแบบทดสอบจะมีค่ามากถ้าเราทำเพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนแต่ละคน

นอกจากนี้เรายังต้องกล่าวถึงว่าบทเรียนนั้น ๆ เหมาะที่จะถูกจัดวางไว้ในลำดับใดของการเรียน (ก่อน และหลัง) ดังตัวอย่างต่อไปนี้:

*ตารางเวลาที่เหมาะสม

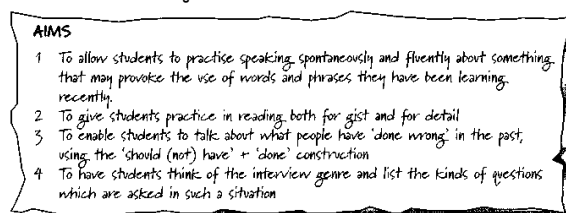
บทเรียนนี้ใช้เรียนในตอนเย็นวันอังคารและวันพฤหัสบดี เวลา 19.45-21.00 น. ในสามบทเรียนที่ผ่านมา นักเรียนได้อภิปรายถึงเรื่องการท่องเที่ยวและการเดินทาง – วิธีการที่คนเราปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมในการเดินทาง นักเรียนได้ฟังการสัมภาษณ์คนที่อาศัยอยู่ในรถโดยสารและเดินทางไปรอบประเทศมองหาสถานที่ต่าง ๆ ที่รถจะจอด นักเรียนได้ดูคำศัพท์และสำนวนต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับการเดินทาง นักเรียนได้พบกับประโยคในอดีตหลายประโยค (past tenses) รวมถึงประโยคเงื่อนไขสมมติในอดีต (hypothetical past conditionals) (“ถ้าเขาไม่ตกงาน, เขาก็คงจะไม่ขายบ้านของเขา”) สัปดาห์หน้าจะเริ่มเรียนเรื่อง “อาชญากรรมและการลงโทษ” ซึ่งจะมีบทบาทสมมติในศาล เรียนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรม และเรียนโครงสร้างประโยค passive

นอกจากนี้เรายังจะรวมข้อมูลเกี่ยวกับความรู้สึกของนักเรียนในชั้นเรียนและชนิดของกิจกรรมที่นักเรียนได้มีส่วนร่วม (เช่น เกี่ยวกับการควบคุมหรือเกี่ยวกับการสื่อสาร, งานเป็นคู่ หรืองานเป็นกลุ่ม) สำหรับบทเรียนนี้ ปัจจัยเหล่านี้ควรมีอิทธิพลต่อทางเลือกในการทำแผนการสอนของเรา

เป้าหมายของบทเรียน: เป้าหมายของชั้นเรียนที่ดีที่สุดนั้นจะเจาะจงและมุ่งไปสู่ผลลัพธ์ที่สามารถวัดได้ ถ้าเราจะกล่าวว่า เป้าหมายของชั้นก็คือเมื่อเรียนเสร็จแล้วนักเรียนของชั้นควรจะ/สามารถที่จะ.....ได้ หลังจากจบบทเรียนแล้วเราสามารถบอกได้ว่าเราได้บรรลุเป้าหมายนั้นหรือไม่ เป้าหมายควรสะท้อนให้เห็นถึงสิ่งที่เราคาดหวังว่านักเรียนของเราจะสามารถทำได้ ไม่ใช่สะท้อนให้เห็นสิ่งที่ครูกำลังจะทำ เป้าหมายที่ว่า เพื่อสอน present perfect นั้นจริง ๆ แล้วไม่ใช่เป้าหมายสำหรับนักเรียนเลย – แต่เป็นเป้าหมายสำหรับครู

ในบทเรียนบทหนึ่งมักจะมีเป้าหมายมากกว่าหนึ่งเป้าหมาย ยกตัวอย่างเช่น เราอาจจะกล่าวได้ว่าวัตถุประสงค์โดยรวมของเราก็คือเพื่อให้นักเรียนของเราได้พัฒนาความสามารถในการอ่าน แต่ว่าเป้าหมายเฉพาะของเราก็คือ เพื่อส่งเสริมพวกเขาให้คาดเดาเนื้อหา, เพื่อใช้กลยุทธ์การเดาความเพื่อเอาชนะปัญหาทางด้านคำศัพท์, และเพื่อพัฒนาการตอบสนองอย่างสร้างสรรค์ต่อสิ่งที่พวกเขาประสบ

เราสามารถเขียนเป้าหมายการเรียนรู้ลงในแผนการสอนได้ดังนี้:

*เป้าหมาย

- 1 เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนในการพูดอย่างเป็นธรรมชาติและคล่องแคล่วเกี่ยวกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการใช้คำและวลีที่พวกเขาได้เรียนรู้เมื่อไม่นานมานี้
- 2 เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนด้านการอ่านทั้งการอ่านแบบจับใจความสำคัญหรือการอ่านโดยละเอียด
- 3 เพื่อทำให้นักเรียนสามารถพูดถึงสิ่งที่คนเราทำผิดพลาดในอดีต โดยใช้โครงสร้างประโยค 'should (not) have' + 'done'
- 4 เพื่อให้นักเรียนได้คิดถึงเรื่องประเภทของการสัมภาษณ์และชนิดของคำถามซึ่งจะถามในเหตุการณ์นั้น ๆ

กิจกรรม, ขั้นตอน, และระยะเวลา: เนื้อหาหลักของแผนการสอนแบบเป็นทางการลงรายการกิจกรรมและขั้นตอนต่าง ๆ ในบทเรียนนั้น พร้อมกับเวลาที่เราคาดว่าแต่ละกิจกรรมจะใช้ เราจะรวมตัวช่วยที่เราจะใช้ และแสดงให้เห็นการสื่อสารระหว่างกันซึ่งจะเกิดขึ้นในขั้นเรียน

เมื่อกล่าวถึงขั้นตอนที่มีรายละเอียดมาก "สัญลักษณ์" ที่ใช้ในการจดตัวเลขเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพที่จะอธิบายการสื่อสารระหว่างกันที่เกิดขึ้น: T = ครู; S = นักเรียนหนึ่งคน; $T \rightarrow C$ = ครูสอนทั้งชั้นเรียน; S,S,S = นักเรียนทำงานด้วยตนเอง $S \leftrightarrow S$ = นักเรียนทำงานเป็นคู่ $SS \leftrightarrow SS$ = นักเรียนจับคู่อภิปรายกับนักเรียนอีกคู่; GG = นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม และอื่น ๆ ตัวอย่างต่อไปนี้แสดงถึงวิธีการอธิบายขั้นตอนของกิจกรรม:

	Activity/Aids	Interaction	Procedure	Time
1	การตัดสินใจเป็นกลุ่ม	a $T \rightarrow C$	T บอกให้นักเรียนเขียนรายการสิ่งของห้าสิ่งที่จะนำไปอวกาศ (นอกเหนือจากสิ่งที่จำเป็น)	1'
	ปากกากับกระดาษ	b S,S,S	SS เขียนรายการสิ่งของด้วยตนเอง	2'
		c $S \leftrightarrow S$	จับคู่กัน นักเรียนจะต้องเจรจาตกลงกันเกี่ยวกับสิ่งของที่พวกเขาแต่ละคนเขียนลงไปว่าสิ่งใดควรจะเป็นห้าสิ่งที่จะนำไปยังสถานีอวกาศ	3'
		d	นักเรียนแต่ละคู่จับคู่กับอีกคู่หนึ่ง กลุ่ม	4'

		$SS \leftrightarrow SS$ (GG) e $T \leftrightarrow GG$	ใหม่ที่เกิดขึ้นต้องเจรจาตกลงกัน เกี่ยวกับสิ่งของที่พวกเขาแต่ละคู่เขียน ลงไปว่าสิ่งใดควรจะเป็นห้าสิ่งที่จำ นำไปยังสถานีอวกาศ ครูส่งเสริมให้แต่ละกลุ่มเปรียบเทียบ รายการของกัน	3'
--	--	--	---	----

Activity/Aids	Interaction	Procedure	Time
1 Group decision-making Pen and paper	a $T \rightarrow C$	T tells students to list five things they would take into space with them (apart from essentials)	1'
	b S, S, S	SS make their lists individually	2'
	c $S \leftrightarrow S$	In pairs students have to negotiate their items to come up with a shared list of only five items to take to a space station	3'
	d $SS \leftrightarrow SS$ (GG)	Pairs join with other pairs. The new groups have to negotiate their items to come up with a shared list of only five items to take to a space station	4'
	e $T \leftrightarrow GG$	The T encourages the groups to compare their lists	3'

ควรรวมเรื่องของภาษาที่ต้องการเน้นไว้ด้วย ดังตัวอย่างต่อไปนี้:

	Activity/Aids	Interaction	Procedure	Time
4	การศึกษาทางด้านภาษา สถานีอวกาศ บทความ/กระดานดำ	a $T \leftrightarrow C$ b $T \leftrightarrow S, S, S$	T ดึงประโยคออกมาโดยขึ้นอยู่กับ "การแยกแยะปัญหา" ในคาบเรียนก่อน หน้านี้ เช่น 'She shouldn't have been rude to Cathy.' 'She should have looked at the record book.' 'She should have told the others where she was going.' T ให้นักเรียนพูดประโยค และอาจจะ ให้นักเรียนทำงานเดี่ยว/กลุ่มในเรื่อง การออกเสียงในแบบลดรูป เช่น /ʃədəv/ - should've, และ /ʃədntəv/ shouldn't have	10'

Activity/Aids	Interaction	Procedure	Time
4 Language study Space station text/board	a T $\rightarrow$ C b T $\rightarrow$ S,S,S	T elicits sentences based on the previous 'problem identification' session e.g. 'She shouldn't have been rude to Cathy.' 'She should have looked at the record book.' 'She should have told the others where she was going.' T has students say the sentences, and may do individual/class work on the pronunciation of the shortened form e.g. /ʃədɒv/ - should've, and /ʃədn'tɒv/ shouldn't have	10'

ปัญหาและความเป็นไปได้: แผนการสอนที่ดีพยายามที่จะคาดเดาหลุมพรางที่อาจเกิดขึ้นได้และแนะนำแนวทางที่จะจัดการกับหลุมพรางเหล่านั้น นอกจากนี้ยังรวมถึงกิจกรรมทางเลือกในกรณีที่เราเห็นว่าจำเป็นเพื่อเบนเข็มออกจากลำดับบทเรียนที่เราหวังจะปฏิบัติตาม (ดู C1 ด้านล่าง)

เมื่อกำลังเขียนถึงปัญหาที่คาดว่าจะได้รับ เป็นความคิดที่ดีที่จะคิดล่วงหน้าถึงวิธีที่เป็นไปได้ในการแก้ปัญหาซึ่งเราอาจจะนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหานั้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้:

ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้	วิธีที่เป็นไปได้ในการแก้ไขปัญหา
ในกิจกรรมที่ 1 นักเรียนอาจจะไม่สามารถคิดถึงสิ่งของที่พวกเขาจะเอาไปยังสถานีอวกาศได้	ฉันจะคอยสังเกตนักเรียนและไปกระตุ้นนักเรียนแต่ละคนที่ดูท่าทางใจลอยหรือรู้สึกลังเล ด้วยคำถามว่า ดนตรี, หนังสือ, รูปภาพ ฯลฯ ชนิดไหนที่พวกเขาอาจจะอยากเอาไป
ในกิจกรรมที่ 4 นักเรียนอาจมีปัญหาเกี่ยวกับการย่อประโยค 'Should not have'	ฉันจะทำการแยกประโยคและเปลี่ยนรูปประโยคจนกว่าพวกเขาจะสามารถพูด /ʃədn'tɒv/ ได้

Anticipated problems	Possible solutions
Students may not be able to think of items to take to a space station with them for activity 1.	I will keep my eyes open and go to prompt any individuals who look 'vacant' or puzzled with questions about what music, books, pictures, etc they might want to take.
Students may have trouble contracting 'should not have' in Activity 4	I will do some isolation and distortion work until they can say /ʃədn'tɒv/

เมื่อเราจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนบทเรียนของเรา เราอาจเลือกที่จะละทิ้งสิ่งที่เรากำลังทำอยู่และใช้กิจกรรมอื่น ๆ แทนโดยสิ้นเชิง ในกรณีที่บทเรียนของเราดำเนินไปเร็วกว่าที่คาดการณ์ไว้ ในอีกกรณีหนึ่ง อย่างไรก็ตามแต่เราอาจจำเป็นต้องเพิ่มสื่อเข้าไป ดังนั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในแผนการสอนแบบทางการจึงเป็นเรื่องที่สมเหตุสมผล

ที่จะเขียนรายชื่อกิจกรรมเพิ่มเติมที่อาจเป็นไปได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้:

ADDITIONAL POSSIBILITIES	
Extra speaking	If some groups finish first they can quickly discuss what three things from home they would most miss if they were on a space station
News broadcast	Students could write an earth 'newsflash' giving news of what happened at the space station starting 'We interrupt this programme to bring you news of'
Video clip	If there's time I can show the class an extract from the 'Future of Space Exploration' programme
Interview plus	Interview Cathy years later to find out what happened to her

*กิจกรรมเพิ่มเติมที่อาจเป็นไปได้

กิจกรรมการพูดเสริม	ถ้าบางกลุ่มเสร็จก่อน พวกเขาสามารถอภิปรายกันถึงของสามสิ่งในบ้านที่พวกเขาจะคิดถึงที่สุดถ้าพวกเขาอยู่ที่สถานีอวกาศแล้ว
การออกข่าว	นักเรียนสามารถเขียนข่าวสั้นทันโลกซึ่งให้ข่าวเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นที่สถานีอวกาศ เริ่มต้นด้วย "We interrupt this programme to bring you news of" (เรารบกวนรายการนี้เพื่อนำท่านเข้าสู่ข่าวเรื่อง...)
วิดีโอคลิป	ถ้ามีเวลานั้นสามารถแสดงข้อความที่คัดลอกออกมาจากรายการ "Future of Space Exploration (การสำรวจอนาคตของอวกาศ)" ให้นักเรียนดู
การสัมภาษณ์เพิ่ม	สัมภาษณ์ Cathy ในหลายปีต่อมาเพื่อดูว่าเกิดอะไรขึ้นกับเขา

B4 แผนการจัดลำดับบทเรียน

แผนการจัดลำดับบทเรียนนั้นใช้หลักการเดียวกันกับการจัดทำแผนการสอนหนึ่งบทเรียน แต่จะมีประเด็นเพิ่มเติมที่เราจำเป็นต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษคือ:

ก่อนและระหว่าง: แม้ว่าเราจะวางแผนอย่างรอบคอบ แต่ในทางปฏิบัติแล้วสิ่งที่ไม่คาดฝันอาจจะเกิดขึ้นได้ในระหว่างบทเรียน (ดังที่เราจะเห็นใน C1 ด้านล่าง) ดังนั้นการวางแผนของเราจึงได้รับการดัดแปลงแก้ไขอย่างต่อเนื่องเมื่อพิจารณาถึงสิ่งที่ไม่คาดฝันเหล่านี้ ยิ่งกว่านั้นยังมีแผนการสอนมากกว่าหนึ่งแผนสำหรับบทเรียนหนึ่ง ๆ, ผังงานสำหรับบทเรียนเป็นสัปดาห์หรือเป็นเดือนเป็นเพียงแผนการที่เราหวังว่าจะทำให้สำเร็จได้ในเวลานั้น เราจำเป็นต้องย้อนกลับมาดูผังงานของเราอย่างต่อเนื่องเพื่อการปรับปรุงให้ทันสมัยขึ้น

เป้าหมายระยะสั้นและระยะยาว: อย่างไรก็ตามการกระตุ้นนักเรียนในตอนต้นคาบเรียนนั้นอาจจะเป็นเรื่องยุ่งเหยิงถ้านักเรียนไม่ได้ร่วมด้วยหรือถ้านักเรียนไม่เข้าใจ -หรือรู้ว่กำลังเรียนอะไรเมื่อพวกเขามาถึงห้องเรียน

เพื่อให้นักเรียนมีแรงกระตุ้นอยู่เสมอ พวกเขาจำเป็นต้องมีเป้าหมาย (ดูบทที่ 3 C3) และสิ่งตอบแทน ในขณะที่เป้าหมายระยะยาวที่น่าพึงพอใจอาจจะเป็น "เพื่อความรอบรู้ในเรื่องภาษาอังกฤษ" ซึ่งในระยะต่าง ๆ ของวงจรการเรียนรู้ นั้น เป้าหมายนี้จะสามารถมองเห็นเพียงกลาง ๆ และเป็นไปได้ยาก ในกรณีดังกล่าวนักเรียนจึงจำเป็นต้องมีเป้าหมายระยะสั้นด้วย ได้แก่ การทำงานบางอย่าง (หรือโปรแกรมการเรียนบางส่วน) ให้สำเร็จ ลุล่วง และสิ่งตอบแทน เช่น การทำงานย่อย ๆ สำเร็จ, ทำแบบทดสอบของบทเรียน หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ออกแบบเพื่อนำมาความรู้กลับมาใช้อีกและแสดงให้เห็นถึงความรู้ที่ได้รับ

เมื่อเราวางแผนการจัดลำดับบทเรียน เราจำเป็นต้องกำหนดเป้าหมายเพื่อให้ทั้งนักเรียนและตัวเราเองได้เล็งถึง ไม่ว่าจะเป็นแบบทดสอบสุดสัปดาห์ หรือ การแก้ไขปรับปรุงบทเรียนครั้งใหญ่ ในกรณีนี้เราสามารถคาดหวังที่จะให้เกิดความก้าวหน้าที่พบกับความท้าทายอย่างสมฤทธิ์ผลแก่นักเรียนของเราได้

สาระสำคัญ (Thematic strands): วิธีการหนึ่งที่จะเข้าถึงการจัดลำดับบทเรียนก็คือการเน้นไปที่เนื้อหาที่แตกต่างกันในแต่ละบทเรียน ซึ่งจะมีความหลากหลายเกิดขึ้นอย่างแน่นอนอย่างไรก็ตาม อาจจะดีกว่าที่จะให้สาระสำคัญต่าง ๆ ได้ถูกนำมาใช้ในมากกว่าหนึ่งบทเรียน หรืออย่างน้อยที่สุดก็ให้ปรากฏให้เห็นอีกครั้ง เพื่อให้นักเรียนได้รับรู้ถึงความเชื่อมโยงของหัวข้อเป็นเช่นการดำเนินหลักสูตร ด้วยสาระสำคัญที่เชื่อมโยงกันเช่นนี้ ทั้งเราและนักเรียนของเราสามารถอ้างอิงถึงกลับไปกลับมาได้ ทั้งในแง่ของภาษา - โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำศัพท์ที่เกิดขึ้นในแต่ละหัวข้อ - และในแง่ของหัวข้อที่เราขอให้นักเรียนใช้เวลาในการพิจารณาด้วย

การวางแผนด้านภาษา: เมื่อเราวางแผนการป้อนข้อมูลด้านภาษาลงไปในการจัดลำดับบทเรียน เราต้องการที่จะคำนึงถึงความก้าวหน้าที่เหมาะสมและผลในเรื่อองค์ประกอบของประมวลวิชา อาทิเช่น ไวยากรณ์, คำศัพท์ และการปฏิบัติการ นอกจากนี้เรายังต้องการเพิ่มโอกาสที่เพียงพอสำหรับการนำกลับมาใช้ใหม่หรือการจดจำภาษา รวมถึงการใช้ภาษาในเชิงสร้างสรรค์ ถ้าเราปฏิบัติตามแบบเรียนอย่างละเอียด การตัดสินใจเหล่านี้ส่วนมากอาจจะถูกนำมาใช้แล้ว แต่แม้ว่าจะอยู่ในสภาวะเช่นนี้เราก็จำเป็นต้องจับตาดูอยู่ห่าง ๆ กับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น และด้วยความรู้ความเข้าใจในเรื่อง "ก่อนและหลัง" นำมาดัดแปลงแก้ไขโปรแกรมที่เราากำลังจัดทำเมื่อจำเป็น

อย่างไรก็ตาม ภาษาไม่ได้อยู่ในสูญญากาศ, การตัดสินใจของเราในเรื่องวิธีการรวบรวมภาษาเข้าด้วยกันผ่านลำดับบทเรียนนั้น จะได้รับอิทธิพลอย่างมากจากความต้องการรักษาความสมดุลของกิจกรรม

ความสมดุลของกิจกรรม: ความสมดุลของกิจกรรมในเรื่องการจัดลำดับบทเรียนเป็นคุณสมบัติหนึ่งซึ่งจะกำหนดระดับการมีส่วนร่วมทั้งหมดของนักเรียนในหลักสูตร ถ้าเราเข้าใจถูกต้อง ความสมดุลของกิจกรรมก็ยังทำให้เกิดขอบเขตประสบการณ์ที่กว้างที่สุด เพื่อจะตอบสนองต่อรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของนักเรียนในชั้นเรียน

ในช่วงสัปดาห์หรือช่วงเดือน เราจะคาดหวังให้นักเรียนได้รับกิจกรรมที่หลากหลาย: พวกเขาไม่ควรที่จะต้องแสดงบทบาทสมมติทุกวัน และเราจะไม่คาดหวังให้ทุกบทเรียนทุ่มเทให้กับการศึกษาทางด้านภาษาเป็นพิเศษ (ตามที่เรได้อธิบายไว้ในบทที่ 11) อันตรายอย่างหนึ่งก็คือพวกเขาอาจจะรู้สึกเบื่อถ้าทุกวันศุกร์เรียนการอ่าน, ทุกวันจันทร์เรียนการนำเสนอ, ทุกวันพุธเรียนพูดและเขียน ในการเรียนรูปแบบนี้ ระดับความสามารถในการคาดเดาอาจจะเกินความพอดีไปสู่ความเกินจริง สิ่งอื่นที่เราากำลังมองหาแทนก็คือการผสมผสานความคุ้นเคยกับสิ่งใหม่ ๆ

การวางแผนการจัดลำดับบทเรียนที่ประสบความสำเร็จหมายถึงการนำเอาปัจจัยเหล่านี้ไปพิจารณาและถ่วงน้ำหนักเข้าด้วยกันไปสู่การเรียนรู้ที่มีสีสันแต่เชื่อมโยงกัน

C การใช้แผนการสอน

แม้ว่าเราจะวางแผนอย่างรอบคอบและแผนการสอนของเราอยู่ในรูปแบบอะไรก็ตาม เรายังคงต้องใช้แผนการสอนนั้นในชั้นเรียนและใช้แผนการสอนของเราเป็นเช่นบันทึกการเรียนรู้เพื่อการอ้างอิง

C1 การปฏิบัติ และปฏิกิริยาตอบสนอง

การวางแผนบทเรียนบทหนึ่งไม่เหมือนกับการเขียนสคริปต์บทเรียน ไม่ว่าสิ่งที่เราเตรียมไว้จะเหมาะที่จะอยู่ตรงจุดไหนของความต่อเนื่องของการวางแผนก็ตาม สิ่งที่เราจะนำไปใส่ไว้ในบทเรียนเป็นข้อเสนอเพื่อการปฏิบัติมากกว่าจะเป็นพิมพ์เขียวบทเรียนที่เราปฏิบัติตามเยี่ยงทาสและข้อเสนอเพื่อการปฏิบัติของเราที่ได้ปฏิรูปไปสู่การปฏิบัติจริงในชั้นเรียน "ทำให้เกิดปฏิกิริยาตอบสนองของนักเรียนบางอย่าง" (Malamah - Thomas 2530:5) จากความจริงในเรื่องนี้ เราจึงต้องตัดสินใจเกี่ยวกับวิธีการจัดการกับปฏิกิริยาตอบสนองนั้น ไม่ว่าเรา

จะสามารถดำเนินการตามแผนการของเราต่อไปหรือว่าเราจำเป็นต้องดัดแปลงแผนของเราในขณะที่เรากำลังใช้อยู่ก็ตาม

มีเหตุผลที่ว่าทำไมเราอาจจะต้องดัดแปลงข้อเสนอเพื่อการปฏิบัติของเราเมื่อมีการใช้บทเรียน:

ช่วงเวลาที่น่าพิศวง (Magic moments): ช่วงเวลาที่นำเสนอมากที่สุดในการเรียนภาษาเกิดขึ้นเมื่อมีบทสนทนาที่ไม่คาดหมายเกิดขึ้น หรือเมื่อมีหัวข้อที่นักเรียนให้ความสนใจเกิดขึ้นซึ่งเราไม่ได้คาดเดาไว้ว่าจะเกิด ช่วงเวลาที่น่าพิศวงที่เกิดขึ้นช่วยให้มีแรงกระตุ้นของกลุ่มและรักษาแรงกระตุ้นของกลุ่มนั้นไว้ เราต้องจำนักเรียนได้เมื่อพวกเขาอยู่ในชั้นเรียน แล้วจึงค่อยตัดสินใจว่าจะอนุญาตให้พวกเขาพัฒนาหัวข้อของพวกเขา มากกว่าที่จะปฏิเสธชีวิตของพวกเขาเนื่องจากว่าหัวข้อนั้น ๆ ไม่เข้ากับแผนการสอนของเราหรือไม่

การผันแปรอย่างมีเหตุผล (Sensible diversion): อีกเหตุผลหนึ่งของการผันแปรจากแผนการสอนเดิมก็คือเมื่อมีบางสิ่งบางอย่างที่เราไม่สามารถวางแผนได้เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นปฏิกิริยาประหลาดใจของนักเรียนที่มีต่อการอ่านบทความ หรือว่าจะเป็นเรื่องการประกาศอย่างกะทันหันว่ามีบางคนกำลังจะแต่งงาน! ในกรณีของการสอนแบบฉวยโอกาส (ดูบทที่ 11 A2) เราฉวยโอกาสสอนภาษาที่เกิดขึ้น ณ ขณะนั้น ในทำนองเดียวกัน บางสิ่งอาจจะเกิดขึ้นกับเราในแง่ของหัวข้อหรือในแง่ของการเชื่อมโยงด้านภาษาซึ่งเราต้องการที่จะพัฒนาขึ้น ณ ที่นั้นอย่างทันทีทันใด

ปัญหาที่คาดไม่ถึง (Unforeseen problems): แม้ว่าเราจะวางแผนไว้อย่างดีแล้ว แต่ปัญหาที่คาดไม่ถึงก็มักจะเกิดขึ้น นักเรียนบางคนอาจจะคิดว่ากิจกรรมที่เราคิดว่าน่าสนใจนั้นกลายเป็นเรื่องน่าเบื่ออย่างไม่น่าเชื่อ กิจกรรมหนึ่ง ๆ อาจจะใช้เวลามากกว่าหรือน้อยกว่าเวลาที่เราคาดหมายไว้ เป็นไปได้ว่าสิ่งที่เราคิดว่าเป็นเรื่องที่ยาก ๆ แต่สำหรับนักเรียนของเราอาจกลายเป็นเรื่องที่ยากมาก (หรือกลับกัน) เราอาจจะวางแผนกิจกรรมหนึ่ง ๆ โดยคำนึงถึงจำนวนนักเรียนที่จะมาเรียน แล้วสุดท้ายก็พบว่านักเรียนบางคนขาดเรียน บางครั้งบางครั้งเราพบว่านักเรียนของเราเคยใช้สื่อหรือเคยพบหัวข้อต่าง ๆ ที่เราเตรียมมาสอนแล้ว และสามัญสำนึกของเราบอกเราว่าเป็นเรื่องไม่ค่อยฉลาดถ้าเรายังจะใช้สื่อหรือหัวข้อนั้น ๆ ต่อไป

จากสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กล่าวข้างต้น เกือบจะเป็นไปไม่ได้เลยที่จะยังคงใช้แผนการสอนของเราต่อไป เหมือนกับว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้น ถ้ากิจกรรมหนึ่งเสร็จสิ้นอย่างรวดเร็วเราต้องหากิจกรรมอื่นมาเสริมเพื่อให้เหมาะสมกับเวลา ถ้านักเรียนไม่สามารถปฏิบัติตามสิ่งที่เราขอให้พวกเขาปฏิบัติ เราจะต้องดัดแปลงสิ่งที่เราบอกให้นักเรียนปฏิบัติ ถ้านักเรียนบางคน (ไม่ใช่ทุกคน) ทำกิจกรรมเสร็จเรียบร้อยแล้ว เราไม่สามารถปล่อยให้ นักเรียนเหล่านั้นรู้สึกเบื่อได้

เป็นไปได้ที่จะคาดการณ์ถึงปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ในชั้นเรียน (ดู C2 ด้านล่าง) และเป็นไปได้ที่จะวางแผนการที่จะจัดการกับปัญหาเหล่านั้น แต่อย่างไรก็ตาม แม้ว่าเราจะวางแผนไว้ดีแค่ไหน ปัญหาที่จะทำให้เราประหลาดใจก็อาจจะยังคงเกิดขึ้น ซึ่งจะเป็นสาเหตุทำให้เราออกห่างจากแผนการสอนของเรา ไม่ว่าสิ่งนี้จะป็นสถานการณ์แบบชั่วคราวหรือแบบถาวร

แม้ว่าเราจะวางแผนไว้อย่างดี แผนการสอนของเราก็จะเป็นเพียงข้อเสนอแนะถึงสิ่งที่เราจะปฏิบัติในชั้นเรียน ทุกสิ่งทุกอย่างขึ้นอยู่กับว่านักเรียนของเราจะตอบสนองและมีความเกี่ยวข้องกับแผนนั้นอย่างไร ในคำพูดของ Jim Scrivener กล่าวว่า "เตรียมพร้อมอย่างถี่ถ้วน แต่ในชั้นเรียนให้สอนผู้เรียน - ไม่ใช่สอนแผนนั้น" (Scrivener 2537:44)

C2 แผนการสอนเป็นเช่นบันทึกและเครื่องมือในการวิจัย (Plans as records and research tools)

แผนการสอนที่ถูกเขียนขึ้นไม่ได้เป็นเพียงข้อเสนอเพื่อการปฏิบัติในอนาคตเท่านั้น แต่ยังเป็นบันทึกที่แสดงให้เห็นถึงสิ่งที่เกิดขึ้น ดังนั้นเมื่อเราอยู่ในระหว่างจัดทำบทเรียน เราสามารถมองย้อนกลับไปดูสิ่งที่เราได้ทำไปแล้ว เพื่อตัดสินใจว่าจะทำอะไรต่อไป

เมื่อเราอาจจะต้องดัดแปลงบทเรียนของเราตามปฏิริยาตอบสนองของนักเรียน เราจำเป็นต้องจดบันทึกเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้ทำนั้นว่าประสบความสำเร็จอย่างไรบ้าง เพื่อเป็นเครื่องเตือนความจำของเรา นอกจากนี้การจดบันทึกการสอนยังสามารถช่วยเพื่อนร่วมงานด้วย ถ้าหรือเมื่อพวกเขาต้องสอนแทนเราเมื่อเราไม่อยู่

ดังนั้นแผนการสอนที่ถูกเขียนขึ้นเดิมของเรา จะต้องถูกดัดแปลงตามสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ๆ ในชั้นเรียนที่เราสอน ซึ่งอาจหมายถึงการขีดฆ่าหัวข้อกิจกรรมเดิม หรือเลขหน้าของแบบเรียน และแทนที่ด้วยสิ่งที่เราใช้จริง อย่างไรก็ตาม ถ้าเรามีเวลาที่จะจดบันทึกสิ่งที่เราและนักเรียนได้พบในบทเรียนนั้น ๆ สะท้อนให้เห็นอย่างรอบคอบในเรื่องกิจกรรมที่ประสบความสำเร็จและกิจกรรมที่ประสบความสำเร็จน้อย สิ่งนี้ไม่เพียงแต่จะช่วยให้เราในการเปลี่ยนแปลงกิจกรรม ถ้าหรือเมื่อเราต้องการที่จะใช้กิจกรรมเหล่านั้นอีกครั้ง แต่สิ่งนี้จะนำเราให้คิดถึงเรื่องวิธีการสอนของเราและวิธีการพิจารณาถึงการเปลี่ยนแปลงทั้งในกิจกรรมต่าง ๆ และแนวทาง การวางแผนการสอนนี้จะทำให้เราได้ปฏิบัติตนเป็นเช่นผู้สังเกตการณ์สอนของตนเองและช่วยเราในการพัฒนาของเราเอง

ภาษาอังกฤษศึกษา (English Education) ในโรงเรียนประถมศึกษา ประเทศไทย

ในฐานะที่ภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติหรือภาษาที่ใช้ในการสื่อสารทั่วโลกซึ่งในขณะนี้ได้ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายอันเป็นกุญแจสำคัญในการปลดล็อก ทาง การสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกันไม่ว่าประชากรในที่ต่างๆทั่วโลกทุกๆประเทศใช้ภาษาอังกฤษมาเป็นภาษาเพื่อการสื่อสารในทุกๆมิติ อย่างหลากหลายโดยเฉพาะภาษาอังกฤษนำมาใช้เป็นภาษาราชการภาษาเป็นสื่อการสอนในการจัดการเรียนการสอนและภาษาอังกฤษยังเป็นภาษากลางที่ได้รับการยอมรับจากพลังของภาษาอังกฤษที่ทั่วทุกนำมาใช้ในการสื่อสารทำให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่บุคคลจะต้องมีทักษะ พื้นฐานสำหรับผู้เรียนในระดับประถมศึกษาของประเทศไทยความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในประเทศไทยได้รับความสนใจเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในทศวรรษที่ผ่านมาเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของโลกาภิวัตน์และการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน การเรียนรู้ภาษาจึงเป็นความมุ่งหวังของรัฐบาลที่จะต้องพัฒนาให้นักเรียนไทยมีสมรรถนะที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วมากขึ้นดังนั้นคนไทย จึงต้องเตรียมความพร้อมทางภาษาให้กับเยาวชนและเป็นการสร้างโอกาสในการแข่งขันทางเศรษฐกิจทั้งความสามารถในการแข่งขันระดับบุคคลเพื่อให้ประเทศสามารถแข่งขันทางเศรษฐกิจในเวทีโลก

การเรียนรู้ภาษาไม่เพียงแต่จะเป็นเครื่องมือในการสื่อสารเท่านั้นภาษาอังกฤษยังอำนวยความสะดวกในการบริการธุรกรรมการเงินการค้าขายการท่องเที่ยว การศึกษา จึงต้องสามารถเข้าถึงสหวิทยาการและในที่สุดก็จะส่งผลให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองต่อประชาชนในประเทศและพลเมืองลูกพลเมืองโลกในประเทศไทยนั้น การศึกษาภาษาอังกฤษถือว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่จะเป็นช่องทางเชื่อมต่อการศึกษาของเยาวชนในแต่ละระดับภาษาอังกฤษจึงเป็น ด่านปราการที่สำคัญในพื้นฐานการเรียนภาษาอังกฤษได้กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับพื้นฐานตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษาประเด็นสำคัญเกี่ยวกับการศึกษา

ภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาของประเทศไทยได้มีนโยบายการปฏิรูปการเรียนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะรัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษในเวทีโลกต่อไป

ในปี 2557 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศนโยบายเพื่อปฏิรูปการเรียนการสอนและการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยมีนโยบายที่เกี่ยวข้องและเป็นข้อตกลงที่ ที่สถาบันการศึกษาจะต้องนำไปปฏิบัติโดยเฉพาะครูสอนภาษามี 5 ขั้นตอนเพื่อให้เกิดเป้าหมายการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่จะต้องยกระดับมาตรฐานการใช้ภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนไทย นโยบายนี้มีความมุ่งมั่นที่จะปรับปรุงให้คนไทยมีสมรรถนะในการใช้ภาษาเพื่อเตรียมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนการสร้างนโยบายในการพัฒนาภาษาอังกฤษลงสู่โรงเรียน ให้มีการ ดำเนินการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษดังนี้

1. นำกรอบมาตรฐานสากลของภาษายุโรป(Common European Framework of Reference ;CEFR) ซึ่งถือเป็นมาตรฐานสากลของภาษาที่กำหนด ไว้สำหรับโรงเรียนที่จะนำมาใช้เป็นหลักการในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและการออกแบบหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษการวางแผนการทำความเข้าใจและการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อนำไปสู่การเป็นครูมืออาชีพ

กรอบที่ใช้ในการเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารแบ่งออกเป็น 6 ระดับดังนี้ A1-C2 กระทรวงศึกษาธิการยังได้มีการกำหนดเป้าหมายความสามารถทางภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนสายชั้นระดับประถมศึกษาตอนปลายนั้นนักเรียนควรจะมีความสามารถในระดับ A1

2. มุ่งเน้นธรรมชาติในกระบวนการจัดการเรียนการสอนจะต้องคำนึงถึงการเรียนรู้โดยเน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร(CLT) เพื่อยกระดับไปสู่การแปลความและการใช้หลักไวยากรณ์ทางภาษา การเรียนรู้ภาษาอังกฤษควรจะเริ่มต้นจากการฟังการพูดการอ่านและการเขียนตามลำดับ

3. ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและการเทียบมาตรฐานที่ระบุไว้ทั้งด้านหลักสูตรการเรียนการสอนวัสดุในการสอนและปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องในการ บ่มเพาะผู้เรียนให้มีทัศนคติและความสนใจพร้อมกับการเตรียมความพร้อมในสถานศึกษาเพื่อการเรียนรู้

4. เพิ่มการยกระดับความรู้ภาษาอังกฤษโดยจัดระดับโปรแกรมการศึกษาดังนี้ ขยายช่องทางพิเศษให้มี หลักสูตรการเรียนการสอนที่ใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน(English Program; EP) โปรแกรมทางภาษาระยะเริ่มต้น (Mini English Program; MEP) หลักสูตรนานาชาติ(IP) การสอนสองภาษา (English Bilingual)โครงการการศึกษาEducation Programme (EBE) และภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาแบบบูรณาการ(English for Integrated Study; EIS) ทั้งในสังกัดโรงเรียนของรัฐและเอกชนทุกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

4. 2การพัฒนาโปรแกรมพิเศษสำหรับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างเข้มข้น ทั้งปริมาณและคุณภาพในชั้นเรียนซึ่งรวมถึงกิจกรรมที่ส่งเสริมภาษาอังกฤษเพื่อการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมด้านวิชาการอย่างมีคุณภาพโดยให้เพิ่มจำนวนชั่วโมงสองคาบต่อสัปดาห์โดยให้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพเป็นการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนที่มีความต้องการมีงานทำหลังจบการศึกษาออกจากโรงเรียนไปอีกด้วย

4.3 ส่งเสริมให้มีการเพิ่มประสิทธิภาพความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยสร้างกิจกรรมและสภาพแวดล้อมให้โรงเรียนส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างเข้มข้น เช่นค่ายภาษาอังกฤษสำหรับ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่2-4โดยให้มีจำนวนชั่วโมง 84 ถึง 170 ชั่วโมงต่อสัปดาห์และจัดค่ายนานาชาติสำหรับนักเรียนที่มีศักยภาพสูงในช่วงปิดภาคเรียนโรงเรียนสามารถเพิ่มระยะเวลาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในวันหนึ่งวันให้แบ่งการสอนภาษาภาคครึ่งวันหรือเต็มวันหรือมากกว่าดังนั้นโรงเรียนจะต้องจัดสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสภาพแวดล้อมดังกล่าวจะเป็นพลังขับเคลื่อนส่งเสริมให้มีปฏิบัติการสื่อสารของนักเรียนเช่นวันสำคัญในการอ่านภาษาอังกฤษศูนย์ภาษาอังกฤษมุมภาษาอังกฤษ การแข่งขันทักษะทางภาษาอังกฤษการประกวดความสามารถทางภาษาอังกฤษ จัดทำกระดานข่าวเพื่อส่งเสริมนิสัยการอ่านและจัดรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนอย่างหลากหลายประเภทอีกด้วย

4.4 เริ่มต้นการสนทนาภาษาอังกฤษในระหว่างการเรียนรู้การสอนในชั้นเรียน ส่งเสริมการเพิ่มปริมาณหลักสูตรภาษาอังกฤษให้เป็นหลักสูตรเพิ่มเติมหรือวิชาเลือกสำหรับนักเรียนที่ต้องการใช้ภาษาอังกฤษเป็นพิเศษให้มีพื้นที่การเรียนรู้ และกลุ่มนักเรียนมีศักยภาพสูง

5. ยกระดับทักษะของครูในการสอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารภายใต้กรอบการทำงานตามมาตรฐานการสอนที่กำหนดโดยCEFR ไม่ว่าจะเป็นการประเมินผลการใช้ภาษาอังกฤษทั้งด้านเนื้อหาและทักษะและจัดให้มีการทดสอบความสามารถของครูภาษาอังกฤษดังนั้นแผนในการพัฒนาวิชาชีพครูจะต้องกำกับดูแลและตรวจ อย่างเป็นระบบมีขั้นตอนการฝึกและการให้คำปรึกษาตามความสามารถของครูผู้สอน

6. ส่งเสริมการใช้สื่อไอซีทีเพื่อการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความสามารถทางภาษาระหว่างครูและนักเรียน การผลิตและการเลือกโปรแกรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เนื้อหาในการสอน การปฏิบัติและทดสอบภาษาที่มีมาตรฐานและคัดเลือกผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะเป็นครูสอนภาษาอังกฤษ นอกจากนี้จะต้องเน้นการเรียนรู้ภาษาผ่านสื่อดิจิทัลให้มีทักษะด้านการฟังอ่านออกเสียงคำหรือประโยค

งบประมาณเป็นองค์ประกอบสำคัญในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานด้วยหลักสูตรแกนกลางให้โรงเรียนประถมศึกษาทั่วประเทศโดยส่วนใหญ่โรงเรียนและครูในระดับประถมศึกษามีความกระตือรือร้นและให้ความสนใจมากขึ้นต่อกระบวนการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการพัฒนาครูจะต้องได้รับการพัฒนาจากโรงเรียนเพื่อให้ครูสามารถทำความเข้าใจและมีความตระหนักในบทบาทของการสอนการเรียนรู้และการเรียนรู้ จึงเป็นกระบวนการที่สำคัญซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำหลักสูตรแกนกลางปี 2558 โดยจัดให้มีมาตรฐานตัวชี้วัดและเนื้อหาหลักกำหนดไว้ในการเรียนรู้การสอนการวางแผนบทเรียนไกลจนการวัดและประเมินผลการศึกษาให้มีความสอดคล้องตามหลักการ จัดการศึกษาวิชาภาษาอังกฤษได้ถูกจัดให้เป็นวิชาบังคับตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งจนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่หกและต่อเนื่องไปจนถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับการศึกษานั้นการเรียนรู้ภาษามีวัตถุประสงค์ที่จะช่วยให้การเรียนรู้เกิดผลสัมฤทธิ์ ผู้เรียนมีทัศนคติต่อภาษา ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆได้ และสามารถศึกษาหาความรู้ในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นเนื้อหาหลักของภาษาอังกฤษตามมาตรฐานแบ่งไว้แปดด้านคือการสื่อสารวัฒนธรรมการเชื่อมโยงในชุมชน มีสาระสำคัญดังนี้

1.การสื่อสาร ส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นไปที่การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การแปลและตีความตามภาษา การมีปฏิสัมพันธ์และการนำเสนอจึงต้องมีทักษะในการสื่อสาร ครบทั้ง4 ด้าน ทักษะการฟัง การพูด การ

อ่านและการเขียนโดยมีวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาเพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นตีความนำเสนอข้อมูลแนวคิดและมุมมองในเรื่องต่างๆและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

2. วัฒนธรรม การใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่จะเข้าถึงความกลมกลืนทางภาษาและวัฒนธรรม ที่เป็นเจ้าของภาษา การทำความเข้าใจต่อความเหมือนและความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา การประยุกต์ใช้ที่เหมาะสม

3. การเชื่อมต่อหรือภาษากับการเรียนในรายวิชาอื่นๆการใช้ภาษาเพื่อการพัฒนาเข้ากับสาระที่มีอยู่ในวิชาอื่นเกี่ยวข้อง

4. การเชื่อมภาษาโดยโยงความรู้ที่มีการแสวงหาความรู้และขยายโลกทัศน์ของผู้เรียน

5. ชุมชนและสังคมลูกภาษาจึงเป็นเครื่องมือพื้นฐานสำหรับการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก จึงต้องจัดทำจำนวนชั่วโมงให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานตามการกำหนดกรอบตามหลักสูตรแกนกลาง ของชาติการกำหนดกรอบเวลาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้มีจำนวนชั่วโมง 40 ชั่วโมงต่อปีการศึกษาต่อปี ในระดับประถมศึกษาจะต้องจัดชั่วโมงการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างน้อย 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ในระดับอนุบาล ในระดับประถมศึกษาชั้นปีที่หนึ่งจนถึงชั้นปีที่สามจัดให้มีจำนวนชั่วโมง 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ไปจนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หากโรงเรียนใดมีความพร้อมสามารถขออนุญาตเปิดหลักสูตรภาษาอังกฤษเป็นโปรแกรมให้นักเรียนได้เลือกเรียนตามความต้องการของเด็กได้อีกด้วย

ตารางเวลา

สถานการณ์ปัจจุบันของการสอนภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ในระดับประถมศึกษาในประเทศไทย ผู้เรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะบ่งบอกถึงความสำเร็จของระบบการศึกษาซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าแนวโน้มการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานในด้านการใช้ภาษา จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่เพิ่มขึ้นของเด็กไทยแต่ยังต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานนอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนยังไม่สามารถติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษและใช้ภาษาอังกฤษในการทำงาน

นักเรียนส่วนใหญ่ขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเนื่องจากมีความรู้สึกอายต่อการใช้หลักไวยากรณ์ที่ผิด

ครูผู้สอน

ครูเป็นส่วนหนึ่งของปัจจัยที่สำคัญความสำเร็จในการศึกษาเพราะครูเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ให้กับนักเรียนหากครูได้รับการกำกับดูแลและปฏิบัติการเรียนการสอนภายใต้กำกับดูแลของ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานการคัดเลือกครูผู้สอนภาษาอังกฤษตามเกณฑ์มาตรฐานCEFRครูจะต้องทราบเกณฑ์ความสามารถ ของผู้เรียนที่กำหนดไว้ในมาตรฐานตั้งแต่ ในระดับA1-C2หรือผู้ใช้ภาษาอังกฤษในระดับเริ่มต้น ระดับกลาง ระดับก้าวหน้าขั้นสูง ครูผู้สอนเองจะต้องมีทักษะความชำนาญในด้านความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชา และศิลปะในการสอนตรงตามความต้องการในการเป็นครูมืออาชีพที่ครูสามารถกำหนดครูผู้สอนจะต้องผ่านการทดสอบมีสมรรถนะที่ครูสภาหรือสมาคมวิชาชีพครูในปัจจุบันพบปัญหาคุณภาพครูโดยครูผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษจะต้องเป็นครูที่มีศักยภาพในการทำหน้าที่สายสอน ซึ่งยังขาดความมั่นใจในการสอนและมักจะเป็นครูที่สำเร็จการศึกษาเอกประถมศึกษาส่งผลให้ครูเหล่านี้ขาดความเชื่อมั่นในการจัดบทเรียนภาษาอังกฤษและไม่ประสบความสำเร็จในการเป็นครูสอนภาษาอังกฤษรัฐบาลมีความพยายามในการปรับปรุงให้ครูผู้สอน

ภาษาอังกฤษได้รับการฝึกอบรมโปรแกรมด้านพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และความหลากหลายของวิธีการสอน

การสอนและ การเรียนรู้กระบวนการ

ครูภาษาอังกฤษที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สามารถจัดกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะการคิดการจัดการเรียนการสอนเพื่อมุ่งให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงและมีโอกาสเข้าถึงการจัดกิจกรรมตามบริบทและสถานการณ์ที่จะเอื้อให้เกิดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เช่นการจัดค่ายการสอนซ่อมเสริมแคมภาษาอังกฤษการเพิ่มประสิทธิภาพของกิจกรรมการอ่านในโรงเรียนแต่กิจกรรมเหล่านี้ยังไม่สามารถดำเนินการได้ทุกพื้นที่เนื่องจากมีข้อจำกัดของครูโรงเรียนและสภาพแวดล้อมในบางแห่งครูผู้สอนภาษาอังกฤษยังคงใช้ตำราที่มีข้อจำกัด ความหลากหลายของวิธีการสอนภาษา โอกาสในการใช้ภาษายังพบว่ามีผลต่อนักเรียนและทำให้นักเรียนมีทัศนคติเชิงลบต่อการเรียนรู้ภาษา การพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะการฟังและการพูดตามเกณฑ์การสอนเพื่อให้สื่อสารได้จึง เสนอแนะให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยควรได้รับการฝึกฝนและได้รับบทรียนทางภาษาอังกฤษนำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน เช่นมีการนำภาษาที่ใช้ในบริบททางสังคมการเล่นละคร การสอนโดยบทบาทสมมติ การเล่นเกม เพื่อลดช่องว่างในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษกับวิชาอื่น

สื่อการเรียนรู้

การใช้ตำราและวัสดุในการเรียนการสอนที่แตกต่างกันในแต่ละโรงเรียนนั้น การใช้ตำราที่ถูกต้องครูจะมีอิสระมากขึ้นในการเลือกหนังสือและวัสดุซอฟต์แวร์อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์จึงต้องพิจารณาว่าวัสดุที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนนั้นมีความสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน วัสดุที่ใช้ในการสอนสามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าถึงเนื้อหาการเรียนรู้ภาษาโดยคณะกรรมการการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานได้ช่วยส่งเสริมการศึกษาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาของประเทศ

1. ด้านการปฏิรูปการเรียนการสอนและการเรียนรู้ผ่านวิธีการสื่อสารมีจุดมุ่งหมายที่จะสร้างความตระหนักให้กับประชาชน เพื่อเชื่อมโยงไปสู่การสร้างความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงโดยใช้การสื่อสารผ่านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเช่นการแสดงการจัดนิทรรศการและการแลกเปลี่ยนความรู้ในทุกระดับของการศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อให้ผู้ปกครองของนักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาการจัดสรรงบประมาณในการฝึกอบรมครูให้แก่โรงเรียนประถมศึกษาทั้งหมดโดยสำนักงานเขตพื้นที่บริการจัดให้มีบริการฝึกอบรมครูในช่วงปิดภาคเรียนเนื้อหาของการฝึกอบรมใช้มาตรฐานCLT และCEFR

2. การยกระดับศักยภาพครูสอนภาษาอังกฤษสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานได้จัดอบรมเพื่อพัฒนาครูให้มีแนวคิดริเริ่มเพื่อยกระดับความสามารถภาษาอังกฤษของครูในทุกระดับตั้งแต่ระดับพื้นฐานไปจนถึงความสามารถทางภาษาอังกฤษขั้นสูงจัดให้เข้ารับการฝึกอบรม ตามทักษะที่มีความสนใจในปีงบประมาณ 2559 กระทรวงศึกษาธิการร่วมกับ สถาบัน British Council ได้จัดการอบรมให้แก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจำนวน 500 คนยกระดับให้เป็นครูภาษาอังกฤษที่มีความสามารถในขั้นสูง

3. การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนในเขตพื้นที่บริการทุกคนมีโอกาสเข้าถึงการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในทุกระดับจะต้องมีการปรับเปลี่ยนในทิศทางที่ดีขึ้นการจัด

การศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็กจะขยายพื้นที่ให้มีห้องเรียนภาษาอังกฤษครบทุกโรงเรียนมีสื่อการสอนและมาตรฐานตำราภาษาอังกฤษให้กับโรงเรียนที่อยู่ห่างไกล

4. แหล่งเรียนรู้เพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนการจัดหาทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นมีแนวทางดังนี้

4.1 แนวทางการพัฒนาหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานยุโรปได้นำมาเป็นกรอบในการอ้างอิงสำหรับการสอนโดยจัดประชุมเชิงปฏิบัติการและฝึกอบรมครูให้มีความรู้ในวิธีการใช้กรอบเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรCEFR

4.2 เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายการประถมศึกษาจัดให้มีศูนย์พิชชบริการ (Peer) โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อส่งเสริมให้โรงเรียนระดับประถมศึกษาในทุกพื้นที่มีเครือข่ายที่จะช่วยให้ครูผู้สอนอังกฤษมีความรู้ความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมและแลกเปลี่ยนประสบการณ์การสอนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในพื้นที่ให้บริการการศึกษา อย่างมีอาชีพโดยครูสายสอนจะสามารถเชื่อมเข้ากับชุมชนได้

5.การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้งในและนอกห้องเรียนและเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

5.1 การพัฒนาความสามารถของนักเรียนในทักษะภาษาอังกฤษผ่านการเรียนรู้ ทั้งในและนอกห้องเรียนเช่นค่ายภาษาอังกฤษงานประกวดความท้าทายและการจัดกิจกรรม

5.2 นวัตกรรมการใช้ภาษาอังกฤษผ่านไอซีทีจัดให้มีการสอนภาษาอังกฤษขึ้นกับธรรมชาติของผู้เรียนให้เข้ากับ ความเป็นสังคมโลกโลกาภิวัตน์ที่จะต้องใช้อังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยเฉพาะประเทศไทยได้สร้างเครือข่ายไอซีทีเพื่อการศึกษาให้ครูและนักเรียนสามารถเข้าถึงได้ทั้งในเมืองและชนบทผ่านช่องระบบทีวีทางไกล

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของไทย

บุษบา กนกศิลปธรรม (2557). ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความเป็นครูมืออาชีพ : การออกเสียงภาษาอังกฤษ และปัจจัยที่มีผลในการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูประถม วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าเพื่อศึกษาความสามารถในการออกเสียงพยางค์ในการสอนภาษาอังกฤษของครูจำนวน 147 คนในสังกัดโรงเรียนประถมศึกษา ประเทศไทยและศึกษาตัวแปร 7 ด้านของครูที่มีผลต่อการออกเสียงในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย 2 ส่วน คือ แบบสอบถามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของครูที่สอนภาษาอังกฤษ (รวมทั้งหมด 7 ด้าน) และใช้การทดสอบการออกเสียงพยางค์ครูประกอบชนิด 50 คำพหูพยางค์ (50 multisyllabic words) คณะกรรมการทดสอบถูกนำมาใช้เพื่อช่วยให้ครูไทยที่เป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมีความสามารถในการออกเสียงทำการเปรียบเทียบคะแนนกับข้อมูลส่วนบุคคลทั้ง 7 ด้านนำมาวิเคราะห์ค่าสถิติ ANOVA และเปรียบเทียบความแตกต่างด้วยการทดสอบค่า t-test ขอบเขตที่ตัวแปรแต่ละด้านกับคะแนนการทดสอบการออกเสียงพยางค์ ผลการวิจัยพบว่าครูภาษาไทยมีปัญหาในการระบุพยางค์ที่เน้นการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ปัจจัยส่วนบุคคล 7 ด้านของครู ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านศักยภาพของครูมีผลต่อคะแนนการทดสอบอย่างมีนัยสำคัญ ผลการวิจัยจากการศึกษาค้นคว้านี้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาชีพครูผู้สอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย

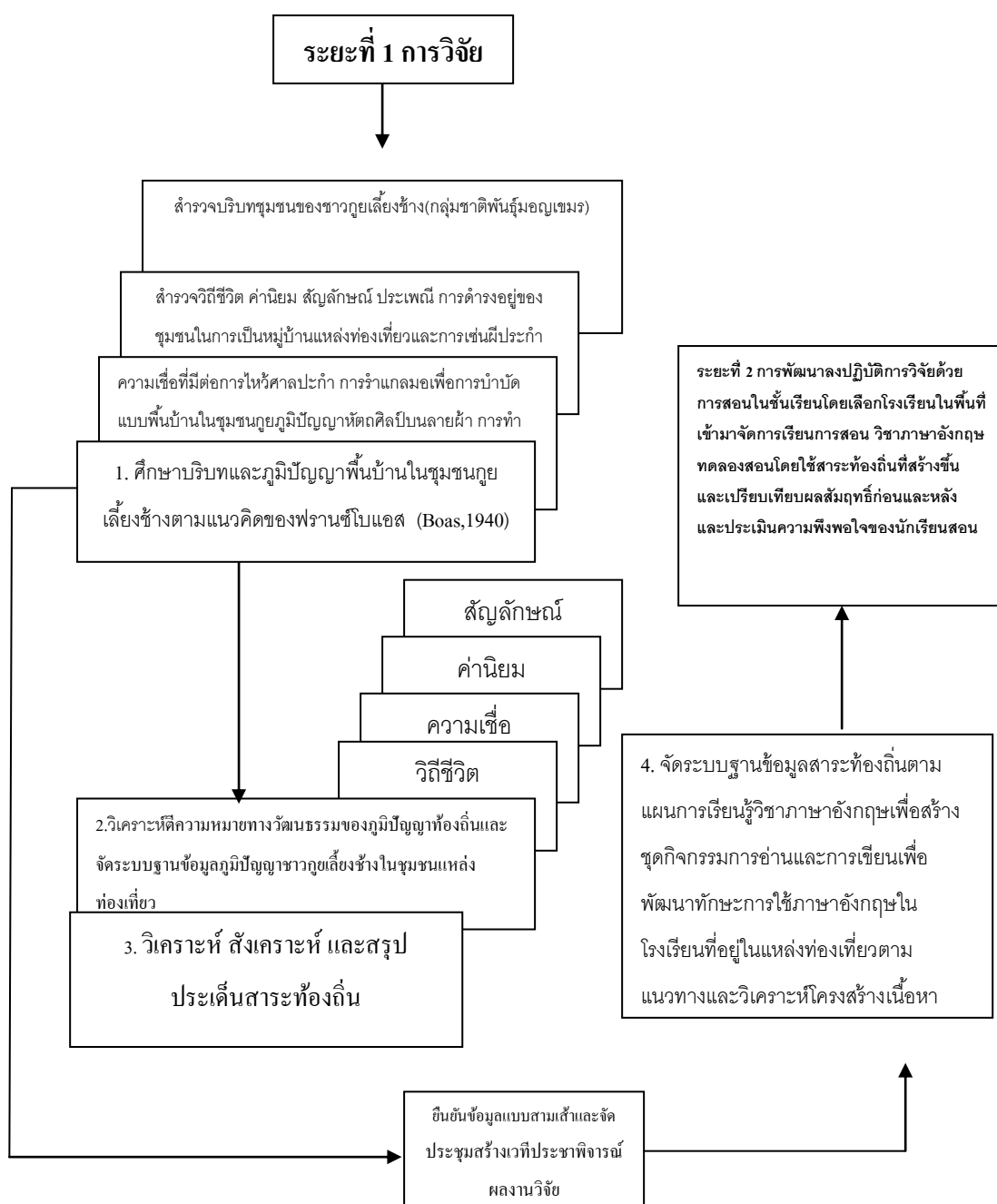
ไพสิฐ บริบูรณ์ (2554) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเรื่อง ภาษา อุดมการณ์และการครอบงำ : ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยและทางออกของปัญหา บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการแบ่งปันความรู้ใน 2 กระบวนทัศน์ของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (ELT) ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL กระบวนทัศน์) และภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EIL กระบวนทัศน์) โดยเปรียบเทียบในแง่ของเจตนารมณ์ของภาษาอังกฤษในประเทศไทยที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน มุมมองที่สำคัญจากกระบวนทัศน์ EIL ชี้ให้เห็นว่าเป็นกระบวนทัศน์ที่โดดเด่นในการสอนภาษาอังกฤษซึ่งประเทศไทยเป็นประเทศที่ยังขาดความพร้อมและความต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในยุคโลกาภิวัตน์ ในระดับน้อยมากโดยเฉพาะปัญหาในด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศ วาทกรรมด้านภาษาอังกฤษและการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสังคมไทย มีการประเด็นกล่าวถึงไว้ว่า ตัวอย่างของจุดเด่นของ EFL ด้านการมีอุดมการณ์ ผู้วิจัยได้ตั้งข้อสังเกตว่าอุดมการณ์ของ EFL เป็นที่ยึดโยงอย่างลึกซึ้งในโครงสร้างทางสังคมวัฒนธรรมของสังคมไทยต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและการสร้างของตัวตนของผู้ใช้ภาษาอังกฤษที่มีศักยภาพในหมู่ผู้เรียนส่วนใหญ่ของไทย ที่ยังมีอุปสรรคต่อกระบวนการปฏิรูป การศึกษาและการปฏิรูปสังคมของชาติโดยรวม แบบค่อยเป็นค่อยไปที่ละน้อย และเป็นระบบ ส่วนด้านกระบวนทัศน์ EFL กับกระบวนทัศน์ EIL เป็นการเสนอให้ใช้เป็นวิธีการที่เหมาะสมในการพัฒนาภาษาอังกฤษ เนื่องจากการเรียนการสอนภาษาที่แตกต่างกันในระดับของการศึกษาในประเทศไทย

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการนี้ผู้วิจัยได้เห็นแนวทางการทำวิจัยและพัฒนาเพื่อนำเสนอการนำองค์ความรู้จากสาระจากท้องถิ่นในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง มาเป็นสาระการเรียนรู้การสอนเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนโดยใช้โดยบูรณาการจากแนวทางของนักวิชาการ ดังนี้

1. แนวคิดของฟรานซ์ โบแอสและแนวคิดของจูเลียน สจ๊วต เพื่อเข้าถึงบริบทของกลุ่มชาติพันธุ์การศึกษาเฉพาะกรณี ศึกษาความเชื่อ ค่านิยม วิถีชีวิตของกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวโยงกับระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมในชุมชนโดยการสืบย้อนอดีตจากการสืบทอดของคนในสังคมที่ผ่านมาด้วยการบอกเล่าจากรุ่นบรรพชน ที่มาของวิถีชีวิต ค่านิยม และวัฒนธรรมชุมชนกุเลียงช้างใน จังหวัดสุรินทร์ ประเทศไทย
2. แนวคิดของคลิฟฟอร์ด เกียร์ซ์และคล็อด เลวี-สเตรส เพื่อตีความหมายของภูมิปัญญาท้องถิ่น และจัดระบบฐานข้อมูลภูมิปัญญาในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในชุมชนกุเลียงช้างของจังหวัดสุรินทร์
3. แนวคิดของการวิจัยและพัฒนาโดยการตรวจสอบข้อมูลที่เป็นคุณประโยชน์ต่ออนุรักษ์วิถีชีวิตค่านิยม และสัญลักษณ์ในชุมชนกุเลียงช้างของ จังหวัดสุรินทร์ (Triangulation) และตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา (Content analysis) ตามเทคนิคของคอน เวลา สถานที่ และวิธีตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ (Native Researcher) หลังจากนั้นสกัดองค์ความรู้ มาเป็นเนื้อหาสาระชุดการสอน เพื่อหาความสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ ตามหลักการของหลักสูตรแกนกลาง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และตรวจสอบตามมาตรฐานการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ จัดทำหนังสืออ่าน เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดทฤษฎีของเจอราปีฮาเมอร์ (Jeremy Hamer. 2004) และจัดแผนการเรียนรู้ในห้องเรียน ตามแนวคิดของเมอร์ด็อกซ์ (Murdock. 1986) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงวางกรอบแนวคิด

กรอบแนวคิดการวิจัยแบบการวิจัยและพัฒนาเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างโดยใช้สาระจากท้องถิ่น โดยใช้แนวคิดกระบวนการถอดรหัสภูมิปัญญาและการตีความหมายทางวัฒนธรรมมี 2 ระยะคือ ระยะที่ 1 การวิจัย ระยะที่ 2 การพัฒนาชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างโดยใช้สาระจากท้องถิ่น ดังแผนภูมิที่ 3

แผนภูมิที่ 3 กรอบแนวคิดในการวิจัยการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง (Skill Development for Using English Learning of pupils in Elephant Community Tourism Place)ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. รูปแบบการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 จำนวน 2 โรงเรียน คือโรงเรียนบ้านกระโพ ตำบลกระโพ มีจำนวนนักเรียน 27 คน และโรงเรียนบ้านตากกลาง ตำบลกระโพ มีจำนวนนักเรียน 6 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกเจาะจง แต่ละโรงเรียนเป็นทำการสอนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 10 แผนการเรียนรู้ แผนละ 2 คาบต่อสัปดาห์ เปรียบเทียบผลการสอนเป็นคะแนนสอบก่อนเรียน สอบย่อยประจำแผนและสอบหลังเรียน ทดสอบความแตกต่างคะแนนของโรงเรียนแต่ละแห่ง

2. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง โดยใช้รูปแบบกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มเดียวชนิด One-Group Pretest-Post test Designs (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 249)

T_1	X	T_2
-------	---	-------

เมื่อ	X	คือ	การจัดกระทำข้อมูล (Treatment)
	T ₁	คือ	การทดสอบก่อนที่จะจัดกระทำทดลอง (Pretest)
	T ₂	คือ	การสอบหลังจากที่จัดกระทำทดลอง (Posttest)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

3.1 กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านและการเขียนเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ เมอร์ด็อก 7 ชั้น

3.2 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านและการเขียนเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ เมอร์ด็อก 7 ชั้น จำนวน 10 แผน

3.3 แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สาระท้องถิ่นก่อนเรียนและหลังเรียนจำนวน 30 ข้อ

3.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านและการเขียนเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษโดยใช้สาระท้องถิ่น ตามแนวคิดของ เมอร์ด็อก 7 ชั้น เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

4. การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ

รายละเอียดการดำเนินการสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

4.1 กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านและการเขียนเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษโดยใช้สาระท้องถิ่น ตามแนวคิดของ เมอร์ด็อก 7 ชั้น

วิธีการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ เมอร์ด็อก 7 ชั้นที่มีรายละเอียด ดังนี้

4.1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางปี พ.ศ. 2551 และแนวทางการสอนของ เจอรามี อาเมอร์ (2004) และเมอร์ด็อก (1986) เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิด และขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

4.1.2 พัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้โดยการสร้างขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านและการเขียนเพื่อการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ เมอร์ด็อก 7 ชั้น

4.1.3 นำสาระท้องถิ่นที่นำมาจากการศึกษาภาคสนาม ได้สกัดเนื้อเรื่องจากการสนทนากลุ่มย่อยปราชญ์พื้นบ้านชาวกูย จำนวน 10 สาระ หลังจากนั้นนำสาระท้องถิ่น ไปสู่ขั้นกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการแปลเนื้อเรื่องจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ จำนวน 10 เรื่อง และออกแบบการเขียนภาพการ์ตูนประกอบเนื้อเรื่อง เสนอต่อที่ปรึกษางานวิจัย และผู้เชี่ยวชาญด้านการวาดภาพการ์ตูน พิจารณาความเหมาะสมของการใช้ภาพและความสอดคล้องของเนื้อหาในแต่ละขั้นตอนการวางแผนการสอน ในแต่ละสาระกับหลักการของแนวคิดที่เลือกใช้

4.1.4 ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ แล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วยอาจารย์ด้านภาษาศาสตร์หลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ที่มีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษไม่ต่ำกว่า 10 ปี และผู้เชี่ยวชาญด้านการวาดภาพการ์ตูน รวมทั้งหมด จำนวน 5 ท่าน ได้แก่

1) ผศ.ดร. ศศิวรรณพรพรรณพงษ์ อาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม มีความเชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

2) ผศ.ดร. วุฒิ สีนาม อาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ

3) ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี ครู คศ. 4 ในโรงเรียนสฤติเดช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความเชี่ยวชาญด้านการสอน

4) ศาสตราจารย์ ดร. คุณหญิงสุจิตรา รัตกุล ศาสตราจารย์ แห่งวิทยาลัยพุทธศาสนศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์ วรรณกรรมภาษาและการสอน และภาษาในกลุ่มชาติพันธุ์

5) อาจารย์นิธินันท์ นาครินทร์ อาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี มีความเชี่ยวชาญด้านการวาดภาพการ์ตูน

4.1.5 นำผลที่ได้จากการประเมินกระบวนการจัดการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน พิจารณา ความถูกต้อง ความเหมาะสมและความสอดคล้องทางเนื้อหา

ผลการประเมินกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้านการจัดแผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พบว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ .67 อยู่ในระดับเหมาะสมมาก

4.1.6 รวบรวมข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ ปรับปรุงแก้ไข จัดพิมพ์และนำไปจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อทดลองใช้ต่อไป

4.2 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น คือ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนผังความคิดประกอบด้วย
สาระการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง หลักการและเนื้อหาตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนในชุมชนแหล่ง
ท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง โดยมีขั้นตอนดำเนินการดังนี้ (ดังแนบท้ายภาคผนวก)

4.2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักการของหลักสูตร จุดหมายของ
หลักสูตร สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดชั้นปีที่จบ
หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

4.2.2 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาสาระการเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชา แผนการจัดการ
เรียนรู้ แบบเรียน และเอกสารประกอบการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

4.2.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา สาระสำคัญและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังจาก
คำอธิบายรายวิชาในหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษา

4.2.4 กำหนดรูปแบบเพื่อเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีขั้นตอนดังนี้

4.2.4.1 สาระ

4.2.4.2 มาตรฐานการเรียนรู้

4.2.4.3 ตัวชี้วัด

4.2.4.4 สาระสำคัญ

4.2.4.5 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

4.2.4.6 สาระการเรียนรู้

4.2.4.7 กระบวนการเรียนรู้

4.2.4.8 สื่อ/นวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้

4.2.4.9 การวัดและประเมินผล

4.2.5 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษา ตามหลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัย
สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง ได้แก่ตามลำดับดังนี้

4.2.5.1 ภาษาที่น่าจำ (Lovely Kui language)

4.2.5.2 รำกลมอ (KalMor Dance)

4.2.5.3 ทอผ้าขึ้นแก๊บ(Black Cloth Weaving)

4.2.5.4 แร่ไปดุงงานบั้งไฟ(Fire Rocket)

4.2.5.5 ไหว้ศาลปู่ตา(Respect Worship)

4.2.5.6 ทำนาในหนองน้ำ (Floating Rice Plant)

4.2.5.7 ลองชิมปลาจ่อมกุงย(How to Make Plajom (Planoi) and Kungjom)

4.2.5.8 คุยเรื่องสวนกล้วย(Amazing banana plant)

4.2.5.9 รวยข้าวนาปรัง(Floating Rice Plant)

4.2.5.10 พาน้องนั่งข้าง ไปวังทะเล (Enjoy Evening Bath)

4.2.6 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนผังความคิด

4.2.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่อการประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ และที่ปรึกษางานวิจัย พิจารณาความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสมขององค์ประกอบ ขั้นตอนของแผนการจัดการเรียนรู้และ เสนอแนะข้อแก้ไข เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข

4.2.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของคณะกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ

4.2.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านและการเขียน เพื่อการพัฒนา ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ เมอร์ด็อก 7 ชั้น จำนวน 1 แผนการเรียนรู้ ไปทดลองใช้กับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองอีดำสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2

4.2.11ปรับปรุงแก้ไขและจัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์และนำไปทดลองใช้กับ กลุ่มตัวอย่างต่อไป

4.3การสร้างแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเนื้อหาในสาระ 10 เรื่อง จากการนำสาระท้องถิ่นที่ นำมาจากการศึกษาภาคสนาม ได้สกัดเนื้อเรื่องจากการสนทนากลุ่มย่อยปราชญ์พื้นบ้านชาวกูย จำนวน 10 สาระ หลังจากนั้นนำสาระท้องถิ่น ไปสู่ขั้นกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการแปลเนื้อเรื่อง จากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ จำนวน 10 เรื่อง

ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเนื้อหาในสาระ 10 เรื่อง เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบแบบ 4 ตัวเลือก และหาคุณภาพตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

4.3.1 ศึกษาทฤษฎี และวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเนื้อหาในสาระ 10 เรื่อง จากหนังสือการวิจัยเบื้องต้นของ บุญชม ศรีสะอาด (2545 : 62-66)

4.3.2 วิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

4.3.3 สร้างแบบทดสอบ วัดความรู้ความเข้าใจเนื้อหาในสาระ 10 เรื่อง ชนิดเลือกตอบ ประเภทสถานการณ์แบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เพื่อใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

4.3.4 นำแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเนื้อหาในสาระ 10 เรื่อง ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิและที่ปรึกษาวิจัย เพื่อให้ข้อเสนอแนะ และนำไปปรับปรุงแก้ไข แล้วนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยมีหลักเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี. 2541 : 220)

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นไม่วัดตามจุดประสงค์

4.3.5 วิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเนื้อหาในสาระ 10 เรื่อง โดยใช้สูตร IOC (Index of Item Objective Congruence) ของสมนึก ภัททิยธนี (2541 : 221) โดยได้แบบทดสอบมีค่าดัชนีความสอดคล้องทั้งฉบับ 0.67

4.3.6 จัดพิมพ์แบบทดสอบที่ผ่านการตรวจคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว เพื่อใช้เป็นแบบทดสอบในการทดลองจริง

4.4 การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านและการเขียนเพื่อการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ เมอร์ด็อก 7 ชั้น

โดยมีลำดับขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพดังต่อไปนี้

4.4.1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ เพื่อนำมาเป็นแนวทางการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

4.4.2 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

4.4.3 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ ดังนี้

ระดับ 3 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ระดับ 2 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 1 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

4.4.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิและที่ปรึกษาวิจัย เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของภาษา และข้อความที่แสดงถึงความพึงพอใจ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

4.4.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองอีดำเพื่อวิเคราะห์ค่าค่าเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 99) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.67

4.4.7 นำแบบทดสอบความพึงพอใจที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

5.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pretest)

5.2 ดำเนินการทดลอง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558

5.3 เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) ซึ่งแบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน และใช้แบบสอบถามความพึงพอใจหลังเรียน

5.4 ตรวจสอบผลการสอบ แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์และทดสอบสมมติฐาน

ดำเนินการทดลอง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558

ตารางที่ 3.1 กำหนดวัด เวลาในการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้

วัน เดือน ปี	แผนการ จัดการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง
1 มิถุนายน 2558		ทดสอบก่อนเรียน	1
8 มิถุนายน 2558	1	ทำการสอนสาระที่ 1	2
15 มิถุนายน 2558	2	ทำการสอนสาระที่ 2	2
22 มิถุนายน 2558	3	ทำการสอนสาระที่ 3	2
29 มิถุนายน 2558	4	ทำการสอนสาระที่ 4	2
6 กรกฎาคม 2558	5	ทำการสอนสาระที่ 5	2
13 กรกฎาคม 2558	6	ทำการสอนสาระที่ 6	2
20 กรกฎาคม 2558	7	ทำการสอนสาระที่ 7	2
27 กรกฎาคม 2558	8	ทำการสอนสาระที่ 8	2
3 สิงหาคม 2558	9	ทำการสอนสาระที่ 9	2
10 สิงหาคม 2558	10	ทำการสอนสาระที่ 10	2
17 สิงหาคม 2558		ทดสอบหลังเรียน	1
รวม	10 แผน		20 ชั่วโมง

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพหากระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยนำคะแนนจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียนและคะแนนหลังเรียน มาหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6.2 ทำการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเรื่อง My community กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกระโพ โรงเรียนบ้านตากกลางโดยหาค่า E1/E2 ซึ่งได้จากผลการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนและผลการทดสอบหลังเรียน เกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดคือ 80/80 ซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สถานศึกษากำหนด

E1 80 ตัวแรก หมายถึงร้อยละของคะแนนที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนโดยมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ80

E2 80 ตัวหลัง หมายถึงร้อยละของคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนโดยมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ80

6.3 ทำการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง โดยนำคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระจากกัน (Dependent Sample)

6.4 ทำการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้วยการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ เรื่อง My community จำนวน10 สาร และใบงานกิจกรรมเสริมทักษะตามแผนการเรียนรู้จำนวน 27 ชุดกิจกรรม โดยประเมินความพึงพอใจหลังเรียนตามแบบประเมินจำนวน 20 ข้อ โดยหาจำนวน ความถี่ ร้อยละ

7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

7.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

7.1.1 การวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างจุดประสงค์กับแบบทดสอบ โดยใช้สูตรดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี. 2541 : 221)

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับข้อสอบ

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

คัดเลือกแบบทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.50-1.00

7.1.5 การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจโดยใช้วิธีของครอนบาค (Cronbach) เรียกว่า สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient)(บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 99)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right)$$

α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

k แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด

$\sum s_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของแต่ละข้อ

$\sum s_t^2$ แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

7.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 104-106)

7.2.1 สูตรการหาค่าร้อยละ

$$P = \frac{f \times 100}{n}$$

P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลค่าให้เป็นร้อยละ

n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

7.2.2 สูตรการหาค่าเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

n แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

7.2.3 สูตรการหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \frac{\sqrt{n \sum X^2 - (\sum X)^2}}{n(n-1)}$$

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

x แทน คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มข้อมูล

$\sum X$ แทน ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

7.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

7.3.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติที (t-test) ในกรณีกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 112)

$$t = \frac{\sum D}{\frac{\sqrt{n \sum D^2 - (\sum D)^2}}{n(n-1)}}$$

t แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต

D แทน ความแตกต่างของคะแนน

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

$\sum D^2$ แทน ผลรวมของ D ทั้งหมดยกกำลังสอง

$(\sum D)^2$ แทน การเอาผลรวมของ D ทั้งหมดยกกำลังสอง

7.3.2 การวิเคราะห์ความพึงพอใจโดยหาความถี่ และค่าร้อยละ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้มีความเข้าใจในการแปลความหมายและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ถูกต้อง ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x$ แทน ผลรวม

n แทน จำนวนนักเรียน

t แทน สถิติทดสอบที่ใช้ในการแจกแจงแบบ t-test

D แทน ผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนแต่ละคู่

x^2 แทน ผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนแต่ละคู่ยกกำลังสอง

*

แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง ผู้วิจัยได้นำเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพหากระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยนำคะแนนจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียนและคะแนนหลังเรียน มาหาค่าเฉลี่ยร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 2 หาประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเรื่อง My community กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกระโพ โรงเรียนบ้านตากกลางโดยหาค่า E1/E2 ซึ่งได้จากผลการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนและผลการทดสอบหลังเรียน เกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดคือ 80/80 ซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สถานศึกษากำหนด

E1 80 ตัวแรก หมายถึงร้อยละของคะแนนที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนโดยมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ80

E2 80 ตัวหลัง หมายถึงร้อยละของคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนโดยมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ80

ตอนที่ 3 หาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง โดยนำคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระจากกัน (Dependent Sample)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

df = n-1

D แทนค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน

n แทนจำนวนคู่

โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2$$

$$H_1 : \mu_1 < \mu_2$$

การแปลความหมายผลการทดสอบสมมติฐาน

กรณีที่ไม่นับเป็นอิสระก่อนและหลัง (Pre-test, Post-test) ถ้าค่า t ที่คำนวณได้อยู่ในพื้นที่ยอมรับ แสดงว่าก่อนและหลังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ถ้าตกอยู่ในพื้นที่วิกฤตแปลความหมายได้ว่าผลก่อนและหลัง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กรณีหางเดียว (one-tail) ถ้ามีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า Post-test สูงกว่า Pre-test อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้วยการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ เรื่อง My community จำนวน 10 สาร และใบงานกิจกรรมเสริมทักษะตามแผนการเรียนรู้จำนวน 27 ชุดกิจกรรม โดยประเมินความพึงพอใจหลังเรียนตามแบบประเมินจำนวน 20 ข้อ โดยหาจำนวน ความถี่ ร้อยละ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยนำคะแนนจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียนและคะแนนหลังเรียน มาหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ เรื่อง My community กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกระโพ โรงเรียนบ้านตากกลาง

ตารางที่ 1.1 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเรื่อง My community กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5 โรงเรียนบ้านกระโพ ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์

ชื่อ-สกุล	ทดสอบ ก่อน เรียน (30)	แผนการจัดการเรียนรู้											ทดสอบหลัง เรียน (30)
		Unit1	Unit2	Unit3	Unit4	Unit5	Unit6	Unit7	Unit8	Unit9	Unit10	รวม	
		(19)	(10)	(15)	(31)	(15)	(10)	(27)	(21)	(35)	(20)	(203)	
1.เด็กชายวันชนะ สายบุตร	12	19	10	15	31	15	10	27	21	35	20	85.5	24
2.เด็กชายจตุภูมิ ไสรัมย์	8	16	3	8	1	5.5	3	17	12	0	17	111	23
3.เด็กชายณัฐวุฒิ ทาศรี	8	16	10	10	26	7	10	22	9	29	15	154	18
4.เด็กชายปพล รสหอม	3	16	0	4	0	2	0	22	6	19	0	133	23
5.เด็กชายพิรพล งามสง่า	7	15	0	9	11	6	6	26	17	26	16	172.5	19
6.เด็กชายวินทรลักษร	8	15	10	10	7	3.5	2	23	21	32	16	139.5	19
7.เด็กชายรัชย์ มุลมณี	5	18	10	8	9.5	6.5	3	15	11	26	11	112	22
8.เด็กชายศรายุทธ มาดี	9	18	0	8	9.5	0.5	3	15	10	26	11	159.5	16
9.เด็กชายพิรภัทร แสนดี	10	15	6	9	20	6.5	7	26	17	32	18	85	19
10.เด็กชายศุภโชค สีสังาม	6	17	8	7	9	1	4	8	8	21	0	149.5	28
11.เด็กหญิงวนิดรา หอมหวาน	11	15	6	8	22	7.5	7	26	15	24	17	134.5	18
12.เด็กหญิงจิตตรา ศาลางาม	0	18	10	9	24	6	6	23	18	25	15	154	23
13.เด็กหญิงสุริดา ศาลางาม	8	0	0	4	9	1	1	23	19	25	0	157	17
14.เด็กหญิงวไลลักษณ์ หอมหวาน	9	18	1	13	15.5	4.5	8	26	20	31	19	135.5	24
15.เด็กหญิงธิดาพร ไชยนารก	7	16	5	10	5	1	8	24.5	18	26	20	173.5	27
16.เด็กหญิงรุ่งทิพา หอมหวาน	16	17	6	13	27	8	8	27	17	32	20	153.5	22
17.เด็กหญิงวรรณิศา จองอยู่	9	17	6	9	21	8.5	5	24	17	25	19	142.5	26
18.เด็กหญิงนิลลบล ทองโท	5	17	0	10	17.5	4	8	17	200	34	14	132.5	25
19.เด็กหญิงศุภานัน มารศรี	8	17	0	11	7	6.5	4	23	20	24	19	153	21
20.เด็กหญิงธนิดา เกรี	9	16	0	10	24	5	8	25	18	24	20	159.5	26
21.เด็กหญิงณัฐกานต์ ก้านอินทร์	9	17	7	8	25	4	8	26	17	29	20	174	24
22.เด็กหญิงพิชชา เจริญสูงเนิน	0	15	7	15	26	8	8	27	17	32	19	166	15
23.เด็กหญิงชลิดา ยวนรัมย์	20	15	5	13	24	6.5	8	27	18	32	19	197.5	28
24.เด็กหญิงจิราวรรณ บุญพินิจ	13	18	9	14	31	14.5	10	27	20	33	20	136	25
25.เด็กหญิงศศลักษณ์ การะรัมย์	10	18	1	12	24	4	6	21.5	5	25	19	179	21
26.เด็กหญิงรัศมี มะลิงาม	9	18	6	12	26	6	8	27	21	35	20	157	26
27.เด็กหญิงวีรวรรณ มะลิงาม	10	17	0	8	25	6	6	27	19	28	19	106.5	28
รวม	229	448	130	272	497.5	165.5	173	624.5	460	749	469	3988.5	607
เฉลี่ย	8.48	16.59	16.59	4.81	10.07	18.43	6.13	6.41	23.13	17.04	27.74	147.72	22.48
S.D.	4.14	3.47	3.91	2.85	9.97	3.52	2.78	4.78	4.89	4.30	2.63	27.73	3.82
ร้อยละ	28.27	87.33	48.15	67.16	59.44	40.86	64.07	85.67	81.13	79.26	86.85	72.77	74.94

จากตารางที่ 1.1 ค่าเฉลี่ย และร้อยละ ของกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเรื่อง My community กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5 โรงเรียนบ้านกระโพ ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์จากการทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 8.48 จากคะแนนเต็ม 30 คิดเป็นร้อยละ 28.27 คะแนนเฉลี่ยแต่ละแผนการเรียนรู้ตามสาระที่ 1-10 รวมเท่ากับ 147.72 จากคะแนนรวม 203 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 72.77 และคะแนนเฉลี่ยหลังการทดสอบหลังเรียน เท่ากับ 22.48 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 74.94

ตารางที่ 1.2 ค่าเฉลี่ย ร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเรื่อง My community กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5 โรงเรียนบ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์

ชื่อ-สกุล	ทดสอบ ก่อน เรียน (30)	แผนการจัดการเรียนรู้										ทดสอบหลัง เรียน (30)	
		Unit1	Unit2	Unit3	Unit4	Unit5	Unit6	Unit7	Unit8	Unit9	Unit10		รวม
		(19)	(10)	(15)	(31)	(15)	(10)	(27)	(21)	(35)	(20)		(203)
1.เด็กชายมงคลมะลิงาม	9	16	0	7	16.5	11.5	10	26	21	32	19	159	28
2.เด็กชายสิทธิโชคพันธุ์ดี	7	17	10	7	22.5	10.5	8	25	15	32	13	160	25
3.เด็กชายพีระพงษ์พัฒนาเสวิน	10	12	0	7	14	11	10	27	18	33	18	150	26
4.เด็กหญิงกรรณิการ์ศาลางาม	8	19	6	6	27	12	10	27	20	34	19	180	27
5.เด็กหญิงชนิกานต์มะลิงาม	5	19	5	8	26	14.5	10	27	21	34	19	183.5	27
6.เด็กหญิงสุกัญญาศาลางาม	7	18	6	8	26	13	10	27	20	34	18	182	28
รวม	46	101	27	43	134	72.5	58	159	115	199	106	1014.5	161
เฉลี่ย	7.67	16.83	4.50	7.17	22.33	12.08	9.67	26.50	19.17	33.17	17.67	169	26.83
S.D.	1.75	2.64	3.88	0.75	5.52	1.47	0.82	0.84	2.32	0.98	2.34	14.44	1.17
ร้อยละ	25.56	88.60	45	47.78	72.04	80.56	96.67	98.1	91.27	94.7	88.33	83.29	89.44

จากตารางที่ 1.2 ค่าเฉลี่ย และร้อยละ ของกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเรื่อง My community กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5 โรงเรียนบ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์จากการทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 1.75 จากคะแนนเต็ม 30 คิดเป็นร้อยละ 25.56 คะแนนเฉลี่ยแต่ละแผนการเรียนรู้ตามสาระที่ 1-10 รวมเท่ากับ 169 จากคะแนนรวม 203 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.29 และคะแนนเฉลี่ยหลังการทดสอบหลังเรียน เท่ากับ 26.83 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 89.44

ตารางที่ 2.1 ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเรื่อง My community กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5 โรงเรียนบ้านกระโพ ตำบลกระโพ ตามเกณฑ์80/80

แทนค่าในสูตร

$$E1 = \left[\frac{\frac{\sum A}{n}}{B} \right] \times 100$$

$$E1 = \left[\frac{\frac{3988.5}{27}}{203} \right] \times 100$$

$$E1 = 72.77$$

$$E2 = \left[\frac{\frac{\sum A}{n}}{B} \right] \times 100$$

$$E2 = \left[\frac{\frac{607}{27}}{30} \right] \times 100$$

$$E2 = 74.93$$

รายการ	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	ร้อยละของคะแนนเต็ม
ผลการประเมินระหว่างเรียน	203	147.72	72.77
ผลการทดสอบหลังเรียน	30 22.48		74.93

จากตารางที่ 2.1 พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนเท่ากับ 147.72 จากคะแนนเต็ม 203 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 72.77 และได้คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 44.48 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 74.94 ดังนั้นกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเรื่อง My community กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกระโพ มีประสิทธิภาพ 72.77/74.93 ซึ่งเป็นไม่ไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

ตารางที่ 2.2 ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเรื่อง My community กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตากกลางตำบลกระโพ ตามเกณฑ์ 80/80

แทนค่าในสูตร

$$E1 = \left[\frac{\frac{\sum A}{n}}{B} \right] \times 100$$

$$E1 = \left[\frac{\frac{1014.5}{6}}{203} \right] \times 100$$

$$E1 = 83.29$$

$$E2 = \left[\frac{\frac{\sum A}{n}}{B} \right] \times 100$$

$$E2 = \left[\frac{\frac{161}{6}}{30} \right] \times 100$$

$$E2 = 89.43$$

รายการ	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	ร้อยละของคะแนนเต็ม
ผลการประเมินระหว่างเรียน	203	169	83.29
ผลการทดสอบหลังเรียน	30	26.8389.44	

จากตารางที่ 2.2 พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนเท่ากับ 169 จากคะแนนเต็ม 203 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.29 และได้คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 26.83 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 89.44 ดังนั้นกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเรื่อง My community กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตากกลางมีประสิทธิภาพ 83.29/89.44 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

ตารางที่ 3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง โดยนำคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกระโพ ตำบลกระโพ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คนที่	คะแนนทดสอบ		D	D ²
	ก่อนเรียน (30)	หลังเรียน (30)		
1	12	24	12	144
2	8	23	15	225
3	8	18	10	100
4	3	23	20	400
5	7	19	12	144
6	8	19	11	121
7	5	22	17	289
8	9	16	7	49
9	10	19	9	81
10	6	28	22	484
11	11	18	7	49
12	0	23	23	529
13	8	17	9	81
14	9	24	15	225
15	7	27	20	400
16	16	22	6	36
17	9	26	17	289
18	5	25	20	400
19	8	21	13	169
20	9	26	17	289
21	9	24	15	225
22	0	15	15	225
23	20	28	8	64
24	13	25	12	144
25	10	21	11	121
26	9	26	17	289
27	10	28	18	324
รวม	229	607	378	5,896
เฉลี่ย	8.48	22.48	14	218.37
S.D.	4.14	3.82	4.74	138.90
ร้อยละ	28.27	74.94		

แทนค่าในสูตร

$$t = \frac{\sum D}{\frac{\sqrt{n \sum D^2 - (\sum D)^2}}{n-1}}$$

$$t = \frac{378}{\frac{\sqrt{27*(5896)-142,884}}{26}}$$

$$t = \frac{378}{\frac{\sqrt{159,192-142,884}}{26}}$$

$$t = \frac{378}{25.04}$$

$$t = 15.10$$

ตารางที่ 3.2 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกระโพ

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	t
ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)	27	30	8.48	15.10*
ทดสอบหลังเรียน (Post-test)	27	30	22.48	

* มีระดับนัยสำคัญที่ .05 (ค่าวิกฤติของ t ที่ระดับ .05, df 26 = 2.056)

จากตารางที่ 3.2พบว่าผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน ในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกระโพ ตำบลกระโพ อำเภอดำรงวิทยารัษฎานุบำรุง จังหวัดสุรินทร์ โดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้สาระท้องถิ่น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง โดยนำคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตากกลาง ตำบลกระโพ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คนที่	คะแนนทดสอบ		D	D ²
	ก่อนเรียน(30)	หลังเรียน(30)		
1	9	28	19	361
2	7	25	18	324
3	10	26	16	256
4	8	27	19	361
5	5	27	22	484
6	7	28	21	441
รวม	46	161	115	2,227
เฉลี่ย	7.63	26.83	19.17	371.17
S.D.	1.75	1.17	1.95	74.50
ร้อยละ	25.56	88.89		

แทนค่าในสูตร

$$t = \frac{\sum D}{\frac{\sqrt{n \sum D^2 - (\sum D)^2}}{n-1}}$$

$$t = \frac{115}{\frac{\sqrt{6*(2227)-13,225}}{5}}$$

$$t = \frac{115}{\frac{\sqrt{13,362-13,225}}{5}}$$

$$t = \frac{115}{5.23}$$

$$t = 21.99$$

ตารางที่ 3.4 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5 โรงเรียนบ้านตากกลาง

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	t
ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)	6	30	7.67	21.99*
ทดสอบหลังเรียน (Post-test)	6	30	26.83	

* มีระดับนัยสำคัญที่ .05 (ค่าวิกฤติของ t ที่ระดับ .05, df 5 = 2.571)

จากตารางที่ 3.4พบว่าผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน ในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตากกลาง ตำบลกระโพ อำเภอดำรงวิทยารัษฎา จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้สาระท้องถิ่นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมเสริมการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ เรื่อง My community จำนวน10 สาระ และใบงานกิจกรรมเสริมทักษะตามแผนการเรียนรู้จำนวน 27 ชุดกิจกรรมโดยประเมินความพึงพอใจหลังเรียนตามแบบประเมินจำนวน 20 ข้อ โดยหาความถี่ และร้อยละ

ตารางที่ 4.1 ความถี่ และร้อยละ ของระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ เรื่อง My community ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกระโพ(n= 26)

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
	มาก	ปานกลาง/เฉยๆ	น้อย
1. นักเรียนชอบเนื้อหาที่อ่าน	13(50%)	11	2
2. นักเรียนทำงานให้ได้เสร็จตามเวลาที่กำหนด	11	14(50%)	1
3. นักเรียนชอบอภิปรายร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน	18(69.23%)	8	0
4. นักเรียนชอบทำงานเป็นกลุ่มร่วมกับเพื่อน	12(46.15%)	12	2
5. นักเรียนชอบอ่าน ถามตอบ และอ่านคำเฉลยร่วมกันภายในกลุ่ม	11	12(46.15%)	3
6. นักเรียนชอบหาคำศัพท์บางคำ เพื่อเป็นตัวบ่งชี้ความหมายของคำสำคัญในเนื้อเรื่อง	12(46.15%)	10	4
7. นักเรียนชอบยกคำสำคัญบางคำที่ผู้เรียนเคยมีประสบการณ์เดิมมาก่อน	10	14(54%)	2
8. นักเรียนชอบจัดลำดับคำ หรือวลีบางวลี ที่เป็นปัญหาหรืออุปสรรคไม่ให้ผู้เรียนเข้าใจบทอ่าน	7	14(54%)	5
9. นักเรียนชอบอ่านหนังสือที่มีภาพการ์ตูน	20(77%)	4	2
10. นักเรียนชอบโยงคำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกัน หรือสัมพันธ์กัน	19(73%)	4	3
11. นักเรียนชอบขีดคำสำคัญได้คำหรือวลี เป็นการเพิ่มแรงขับ แรงกระตุ้น การตอบสนอง แรงเสริมให้แก่ผู้เรียน	13(50%)	10	3
12. นักเรียนชอบเติมคำจากประโยคปลายเปิดที่ผู้สอนกำหนดให้	8	16(62%)	2
13. นักเรียนชอบเติมใจคำศัพท์สำคัญที่เป็นใจความสำคัญของเรื่อง	17(65.4%)	7	2
14. นักเรียนชอบใช้คำพูด หรือเขียนออกมาเป็นภาษาของตนเอง	17(65.4%)	7	2
15. นักเรียนชอบนำข้อมูลที่ได้อ่านมาแนะนำเสนอใหม่ในรูปแบบอื่น	11	12(46.15%)	3
16. นักเรียนชอบแสดงความสามารถในการเขียนแทนคำพูดก็ได้	10	14(54%)	2
17. นักเรียนชอบแสดงความสามารถในการวาดภาพได้	20(77%)	6	0
18. นักเรียนชอบแสดงความสามารถในการโยงคำศัพท์ไปยังคำศัพท์ที่เทียบเคียงความหมายกันได้	13(50%)	11	2
19. นักเรียนชอบต่อชิ้นส่วนต่างๆ ของประโยคเหล่านั้นให้สมบูรณ์	17(65.4%)	7	2
20. นักเรียนชอบนำคำพูดของเพื่อนแต่ละคนมา ต่อเป็นเนื้อเรื่องให้เป็นเรื่องราวที่ถูกต้องและมีความ	12(46.15%)	9	5
รวม	271	202	47
ค่าเฉลี่ย	13.55	10.10	2.35

จากตารางที่ 4.1 ความถี่ และร้อยละของระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมเสริมการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ เรื่อง My community จำนวน 10 สาระ และใบงานกิจกรรมเสริมทักษะตามแผนการเรียนรู้จำนวน 27 ชุดกิจกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกระโพ ตำบลกระโพอำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามรายการประเมินเป็นรายข้อ ข้อที่มีความพึงพอใจระดับมาก พบว่า ร้อยละ 77 นักเรียนชอบอ่านหนังสือที่มีภาพการ์ตูน(ข้อ9)และนักเรียนชอบแสดงความสามารถในการวาดภาพได้(ข้อ17)ร้อยละ 73นักเรียนชอบโยงคำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกัน หรือสัมพันธ์กัน(ข้อ10)ร้อยละ69.23นักเรียนชอบอภิปรายร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน(ข้อ3)

ร้อยละ65.4 นักเรียนชอบเติมคำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกันหรือสัมพันธ์กัน (ข้อ13) นักเรียนชอบใช้คำพูด หรือเขียนออกมาเป็นภาษาของตนเอง(ข้อ14) นักเรียนชอบต่อชิ้นส่วนต่างๆ ของประโยคเหล่านั้นให้สมบูรณ์(ข้อ19) ร้อยละ 50 นักเรียนชอบเนื้อหาที่อ่าน (ข้อ1)นักเรียนชอบขีดคำสำคัญได้คำหรือวลีเป็นการเพิ่มแรงขับ แรงกระตุ้น การตอบสนอง แรงเสริมให้แก่ผู้เรียน(ข้อ11)

ส่วนรายการประเมินที่นักเรียนพึงพอใจในระดับปานกลาง พบว่า ร้อยละ 62 นักเรียนชอบเติมคำจากประโยคปลายเปิดที่ผู้สอนกำหนดให้(ข้อ 12) ร้อยละ54 นักเรียนทำงานให้ได้เสร็จตามเวลาที่กำหนด(ข้อ2) นักเรียนชอบยกคำสำคัญบางคำที่ผู้เรียนเคยมีประสบการณ์เดิมมาก่อน (ข้อ7)นักเรียนชอบขจัดคำบางคำ หรือวลีบางวลี ที่เป็นปัญหาหรืออุปสรรคไม่ให้ผู้เรียนเข้าใจบทอ่าน(ข้อ8)นักเรียนชอบแสดงความสามารถในการเขียนแทนคำพูดก็ได้(ข้อ16)

ตารางที่ 4.2 ความถี่ และร้อยละของระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ เรื่อง My community ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตากกลาง(n= 6)

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
	มาก	ปานกลาง/ เฉยๆ	น้อย
1. นักเรียนชอบเนื้อหาที่อ่าน	4(66.67%)	2	0
2. นักเรียนทำงานให้ได้เสร็จตามเวลาที่กำหนด	3	3	0
3. นักเรียนชอบอภิปรายร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน	5(83.33%)	1	0
4. นักเรียนชอบทำงานเป็นกลุ่มร่วมกับเพื่อน	5(83.33%)	0	1
5. นักเรียนชอบอ่าน ถามตอบ และอ่านคำเฉลยร่วมกันภายในกลุ่ม	4(66.67%)	0	2
6. นักเรียนชอบหาคำศัพท์บางคำ เพื่อเป็นตัวบ่งชี้ความหมายของคำสำคัญในเนื้อเรื่อง	4(66.67%)	2	0
7. นักเรียนชอบยกคำสำคัญบางคำที่ผู้เรียนเคยมีประสบการณ์เดิมมาก่อน	2	4(66.67%)	0
8. นักเรียนชอบขจัดคำบางคำ หรือวลีบางวลี ที่เป็นปัญหาหรืออุปสรรคไม่ให้ผู้เรียนเข้าใจบทอ่าน	4(66.67%)	1	1
9. นักเรียนชอบอ่านหนังสือที่มีภาพการ์ตูน	5(83.33%)	1	0
10. นักเรียนชอบโยงคำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกัน หรือสัมพันธ์กัน	4(66.67%)	2	0
11. นักเรียนชอบขีดคำสำคัญได้คำหรือวลี เป็นการเพิ่มแรงขับ แรงกระตุ้น การตอบสนอง แรงเสริมให้แก่ผู้เรียน	3	2	1
12. นักเรียนชอบเติมคำจากประโยคปลายเปิดที่ผู้สอนกำหนดให้	4(66.67%)	2	0
13. นักเรียนชอบเติมใจคำศัพท์สำคัญที่เป็นใจความสำคัญของเรื่อง	4(66.67%)	1	1
14. นักเรียนชอบใช้คำพูด หรือเขียนออกมาเป็นภาษาของตนเอง	2	4(66.67%)	0
15. นักเรียนชอบนำข้อมูลที่ได้อ่านมาแนะนำเสนอใหม่ในรูปแบบอื่น	5(83.33%)	1	0
16. นักเรียนชอบแสดงความสามารถในการเขียนแทนคำพูดก็ได้	5(83.33%)	1	0
17. นักเรียนชอบแสดงความสามารถในการวาดภาพได้	5(83.33%)	0	1
18. นักเรียนชอบแสดงความสามารถในการโยงคำศัพท์ไปยังคำศัพท์ที่เทียบเคียงความหมายกันได้	4(66.67%)	1	1
19. นักเรียนชอบต่อชิ้นส่วนต่างๆ ของประโยคเหล่านั้นให้สมบูรณ์	4(66.67%)	2	0
20. นักเรียนชอบนำคำพูดของเพื่อนแต่ละคนมา ต่อเป็นเนื้อเรื่องให้เป็นเรื่องราวที่ถูกต้องและมีความ	3	2	1
รวม	79	32	9
ค่าเฉลี่ย	3.95	1.60	0.45

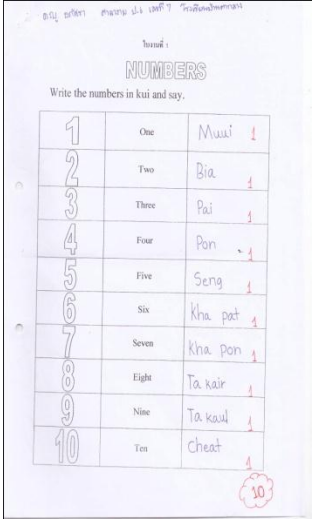
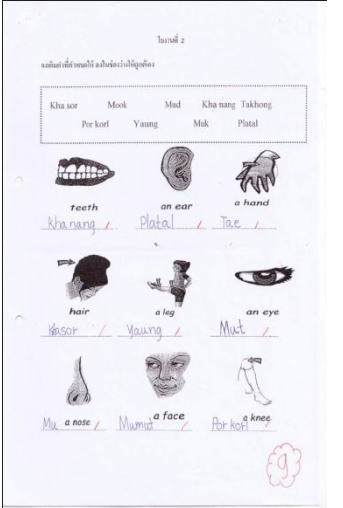
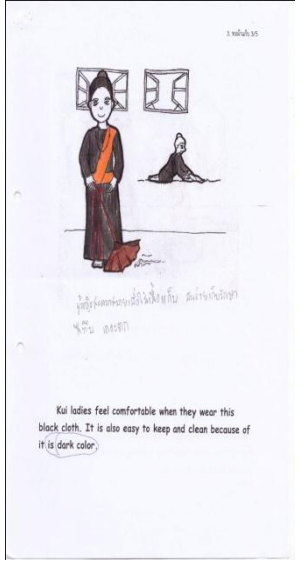
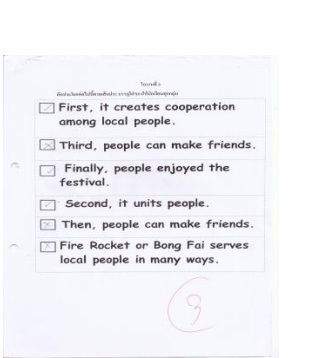
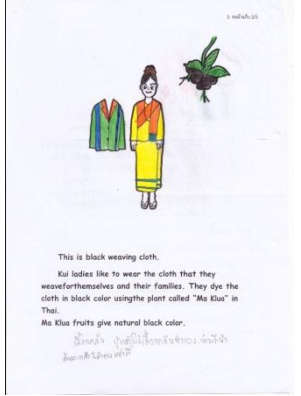
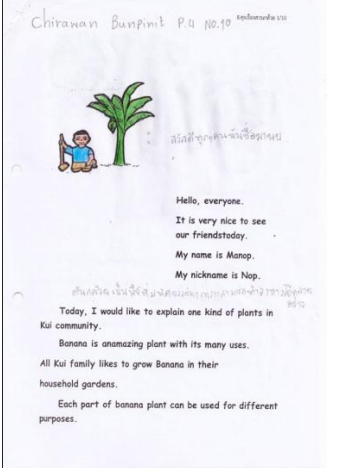
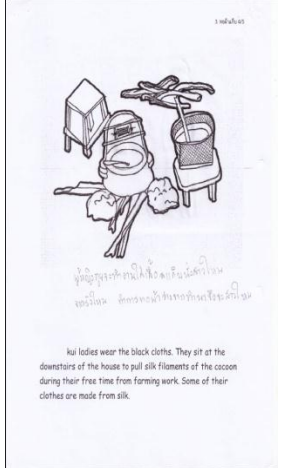
จากตารางที่ 4.2 ความถี่ และร้อยละของระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมเสริมการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ เรื่อง My community จำนวน

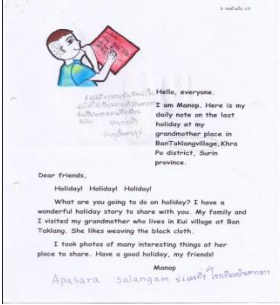
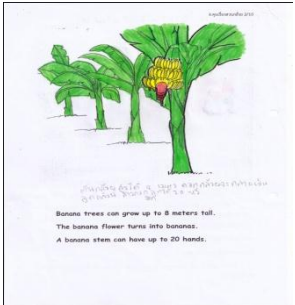
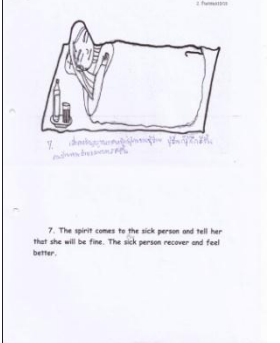
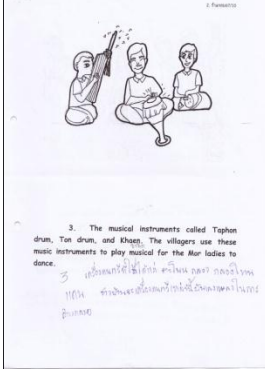
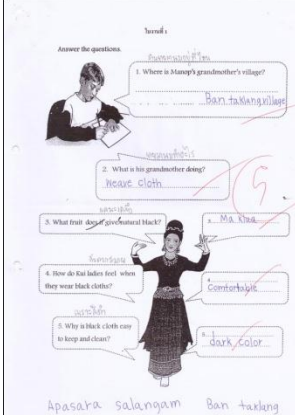
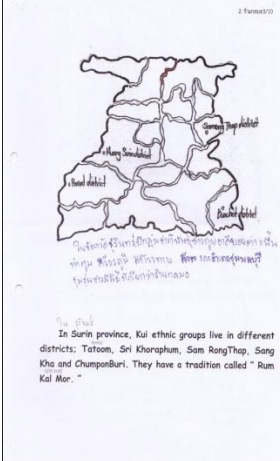
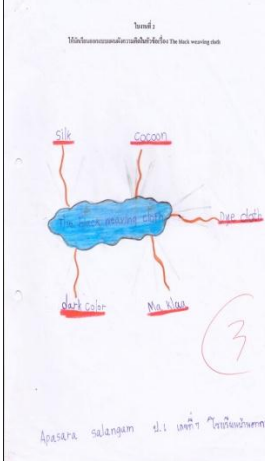
10 สาร และใบงานกิจกรรมเสริมทักษะตามแผนการเรียนรู้จำนวน 27 ชุดกิจกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตากกลาง ตำบลกระโพอำเภอกำแพงแสน จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามรายการประเมินเป็นรายข้อ ข้อที่มีความพึงพอใจระดับมาก พบว่าร้อยละ 83.33 นักเรียนชอบอภิปรายร่วมกันระหว่างผู้สอนกับนักเรียน(ข้อ3) นักเรียนชอบทำงานเป็นกลุ่มร่วมกับเพื่อน(ข้อ4) นักเรียนชอบอ่านหนังสือที่มีภาพการ์ตูน(ข้อ9) นักเรียนชอบนำข้อมูลที่ได้อ่านมาแนะนำเสนอใหม่ในรูปแบบอื่น(ข้อ15)นักเรียนชอบแสดงความสามารถในการเขียนแทนคำพูดก็ได้(ข้อ16) นักเรียนชอบแสดงความสามารถในการวาดภาพได้(ข้อ17)

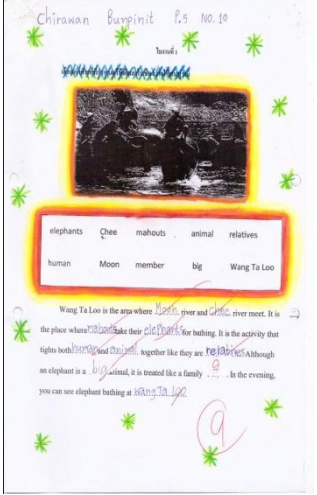
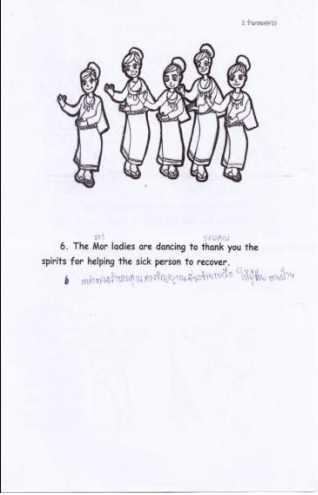
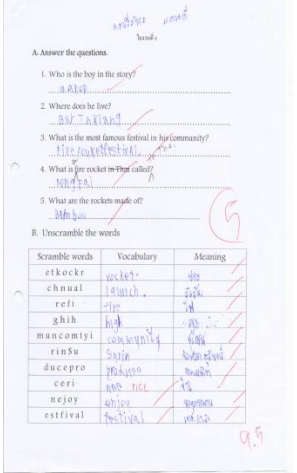
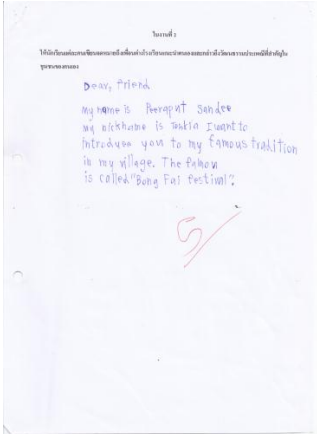
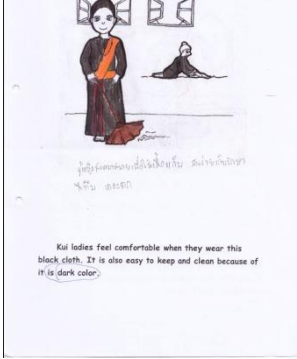
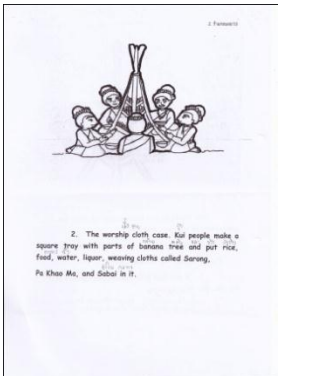
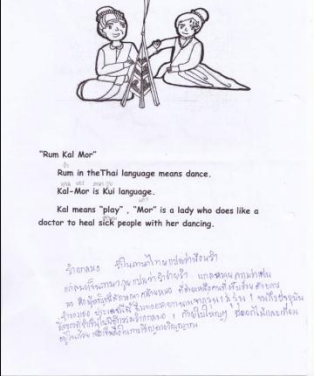
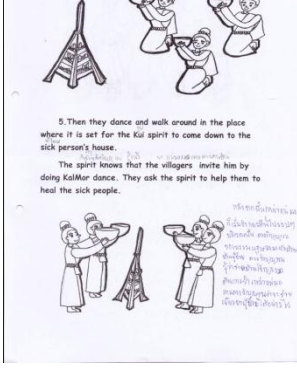
ร้อยละ 66.67 นักเรียนชอบเนื้อหาที่อ่าน(ข้อ1) นักเรียนชอบอ่าน ถาปถม และอ่านคำเฉลยร่วมกันภายในกลุ่ม(ข้อ5) นักเรียนชอบหาคำศัพท์บางคำ เพื่อเป็นตัวบ่งชี้ความหมายของคำสำคัญในเนื้อเรื่อง(ข้อ6) นักเรียนชอบจัดคำบางคำ หรือวลีบางวลี ที่เป็นปัญหาหรืออุปสรรคไม่ให้ผู้เรียนเข้าใจบทอ่าน(ข้อ8) นักเรียนชอบโยงคำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกัน หรือสัมพันธ์กัน(ข้อ10) นักเรียนชอบเติมคำจากประโยคปลายเปิดที่ผู้สอนกำหนดให้(ข้อ12)นักเรียนชอบเติมใจคำศัพท์สำคัญที่เป็นใจความสำคัญของเรื่อง(ข้อ13) นักเรียนชอบแสดงความสามารถในการโยงคำศัพท์ไปยังคำศัพท์ที่เทียบเคียงความหมายกันได้(ข้อ18)และนักเรียนชอบต่อขึ้นส่วนต่างๆ ของประโยคเหล่านั้นให้สมบูรณ์(ข้อ19)

ส่วนรายการประเมินที่นักเรียนพึงพอใจในระดับปานกลาง พบว่า ร้อยละ 66.67 นักเรียนชอบยกคำสำคัญบางคำที่ผู้เรียนเคยมีประสบการณ์เดิมมาก่อน(ข้อ7) และนักเรียนชอบใช้คำพูด หรือเขียนออกมาเป็นภาษาของตนเอง(ข้อ14)

ในด้านการจำแนกทักษะความสามารถในการเขียน การใช้จินตนาการของนักเรียนผูกโยงกับคำ วลีและประสบการณ์ใหม่เพื่อถ่ายทอดข้อมูลในแต่ละสาระการเรียนรู้จากหนังสืออ่าน มีความสอดคล้องทางภาษาในการใช้สาระท้องถิ่น 10 สาร มาพัฒนาการใช้ภาษาเขียนของนักเรียนในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง ในการเทียบเคียงภาษาอังกฤษกับภาษาไทยโดยมีหลักการกำหนด คำ วลี คำสำคัญ จากแนวทางของเมอร์ด็อกซ์ (Murdock. 1986) ซึ่งคำ วลี ประโยคเขียน จากหนังสืออ่านสาระ/เรื่องในใบงานมีความสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการเขียน (ดังแนบมา)

หัวข้อการ ประเมินการ เขียน	คำ วลี ประโยคเขียน จากหนังสืออ่านสาระ/เรื่อง ในใบงานมีความสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการเขียน		
1. การหา ความหมาย ของคำศัพท์ 1.1 หา คำศัพท์บาง คำเพื่อเป็น ตัวบ่งชี้ ความหมาย ของคำสำคัญ ในเนื้อเรื่อง (Key words)			
1.2 ยกคำ สำคัญบางคำ ที่ผู้อ่านเคยมี ประสบการณ์ เดิมมาก่อน			
1.3 สามารถใช้คำ บางคำหรือ วลีบางวลี เพื่อลด ปัญหาและ อุปสรรคใน การทำความเข้าใจ เข้าใจให้แก่ ผู้อ่านเข้าใจ ได้			

หัวข้อการ ประเมินการ เขียน	คำ วลี ประโยคเขียน จากหนังสืออ่านสาระ/เรื่อง ในใบงานมีความสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการเขียน		
2. การอ่าน เนื้อความ 2.1 เนื้อหาที่อ่าน มีความ ใกล้เคียงกับ วัยผู้อ่าน	 These are some examples of its uses: A mother makes mashed bananae to feed a baby. Bananae are the healthy and simple baby food because they are very easy for the baby to digest.	 Hello, everyone. I am Mung. Here is my daily note on the last holiday at my grandmother place in BanTaklangvillage, Khru Pe district, Surin province. Dear friends, Holiday! Holiday! Holiday! What are you going to do on holiday? I have a wonderful holiday story to share with you. My family and I visited my grandmother who lives in Kai village at Ban Taklang. She likes wearing the black cloth. I took photos of many interesting things at her place to share. Have a good holiday, my friends! Mung Apasara salangam ชั้นที่ 1 โรงเรียนอานันทพร	 Hello, everyone. This is a picture of my ritual dancing. I performed the ritual dancing with Kai people in the community last year. It was fun. Apasara salangam ชั้นที่ 1 โรงเรียนอานันทพร
2.2 จาก การอ่าน ผู้เรียน สามารถ วิเคราะห์ได้ ว่าคำนามกับ คำสรรพนาม ในเนื้อความ หาได้จากคำ สำคัญ	 Banana trees can grow up to 8 meters tall. The banana flower turns into bananae. A banana stem can have up to 30 hands.	 7. The spirit comes to the sick person and tell her that she will be fine. The sick person recover and feel better.	 3. The musical instruments called Taphon drum, Ton drum, and Kham. The villagers use these music instruments to play musical for the Mar ladies to dance. 3. เครื่องดนตรีที่ใช้เล่น ดนตรีพื้นบ้าน ของชาวไทดำ ได้แก่ ตอญ ตอญ และ คอญ ชาวบ้านใช้เครื่องดนตรีเหล่านี้เพื่อเล่นดนตรีในงานเทศกาลต่างๆ
2.3 จาก การอ่านหาก มีการขีดเส้น ใต้หรือวง ช่องว่างให้ เติมคำ วลี จะเป็นการ เพิ่มแรงขับ แรงกระตุ้น ให้ผู้อ่านมี การ ตอบสนอง และเข้าใจได้ ดีขึ้น	 Answer the questions. 1. Where is Mung's grandmother's village? Ban Taklang village. 2. What is Kai grandmother doing? Weave cloth. 3. What cloth does grandmother weave? Ma Kha. 4. How do Kai ladies feel when they wear black cloth? Comfortable. 5. Why is black cloth easy to keep and clean? dark color. Apasara salangam Ban taklang	 In Surin province, Kai ethnic groups live in different districts: Tatum, Sri Duraphum, Sam RongThap, Song Kha and Chumponburi. They have a tradition called "Rum Kai Mor."	 Silk Cocoon Dye cloth Ma Kha Ma Kha 3 Apasara salangam ชั้นที่ 1 โรงเรียนอานันทพร

หัวข้อการ ประเมินการ เขียน	คำ วลี ประโยคเขียน จากหนังสืออ่านสาระ/เรื่อง ในใบงานมีความสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการเขียน		
3. การทำ ความเข้าใจ ในเนื้อหา 3.1 ให้ ผู้อ่านเติมคำ จากประโยค ปลายเปิดที่มี ตัวเลือก กำหนดให้ ผู้อ่านได้ เลือก			
3.2 ผู้อ่าน สามารถเติม ใจความ สำคัญได้			
3.3 ผู้อ่าน สามารถ เข้าใจโดยใช้ คำพูดหรือ เขียนออกมา เป็นภาษา ของตนเองได้			

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ

การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชน แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง

กลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 จำนวน 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนบ้านกระโพ มีจำนวนนักเรียน 27 คน และโรงเรียนบ้านตากกลาง มีจำนวนนักเรียน 6 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกเจาะจง

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเนื้อหาที่สร้างขึ้นจากสาระในท้องถิ่นที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 เรื่อง คือ ภาษาถิ่นบ้านกรวด รำกลมอ ทอผ้าขึ้นแก๊บแว๊ปโปงานบุญบ้องไฟ ไหว้ศาลตาปู่ ทำนาในน้ำหนอง ลองชิมปลาจ่อมกูด คุยเรื่องสวนกล้วย รวยข้าวนาปรัง พาน้องนั่งช้างไปวังทะเล ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ใช้เวลาในการทดลอง 10 สัปดาห์ ๆ ละ 1 วัน วันละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 20 ชั่วโมง ไม่รวมทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง 2) หนังสืออ่านชื่อชุด My community จำนวน 10 สาระ

ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้จัดทำได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้เวลาสอน 20 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบ จำนวน 30 ข้อ แล้วตรวจเก็บคะแนน หลังจากนั้น ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางของเมอร์ด็อกซ์ 7 ขั้นตอน และใช้หนังสืออ่าน 10 สาระ ชุด My community ทำการทดลองโดยเข้าสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ณ โรงเรียนบ้านกระโพ และโรงเรียนบ้านตากกลาง ตำบลกระโพ อำเภอบ้านกรวด จังหวัดสุรินทร์ ใช้เวลาในการทดลอง 10 สัปดาห์ ๆ ละ 1 วัน วันละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 20 ชั่วโมง ในแต่

แผนการจัดการเรียนรู้ คณะผู้วิจัยทำการสอน บันทึกผลการประเมิน ตรวจใบงาน สังเกตพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน บันทึกผลงานผู้เรียนในแฟ้มสะสมงานเป็นรายบุคคล และเก็บคะแนนหลังเรียนไว้จนจบกระบวนการ ทดสอบหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบชุดเดิมจำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียนและประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการอ่านและการเขียนเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดังที่กล่าวมาแล้ว แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์และทดสอบสมมติฐานต่อไป

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง ปรากฏผลดังนี้

1. กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง คือ โรงเรียนบ้านกระโพ มีประสิทธิภาพ 72.77/74.93 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และโรงเรียนบ้านตากกลาง มีประสิทธิภาพ 89.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง หลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกระโพ มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ คะแนนหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตากกลางมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและเขียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านกระโพเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนระดับความพึงพอใจต่อการใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนบ้านตากกลางโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ในด้านการจำแนกทักษะความสามารถในการเขียน การใช้จินตนาการของนักเรียนผูกโยงกับคำ วลีและประสบการณ์ใหม่เพื่อถ่ายโยงข้อมูลในแต่ละสาระการเรียนรู้จากหนังสืออ่าน มีความสอดคล้องทางภาษาในการใช้สาระท้องถิ่น 10 สาระ มาพัฒนาการใช้ภาษาเขียนของนักเรียนในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง ในการเทียบเคียงภาษาอังกฤษกับภาษาไทยโดยมีหลักการกำหนด คำ วลี คำสำคัญ จากแนวทางของเมอร์ด็อกซ์ (Murdock. 1986) ซึ่งคำ วลี ประโยคเขียน จากหนังสืออ่านสาระ/เรื่องในใบงานมีความสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการเขียน

อภิปรายผล

คณะผู้วิจัยได้สรุปผลการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง และนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่ากระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง คือ โรงเรียนบ้านกระโพธิ์ มีประสิทธิภาพ 72.77/74.93 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และโรงเรียนบ้านตากกลาง มีประสิทธิภาพ 89.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ หมายความว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียน คิดเป็นร้อยละ 72.77 และ เมื่อทดสอบหลังเรียนด้านแบบทดสอบชุดเดิม นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 74.93 แสดงว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์ 80/80 ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะการเลือกใช้คำศัพท์ที่นำมาแต่งตามในแต่ละเนื้อหามีความยาก ซับซ้อน เกินระดับของผู้เรียน สอดคล้องกับความเห็นของครูผู้สอนได้เสนอความเห็นไว้ว่าคำศัพท์ที่ใช้ในหนังสืออ่านมีความยากเกินระดับของเด็กนักเรียนในระดับประถมศึกษา เนื้อหาในบางสาระจึงควรเป็นการจับใจความแบบสั้นๆและควรปรับคำศัพท์ให้สอดคล้องกับระดับผู้เรียน (เกื้อกูล พงไทยสง.2558:8 อภิปรายกลุ่มประชาพิจารณ์)ส่วนโรงเรียนบ้านตากกลาง ได้ค่าประสิทธิภาพ 83.29/89.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งเมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยว หมู่บ้านช้างหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกระโพและโรงเรียนบ้านตากกลาง มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และสาระจากหนังสืออ่านเป็นเรื่องใกล้ตัวและนักเรียนเคยรู้จักมาก่อน เนื่องจากเป็นเรื่องราวและวิถีชีวิตของคนในชุมชนจึงเป็นที่สนใจให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและเขียน ส่งผลให้เกิดความรู้ความเข้าใจมากขึ้น สามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนมากขึ้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ นวลผ่อง โพธิ์แก้ว (2552) ศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ชุดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านมีประสิทธิภาพ 82.00/83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านพบว่า คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับการศึกษาของปรัชญา พรหมฮาด (2552) ได้ทำการพัฒนาบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาบริบทท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ประสิทธิภาพบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาบริบทท้องถิ่นของอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.56/84.11 และผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาบริบทท้องถิ่นสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ การเตรียมแผนการสอนของครูมี

ส่วนช่วยให้ผู้เรียนได้ติดตามเนื้อหาสาระในแต่ละขั้นตอน แผนการสอนที่มีขั้นตอนการสอนเป็นขั้นๆ จะช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ในหน้าติดตาม จากนั้นตอนนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นการหาคำศัพท์ ขั้นอ่านทำความเข้าใจเนื้อหา จึงเป็นการจัดระเบียบหัวข้อการลำดับการสอนที่อยู่บนพื้นฐานของเรื่องที่ครูสร้างความสนใจ อีกทั้งการใช้การ์ตูนเป็นตัวเอกในการเล่าเรื่องซึ่งเป็นการเน้นให้แสดงออกทางสาระในการเล่าเรื่องอยู่ในระดับเดียวกันกับผู้เรียน สอดคล้องกับผลการประเมินความพึงพอใจ พบว่านักเรียนชอบเนื้อหาที่อ่าน นักเรียนชอบอ่านหนังสือที่มีภาพการ์ตูน

2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและเขียนต่อการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาความพึงพอใจของนักเรียนโดยเรียงลำดับจากมากพบว่า ร้อยละ 77 นักเรียนชอบอ่านหนังสือที่มีภาพการ์ตูน(ข้อ9)และนักเรียนชอบแสดงความสามารถในการวาดภาพได้(ข้อ17) ร้อยละ 73 นักเรียนชอบโยนคำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกัน หรือสัมพันธ์กัน(ข้อ10) ร้อยละ69.23นักเรียนชอบอภิปรายร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน(ข้อ3)

ร้อยละ65.4 นักเรียนชอบเติมคำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกันหรือสัมพันธ์กัน (ข้อ13) นักเรียนชอบใช้คำพูด หรือเขียนออกมาเป็นภาษาของตนเอง(ข้อ14) นักเรียนชอบต่อขึ้นส่วนต่างๆ ของประโยคเหล่านั้นให้สมบูรณ์(ข้อ19) ร้อยละ 50 นักเรียนชอบเนื้อหาที่อ่าน (ข้อ1)นักเรียนชอบขีดคำสำคัญใต้คำหรือวลี เป็นการเพิ่มแรงขับ แรงกระตุ้น การตอบสนอง แรงเสริมให้แก่ผู้เรียน(ข้อ11)

ส่วนรายการประเมินที่นักเรียนพึงพอใจในระดับปานกลาง พบว่า ร้อยละ 62 นักเรียนชอบเติมคำจากประโยคปลายเปิดที่ผู้สอนกำหนดให้(ข้อ 12) ร้อยละ54 นักเรียนทำงานให้ได้เสร็จตามเวลาที่กำหนด(ข้อ2)นักเรียนชอบยกคำสำคัญบางคำที่ผู้เรียนเคยมีประสบการณ์เดิมมาก่อน (ข้อ7)นักเรียนชอบจัดคำบางคำหรือวลีบางวลี ที่เป็นปัญหาหรืออุปสรรคไม่ให้ผู้เรียนเข้าใจบทอ่าน(ข้อ8)นักเรียนชอบแสดงความสามารถในการเขียนแทนคำพูดก็ได้(ข้อ16)ดังที่ การศึกษาของสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2545 : 61-62). สรุปได้ว่าการใช้ชุดกิจกรรมช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งในที่นี้จะแบ่งประโยชน์ของชุดกิจกรรมออกเป็นสองประเด็นคือประโยชน์ของชุดกิจกรรมต่อผู้สอนและประโยชน์ของชุดกิจกรรมต่อผู้เรียนคือ 1) ประโยชน์ของชุดกิจกรรมต่อผู้สอนชุดกิจกรรมสามารถช่วยสร้างความพร้อมและความเชื่อมั่นในตนเองให้กับครูผู้สอนช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์ที่ซับซ้อนเป็นนามธรรมซึ่งไม่สามารถถ่ายทอดด้วยการบรรยายได้ดินนอกจากนี้ยังช่วยทำให้การสอนมีมาตรฐานเดียวกันลดภาระของครูผู้สอนและสามารถจัดปัญหาการขาดแคลนครูผู้ชำนาญเนื่องจากครูคนอื่นก็สามารถสอนแทนได้2) ประโยชน์ของชุดกิจกรรมต่อผู้เรียนชุดกิจกรรมสามารถช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองตามจุดประสงค์การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นภาพร บุญตามทัน (2553) ที่ทำการศึกษาเรื่องการเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมโครงงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มโรงเรียนสตึก 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านคูขาดที่มีต่อการเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมโครงงานอยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับผลการศึกษาของสุพรรณพิศ โหมมณี (2552)เรื่องผลของการใช้นิทานพื้นบ้านที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 3 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้นิทานพื้นบ้านสำหรับการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ในระหว่างทำการสอน ใครเป็นผู้สอน ควรเป็นผู้ออกแบบ วางแผนการสอนและออกแบบ กิจกรรมตั้งแต่ต้นจะนำมาสู่การปรับปรุง ในระหว่าง ผู้ใช้แผนการสอนจริง

1.2 เมื่อเราออกแบบ การสอน หลักการใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลายครูที่สอนจะรู้เทคนิค มากขึ้น (เป็นข้อเสนอแนะจากผู้สังเคราะห์และติดตามผลการดำเนินโครงการวิจัย)

1.3 การใช้เวลาสอนให้สอดคล้องกับสาระและเนื้อหา ควรใช้เวลามากกว่านี้ ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจัดสอนตามสภาพการที่มีเวลาการจัดคาบซึ่งทางโรงเรียนได้จัดสรรเวลาให้และเร่งรัดการสอนในบาง สาระมีเนื้อหาแน่นมากเกินไป ดังนั้นในการนำไปใช้จริง สาระที่พัฒนาขึ้น เราควรทำขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ ภาษา อังกฤษ (ฟัง – พูด – อ่าน – เขียน) ให้สอดคล้องกับระยะเวลาที่ครูใช้สอน จะต้องดูระดับการพัฒนาแต่ ละทักษะผู้เรียน

1.4 ข้อเสนอแนะ ที่ได้จากกรรมการที่มาติดตามสังเคราะห์การวิจัย แนะนำให้ศึกษาแนวทางการ สอนเด็กที่ใช้ภาษาถิ่นที่มีภาษาแม่ (Mother tongue teaching) ของศ.ดร. สุวิไล เปรมศรีรัตน์ ซึ่งเป็นการ สอนด้านการใช้ภาษาแม่ไปสู่ภาษาอังกฤษ โดยไม่ผ่านภาษาไทยก่อนเป็นภาษาที่สอง จะเทียบคำและเสียงข้าม จากภาษาถิ่นไปภาษาอังกฤษได้เลย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่สามารถจำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน เช่น ระดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เจตคติต่อภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ นิสัยในการเรียน บรรยากาศการ สอน การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู อาทิ

1. ในแง่ของการประเมินทักษะผู้เรียน ควรทำการศึกษาเพื่อตรวจประเมินระดับทักษะการใช้ ภาษาอังกฤษ โดยแบ่งกลุ่มเด็กเป็นระดับเก่ง – ปานกลาง – อ่อน (ซึ่งในงานวิจัยนี้เราไม่ได้ประเมินระดับ ทักษะ)

2. เนื้อหา คำศัพท์ มีคำยาก พื้นฐานของผู้เรียน ดูระดับทักษะผู้เรียนกับการใช้คำการเลือกกลุ่มคำศัพท์ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้โครงสร้างทางภาษา ระดับการใช้ทักษะขั้นสูงขึ้น

3. ควรมีการศึกษาวิจัยในสาระวิชาภาษาอังกฤษแต่ต่างชาติพันธุ์ หรือศึกษาในสาระที่เชื่อมโยงวิชา ภาษาอังกฤษกับสาระเนื้อหาวิชาอื่น หรือในระดับชั้นอื่นๆ ทั้งในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐานทั่วประเทศและระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2545). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.
กรุงเทพมหานคร : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา.
- _____. (2548). การวัดและประเมินผลอิงมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้น
พื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร
: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2549). แนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กุศยา แสงเดช. (2548). ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติสำหรับครูประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร :
นักพิมพ์แม่ค.
- _____. (2545). หนังสือส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แม่ค.
- เกศริน มนูญผล. (2544). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูเพื่อเสริมสมรรถภาพด้านการจัดทำ
หนังสือเสริมประสบการณ์ที่สอดคล้องกับท้องถิ่น. ปริญญาโททางการศึกษาดุษฎีบัณฑิต.
กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จุไรรัตน์ จันทะชาล.(2551). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์โดยใช้การเล่นเกมพื้นบ้าน
และแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์เพื่อพัฒนาความพร้อมทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้น
อนุบาลปีที่ 2.วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- จิราภา เตังไธรัตน์, นพมาศ อึ้งพระ, รัชนี นพเกตุ, รัตนา ศิริพานิช, วารุณี ภูวสรกุล,ศรีเรือน แก้ว
กังวาล และคนอื่น ๆ. (2550). จิตวิทยาทั่วไป (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ดารณี ขาจิตตะ. (2548). การสร้างบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเกาะแก้วพิทยาสรรค์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร
มหาบัณฑิต. สงขลา : มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- นพรัตน์ วิवासุ. (2551). การศึกษาผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางและวิธีปกติ ในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ .

นภาพร บุญตามทัน. (2553). การเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมโครงงานของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มโรงเรียนสตึก 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
บุรีรัมย์ เขต 4 . วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ .

นวลพ้อง โพธิ์แก้ว. (2552). ผลของการใช้ชุดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์
ภาษาอังกฤษและความคงทนในการจำความหมายคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 . วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ .

ปรัชญา พรหมฮาด .(2552). การพัฒนาบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาบริบท
ท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราช
ภัฏสุรินทร์ .

ศิริพร ฉันทานนท์. (2539). การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตาม
ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร
ดุขบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2546). 19 วิธีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ. พิมพ์
ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : ดวงกลมสมัย.

สุพรรณพิศ โฉมมณี .(2552). ผลของการใช้นิทานพื้นบ้านที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 3 .วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร
และการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

ไวพจน์ กุลาชัย. (2552). การเมืองในองค์การและทัศนคติของข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับ

บุษบา กนกศิลปธรรม. (2557). ความเป็นครูมืออาชีพ : การออกเสียงภาษาอังกฤษและปัจจัยที่มีผล
ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูประถม.วารสารThe Electronics Journal for English as a
Second Language. 18 (1) : May. คณะศิลปศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐม
ประเทศไทย

- ประสิทธิผลขององค์การ.** ปรัชญาคุชฎีบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ไพบูลย์ เทวรักษ์. (2540). **จิตวิทยาการเรียนรู้.** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ เอส ดี.
- ภิกขุ ชวังเงิน. (2547). **พฤติกรรมองค์การ.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อักษรพิทยา.
- สิทธิโชค วรานุกลสันติ. (2546). **จิตวิทยาสังคม: ทฤษฎีและการประยุกต์.** กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เม็ตทรายพริ้นติ้ง.
- วันชัย มีชาติ. (2544). **พฤติกรรมการบริหารองค์การสาธารณะ.** กรุงเทพมหานคร:จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะรัฐศาสตร์, โครงการผลิตตำราและเอกสารการสอน.
- ไพสิฐ บริบูรณ์. (2554). ภาษา อุดมการณ์และการครอบงำ : ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยและทางออกของปัญหา. **วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.** 17 (2). พย. -ธค.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2545). **เทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ.** กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- อารีย์ สังฆานาคินทร์. (2542). **การใช้บทอ่านที่มีบริบทไทยในการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยทักษิณ.** วิทยานิพนธ์นิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- Applefield, J. M., Huber, R. L., & Moallem, M. (2000). Constructivism in theory and practice : Toward a better understanding. **High School Journal,** 48 (2), 35-51.
- Anyon, J. (2005). **Radical possibilities.** New York : Routledge.
- Barton, P. E. (2003, October). **Parsing the achievement gap.** Princeton, NJ: Education TestingService.
- Baruque, L. B., & Melo, R. N. (2004). Learning theory and instructional design using learning objects. **Journal of Educational Multimedia and Hypermedia,** 13(4), 343-370.
- Bolles, R. C. (1975). **Learning Theory.** New York: Holt Rinehart and Winston.
- Bower, G. H., & Hilgard, E. R. (1981). **Theories of learning** (5th ed.). Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.

Biyaem, Suda.(1997). **Learner Training : Changing Roles for a Changing World, Educational Innovation for Sustainable Development.** 3rd UNESCO-ACEID International Conference, Bangkok.

Brown H. D. (1987). **Principles of language learning and teaching.** Englewood Cliffs, New Jersey, Prentice Hall.

Brown , H. D. (2007). **Principles of Language Learning and Teaching.** New York : Pearson Education Inc.

Baker, W . (2008). **A critical examination of ELT in Thailand** : The role of cultural awareness .ERLC.39(1).131-146.

----- . (2012). English as a lingua franca in Thailand: Characterizations and Implication English in Practice , 18-27.

“Do Boys Listen Better Than Girls ? A Brief Experiment”. **Asian EFL Journal .Professional Teacher Articles.** 72 : 4 -22.

Chance, P. (2003). **Learning & Behavior** (5th ed.). Belmont, CA:Wadsworth/Thomson Learning.

Collins, A. & Halverson, R. (2009). **Rethinking education in the age of technology: The digital revolution and school in America.** New York: Teachers College Press.

Dewey, J. (1916). **Democracy and education: An introduction to the philosophy of education.** New York : Free Press.

D. Ravikumar & V. Anitha Devi. (2014, January Angelia Lu. (2012,December).
 .“Transitivity Shift in Academic Writing”. **Asian EFL Journal Quarterly** 14 : 39.

Gordon Dale Carlson. (2016, July). “Developing Community and Active Participation in a Mixed-level Language Class via Self-learning Portfolios”. **The Asian EFL Journal Professional Teaching Articles.** July. 93 : 24.

- Gruba, P. (2004). Designing tasks for online collaborative language learning. **Prospect Journal**, 19 (2), 72-81.
- Gordon, E. W., Bridclall, B. L., & Meroe, A. S. (Eds.). (2005). **Supplementary education: The hidden curriculum of high academic achievement**. Boulder, CO : Rowman and Littlefield Publishers, Inc.
- Gordon, E. W. & Rebell, M. (2007). Toward a comprehensive system of education. **Teacher College Record**. Vol. 109 No. 7 pp. 1836 – 1843.
- Robbins, S. P. (2003). **Organizational behavior** (10th ed.). Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Sowell, E. (2000). **Curriculum: An integrative introduction (2nd ed.)**. Upper Saddle River, NJ : Merrill Prentice Hall.
- Tietelbaum, K. (1998). Contestation and the curriculum: The efforts of American socialists, 1900-1920. In L. Beyer & M. Apple (Eds.), **The curriculum: Problems, politics and possibilities** (pp.34-57). Albany : State University of New York Press.
- Tyler, R. W. (1949). **Basic Principles of curriculum and instruction**. Chicago : University of Chicago Press.
- Webb, L. D., Metha, A. & Jordan, K. F. (2003). **Foundation of American education** (4th Ed.). Upper Saddle River, NJ: Merrill Prentice Hall.
- Teaching English as a Foreign or Language (TEFL/TESL). (2009). Dissertation. Centre for English Language Studies Department of English ,University of Birmingham Edgbaston , Birmingham B15 2TT United Kingdom.
- Luca Rognoni. (2012). “Thematic Clustering in Second Language Vocabulary Learning : Scenarios versus Mental Scenes”. **Asian EFL Journal**. 14 : 69-70.
- Larisa Nikitina and Fumitaka Furuoka. (2009,Juen),"Teacher - student Relationship and the Conceptualization of the “Good Language Teacher” : Does Culture Matter? ". **The Asian EFL Journal Quarterly**. 11:2; 163-187.

Md. Hamidur Rahman. (2007). **An Evaluation of the Teaching of Reading Skills of English in Bangladesh.** Thesis of Department of English. University of Rajshahi, Bangladesh.

Mehedi Haseli Songhori. (2012, August).. Professional Teacher Articles – CEBU Conference Issue. “Exploring the Congruence between Teachers’ and Students’ Preferences for Form-focused Instruction : Isolated or Integrated?”. **Asian EFL Journal.** 62 : 4-29.

Ministry of Education , 2008. **The Basic Education Core Curriculum B. E. 2551(A. D. 2008)** Available: academic. Obec.go. th/web/doc/d/147 [202013, November1]

Nunan, D., & Lamb, C. (1996). **The self-directed teacher: Managing the learning process.** Cambridge England : Cambridge University Press.

Shin-Mei Kao. (2012,July). “Do You Understand?”: An Analysis of Native and Non-native EFL Teachers’ Questioning Patterns at a Taiwanese Cram School”. **Asian EFL Journal.** 14: 39.

Sripathum Noom-ura. (2013). English Language Teaching. " English-Teaching Problems in Thailand and Thai Teachers’ Professional Development Needs". 6 :11; 139-147.

S. Hemalatha (2014) Communication Through Technology . Global Journal For Research Analysis Vol. 3 (5) ISSN No. 2277-8160.

Rakchanok Saengpakdeejit. (2014). " Strategies for Dealing with Vocabulary Learning Problems by Thai University Students". **Silpakorn University Journal of Social Sciences, Humanities, and Arts.** 14 (1) : 147-167.

แหล่งสืบค้นทางอิเล็กทรอนิกส์

มหาวิทยาลัยในไทยต้องเร่งเปิดหลักสูตรอาชีวศึกษา [http : //www.Scholarship.in.th](http://www.Scholarship.in.th) สืบค้นเมื่อ 18 สิงหาคม 2555

Cooper, J. David. (1982). **Teaching Reading Comprehension : A practical Approach**. [Online]. Available : <http://www.eric.ed.gov>. Retrived August 10, 2007.

De Vries, R. (2008). **Vygotsky, Piaget, and education : A reciprocal assimilation of theories and education practices**. Retrieved April 18, 2008, from <http://www.uni.edu/freeburg/publication/Vykotsky%20Piaget%20and%20Edu.pdf>

Kelly, K. T. (2001). **Learning theory and epistemology**. Retrieved March 31, 2008, from <http://www.hss.cmu.edu/philosophy/Kelly/papers/learnreview.pdf>

Nootprapa, K. D. (2011). Development of a blended online learning approach model for English for careers (Doctoral **dissertation**, Suranaree University of Technology) Retrieved from <http://sutir.sut.ac.th:8080/sutir/bitstream/123456789/3866/1/fulltext.pdf>

Parviz Ajideh. (2006). Schema-Theory Based Considerations on Pre-reading Activities. **The Asian EFL Journal. Teaching Articles**. November 2006. Vol 16. [Online]. Available : [ttp://www.readingmatrix.com](http://www.readingmatrix.com). Retrived February 5, 2008.